ELJE, 26. OKTOBRA 1972 — ŠTEVILKA 43 — LETO XXVI — CENA 1 DIN

NOVI tednik

GLASILO OBČINSKIH ORGANIZACIJ SZDL CELJE, LAŠKO, SLOVENSKE KONJICE, ŠENTJUR, ŠMARJE PRI JELŠAH IN ŽALEC

France Popit v Slovenskih Konjicah

MLADI MORAJO ITI Z NAMI

Pretekli torek je obiskal obino Slovenske Konjice predednik Centralnega komiteja Zveze komunistov Slovenije, FRANCE POPIT. Ob spremstvu predstavnikov občinskega olitičnega aktiva je obiskal ndustrijski kombinat KONUS, kjer si je ogledal proizvodne obrate. Po ogledu je imel razgovor s predstavniki samoupravnih organov in predstavniki vodstev političnih organizacij.

Poleg mnogih problemov so analizirali tudi položaj mladih, pri čemer je bilo poudarjeno da se mladina ne sme zapirati v krog lastne organizacije temveč mora delovati odprto, to pa pomeni, da se mora povezovati z delavskim razredom v podjetjih, oziroma s kmeti v krajevnih skupnostih. Nekateri mladinski voditelji se ali boje ali pa sramujejo priznati da je njihovo delo pod vplivom Zveze komunistov. To je velika slabost, je poudaril FRANCE POPIT, ter opozoril mlade, da si morajo z delom izboriti svoj družbeni položaj. Vplив Zveze komunistov je bil in mora biti tudi v bodoče prisoten v delu naše mladine. Upreti se moramo vsem negativnim vplivom na našo mladino.

Po obisku v Konusu je France Popit odšel v Zreče, kjer si je ogledal proizvodni proces v tem kolektivu, ki je v zadnjem obdobju dosegel izredne gospodarske rezultate. Po obisku v Kovaški industriji Zreče, pa je predsednik Centralnega komiteja Zveze komunistov Slovenije imel še razgovor z razširjenim aktivom komunistov Slovenije konjiške občine.

Med drugim je visoki obisk dokazal, da si komunisti v bazi vedno žele takih srečanj, saj jim le-ta pomenijo konfrontacijo stališč in ukrepov v vsakodnevnem delovanju. Vsi navzoči na razgovorih so izrazili željo, da bi jih predstavniki Centralnega komiteja čimvečkrat obiskali, kajti tudi njihovi obiski jim pomenijo svojsten prispevek k razreševanju zahtevnih političnih nalog.

B. Strmčnik

Franc Popit si je poleg mnogih delovnih organizacij ogledal tudi sadne nasade.

Med prvimi planinci, ki so v celoti prehodili tako imenovano »Savinjsko pot«, je bila tudi slepa planinka JOŽICA SVETELŠEK. V spremstvu svojih kolegic je prehodila celotno pot, ki povezuje kar 26 planinskih postojank našega ožjega območja. Mnogi bi si lahko njen trud vzeli za zgled ter se podali v prečudovite lepote naših obrobnih hribov . . . Nikomur ne bo žal!

Foto: B. Strmčnik

Pred dnevom mrtvih

OB GOMILAH LUČ SPOMINA

1. november, dan ko se še posebej posvečamo spominu mrtvih, zlasti tistih, ki so življenja žrtvovali na oltar domovine ta praznik zadnjega jesenskega cvetja, žalostink, je pred durmi.

Vsakdo se bo poklonil spominu koga svojih, obžaluje ugasło življenje koga, ki ga pogreša. Naš spomin pa se bo poklonil nad gomilami vseh tisočev in tisočev, katerih ljubezen do rodne grude, do svobode je bila večja od ljubezni do življenja. Daleč nazaj sega starost teh gomil. Za nekatere samo slutimo, kje bi mogle biti. Najbrž ni več ničesar ostalo za upornimi kmeti, ne koščic, ne v rji izginulih rezil bojnih kos. In brezimni so Stare so tudi gomile nad junaki iz bojev za severno mejo, katerih spomin skrunijo danes dediči surovega izročila podivjanih hord rjavosrajčnikov, ki so v drugi vojni zavili vso slovensko zemljo v črnino. Ob grobovih junakov NOV nam postaja jasno, da njihov boj le ni bil končan, da ga moramo nadaljevati, dokler se bodo pojavljale črne mračne šile nasilja, zatiranja in krivic.

In ob svežih grobovih se bomo poklonili spominu žrtev, ki so padle v boju s terorističnimi zlikovci sredi letošnjega poletja. Hudo nam je, da v času, ki ga blagrujemo kot čas miru, krvavijo ljudje v bitki, za katero smo prepričani, da je končana.

Veriga grobov je neskončna v preteklosti. Že zaradi izročila minulih žrtev moramo biti pripravljeni na nove žrtve vse dotlej, ko bo smrt le še naraven zaključek življenja, ne pa nasilno dejanje zaradi ljubezni do rodne grude, želje po lepšem in boljšem življenju, zaradi ljubezni do svobode.

J. Krašovec

ŽALNE SVEČANOSTI OB DNEVU MRTVIH

Ob Dnevu mrtvih vabi Občinski odbor Zveze združenj borcev NOV Celje vse občane mesta Celja na osrednje komemoracije, ki bodo v Celju, v torek dne 31. oktobra 1972:

— pri grobnici narodnih herojev na Slandrovem trgu ob 11. uri;

— v občinskih zaporih — »Stari piskeru« ob 11.45 uri in

— pri grobnici padlih borcev NOV na Golovcu ob 16. uri.

Pri komemoracijah bodo položile vence občinske družbeno-politične organizacije, v programu bo sodelovala šolska mladina iz Celja in godba na pihala EMO Celje.

Poklonimo se spominu mrtvih v čimvečjem številu!

Občinski odbor Zveze združenj borcev NOV CELJE

STOP – pop moda shop

MLADO ZA MLADE

2. nadstropje

VELEBLAGOVNICA T

z urednikove mize

Najprej moram sporočiti, da je v naši redakciji precejšnja suša — Milenko Strašek se zdravi, Zdenka Stoparjeva je na dopustu, Drago Medved je bil z amatersko skupino »Železar« v Prizrenu in . . . Da, v torek pa se je za dobro leto poslovil od nas Milan Seničar, ki gre danes na odsluženje vojaškega roka. Tako imamo sedaj kar dva vojaka — Toneta Vrabla in Milana Seničarja. Težave bodo, vendar pa se bomo trudili. Da bo NT še boljši in da bo tudi radijski program RC še zanimivejši.

V današnjem NT smo več prispevkov namenili akciji za izenačevanja zdravstvenega varstva delavcev in kmetov. Referendum, ki naj bi kmetom zagotovil vsaj nekoliko ugodnejše zdravstveno varstvo, bo v novembru. V tedniku bomo o pripravah na ta pomembni dogodek še pisali.

Nagradna igra Spoznavajmo se doživlja izredno velik odmev. Prihajajo tudi prvi predlogi, da bi naše fotografije z montažo obogatili s portreti osebnosti, znanimi večini bralcev. Bomo o tem razmislili. Pričakujemo še predlogov.

Pisem dobivamo v uredništvo vse več. Če bo šlo tako naprej, bomo dve strani namenili rubriki Bralci pišejo. Zlasti odmevi na naše prispevke so zelo dobrodošli.

VAS UREDNIK

Komentar

‚RATIFICIRANI' POLITIČNI POGOJI

Pismo predsednika Tita je med številnimi drugimi naletelo tudi na naslednji odmev.

Na ponedeljkovi seji skupščine občine Laško je bilo podano poročilo o izidu razpisa za izpraznjeno mesto načelnika sveta za gospodarstvo in finance. Pročevalec je uvodoma ponovno osvežil razpisne pogoje o izobrazbi, organizacijskih sposobnostih, delovnih izkušnjah in politični aktivnosti.

Sledilo je poročilo o treh prijavljenih kandidatih. Dva od treh sta izpolnjevala pogoje glede izobrazbe, strokovnosti, delovnih izkušenj in organizacijskih sposobnosti, eden je bil glede organizacijskih sposobnosti na slabšem, vsi trije pa niso imeli kaj povedati o svoji politični aktivnosti.

Komisija za volitve in imenovanja je spričo tega smatrala, da razpis ni uspel, razpis bo ponovljen, do ureditve zadeve pa je bil imenovan vršilec dolžnosti načelnika.

No, tako brez zapletov, kot bi po dosedanjem delu zapisa sodili, tudi ni šlo. Nekaterim, ki so bodisi navajeni, da politična aktivnost dostikrat ni bila kaj prida upoštevan kriterij, bodisi, da jim je takšna praksa tudi godila, so izražali začudenost nad odločitvijo komisije. To svoje nezadovoljstvo so izražali tudi pozneje ob glasovanju, ko so se glasovanja vzdržali.

Res je škoda, da na seji, ki je bila sklicana nekaj dni po izidu pisma in intervjuju predsednika Tita »Vjesniku« nihče ni v okvirnih črtah seznanil odbornikov s poglavitnimi stališči v predsednikovih nastopih, ki gotovo niso namenjeni le članstvu ZK, marveč vsej jugoslovanski javnosti. Tako bi bila dosledna »ratifikacija« že dolgo zahtevanega kriterija bolj jasna, bolj zveneča.

Kakorkoli že, primer je tu, da je kriterij, ki je navadno napisan na zadnjem mestu v razpisnih pogojih, ni bil izrinjen pod težo ostalih. Res je, da ni bil to prvi primer. Bilo jih je, toda moralo jih bo biti vedno več. Določen krizni položaj v naši družbi je nastal tudi zaradi tega, ker politične kvalitete, ustrezne našemu samoupravnemu socialističnemu razvoju, niso bile dovolj upoštevano načelo pri zasedbi vodilnih položajev v vseh sferah družbenega življenja. V tem so med drugim tudi vzroki za razraščanje apolitičnega tehnokratizma, birokratizma, vulgarnega ekonomizma.

Znanilci sprememb, kot je navedeni primer, so tu.

JURE KRAŠOVEC

PROTEST VELENJSKE MLADINE

Številnim protestom naših ljudi zoper izgrede avstrijskih skrajnežev proti slovenski narodnostni manjšini na Koroškem onstran meje, se je v torek pridružilo tudi okoli 5000 mladih Velenjčanov

Z zbora so poslali protestni pismi republiškemu izvršnemu svetu ter avstrijskemu konzulatu v Ljubljani. Predlagali so še naj problem pride pred Organizacijo združenih narodov in da naj preganjanje in zapostavljanje slovenskega življa na avstrijskem Koroškem obsodi tudi vsa napredna svetovna javnost.

ZA RAČUNALNIK MISLI ČLOVEK

NAPREDEK NA PODROČJU ELEKTRONSKE OBDELAVE PODATKOV JE V CELJSKI REGIJI SICER OČITEN, VENDAR BI BILO MOGOČE S POVEZOVANJEM MED DELOVNIMI ORGANIZACIJAMI IN FINANCIRANJEM SKUPNEGA RAČUNSKEGA CENTRA NAREDITI ŠE VEČ V DOBRO GOSPODARSTVA

O računalnikih, velikih in majhnih, govorimo spoštljivo. Kot bi bili geniji, nekaj nedosegljivega. Pa vendar jih je naredil človek in on upravlja z njimi. Računalnike imamo tudi v Celju in vedno bolj postajajo sestavni del sodobnega poslovanja. O stanju na področju računalništva v Celju in kaj bi bilo še mogoče narediti, smo govorili s SLAVKOM TERČETOM iz Celja, ki je zaposlen kot organizator programer pri Zavodu za napredek gospodarstva v Celju. Kot študent in sedaj programer se je dodobra spoznal z računalništvom.

NOVI TEDNIK: **Kaj pomeni računalnik za sodobno poslovanje in organizacijo dela?**

S. TERČE: Danes si sodobne organizacije dela ali poslovanja ne moremo več zamisliti brez računalnika tretje generacije. Pomislite, kako zapleteno bi bilo danes voditi tehnično dokumentacijo, proizvodnjo in nabavo v kovinsko predelovalni industriji. Ogromno delo, ki ga je nemogoče opraviti ročno, čeprav bi to delo opravljalo veliko ljudi. Tu so tehnološki postopki, računanje potreb in terminiranje proizvodnje velikega števila izdelkov. Npr. tovarna Emo. Sto ljudi ne bi uspelo opraviti tega dela. Zmožen pa je računalnik, ki bi to napravil s pomočjo samo nekaj ljudi. Problem so tudi izračuni osebnih dohodkov. Računalnik napravi te izračune v izredno kratkem času. Seveda računanje osebnih dohodkov ni in ne more biti edina naloga računalnika, ki v tem primeru vsekakor ne bi bil rentabilen. Tu gre še za pravočasne obračune proizvodnje, hitro ugotavljanje nedokončane proizvodnje itd.

Računalnik ima izreden pomen tudi za davčno upravo, zdravstvo in trgovska podjetja, kjer je velik problem fakturiranje in vodenje zalog. **Kako zelo koristen bi bil register prebivalstva, če bi ga imeli na magnetnih pomnilnikih.** V občini bi lahko imeli tudi posebne datoteke vojnih obveznikov in civilne zaščite. Pisanje pozivov in vodenje evidence bi bilo opravljeno v izredno kratkem času in povrh vsega še natančno. Datoteke zavzemajo tudi izredno malo prostora. **Moram reči, da je računalnik danes nepogrešljivi sestavni del sodobne organizacije dela.** Vendar, naj poudarim: računalnik ne zmore ničesar brez pomoči ljudi. Ustrezno izšolanih.

NOVI TEDNIK: **Si je elektronska obdelava podatkov v Celju že utrla pot?**

S. TERČE: Elektronske računalnike že imajo EMO, Zavod za napredek gospodarstva, AERO, Merx, Zavod za socialno zavarovanje, SDK, KK Žalec, Gorenje in Lisca. Solastniki računalnikov so še druge organizacije. Tako so to pri računalniku, lociranem v EMO, Kovinotehna, TKO Zreče in Železarna Store. Na Zavodu za napredek gospodarstva sta solastnika računalnika Toper in Tovarna nogavic Polzela. Pri tem nisem upoštevaj mini računalnikov.

Pri elektronskih računalnikih je zelo važna kapaciteta centralnega pomnilnika, ki se izraža s posebno enoto imenovano K. En K je 1024 bajtov. En bajt pa je osnovna enota pomnilnika. V tej osnovni enoti si računalnik shrani eno črko, en poseben znak ali dve številki. Celjski računalniki imajo od 12 do 32 K in so večinoma proizvod IBM. Naj povem še to, da nimajo elektronske obdelave podatkov samo delovne organizacije lastnice računalnikov, nekatere pa se na to že pripravljajo. To so skupščina občine Celje, Zdravstveni dom, Etol, Žičnа, Tehnomercator, RSC Velenje, Tovarna usnja Šoštanj in drugi.

Število na prvi pogled preseneča. Toda to pove premalo. **V celjski regiji imamo samo majhne računalnike, z majhno kapaciteto centralnih pomnilnikov.** To pa pomeni, da so omejeni in ne zmorejo vseh nalog, ki jih prednje postavlja problematika večine delovnih organizacij. Namreč kar je pod 100 K, je premalo.

NOVI TEDNIK: **So ti računalniki racionalno uporabljani in kakšno je povezovanje med delovnimi organizacijami?**

S. TERČE: Le redki računalniki so vsaj časovno izkoriščeni. Cilj je, da bi računalnik delal 24 ur dnevno. Če izkoristimo vsaj polovico tega, smo lahko zadovoljni. Ni pa dovolj, da računalnik samo zaposlimo, pomembno je s čim je zaposlen. Z naprednejšo koncepcijo avtomatske obdelave podatkov bi lahko prihranili precej računalniškega časa. Žal tega v večini delovnih organizacij ni moč doseči zaradi miselnosti in tudi nesposobnosti ljudi. Vzrok je povsem psihološki. Ljudje računalnika ne poznajo in imajo strah pred njim. Boje se, da bodo zaradi avtomatske obdelave izgubili stare pozicije v podjetju Zakaj? Z uvedbo elektronske obdelave podatkov izgube monopol nad njimi. Druge je zopet strah za zaposlitev. Naj takoj poudarim, da je ta strah odveč. Nasprotno, takšna obdelava terja nove ljudi, seveda z novim profilom znanja.

Strah preženemo z izobraževanjem. Tovarna nogavic Polzela je na primer organizirala interna predavanja o avtomatski obdelavi podatkov. Nekateri od zaposlenih so celo obiskovali šolo za programerje v Celju. Zavod za napredek gospodarstva v Celju pripravlja letos vrsto tečajev za operaterje in programerje.

Povezanost med gospodarskimi organizacijami v celjski regiji je po moji oceni zelo slaba. V podjetjih se ljubosumno zapirajo sami vase in imajo elektronski računski center za pravo poslovno skrivnost.

S. TERČE: Trenutno se v celjski regiji ukvarja z avtomatsko obdelavo podatkov 40 ljudi. Med nami ni pravega sodelovanja ali povezave Elektronska obdelava podatkov je izrazit primer timskega dela, zato morajo biti odnosi v centru čisti. Ne prenapeti in čudni. Velik problem je tudi ustrezna usposobljenost računalniškega osebja. Področje strokovnega izpopolnjevanja bi moralo biti stična točka računalniškega osebja. Naš zavod bi moral biti nosilec povezovanja znotraj celjske občine, če ne regije. **Predlagam, da se po vzoru DIT ustanovi tudi društvo računalniškega osebja. Poseben odbor bi skrbel za povezavo in strokovno izpopolnjevanje članov.**

NOVI TEDNIK: **Ali že pomeni nakup računalnika za podjetje vključitev v znanstveno tehnološko revolucijo?**

S. TERČE: Vsekakor nakup sam tega ne pomeni. Večkrat je nakup tudi prestižnega pomena. Elektronski računski center bi moral postati središče informativnega sistema delovne organizacije. Vemo, da kdor ima monopol nad informacijami, zelo veliko pomeni in lahko naredi. Z uvedbo avtomatske obdelave podatkov izgube posamezniki monopol nad informacijami. V naši družbi moramo biti vsi pravočasno obveščeni in pri tem je naloga računalnika zelo pomembna. Zaradi svojih zmogljivosti lahko obdela ogromno podatkov in v kratkem času posreduje potrebne informacije. Računalnik je delavec težak v informacijskem sistemu.

NOVI TEDNIK: **Kakšna je vloga človeka pri računalniku? Omenili ste strah ljudi.**

S. TERČE: Strah, da bi človek z razvojem računalnikov postal robot, je povsem odveč. Vedeti moramo, da je računalnik popoln bebec. Sam od sebe ne naredi ničesar. Obstoji, ko ga nehaš voditi. Računalnik nima možgan in ne zna misliti. **Zanj misli človek, računalnik samo opravlja le najbolj težaška dela.** Človek misli, ko ga konstruira, in misli potem, ko mu zapoveduje delo. To je programiranje.

NOVI TEDNIK: **Bi bilo mogoče v Celju ali regiji potrebno ustanoviti računalniški center?**

S. TERČE: Naš zavod je že dal občinski skupščini Celje ponudbo za financiranje študije o kapacitetah, racionalnem koriščenju računalnikov in o perspektivah računalništva v Celju. Takšna študija bi bila potrebna tudi za celotno regijo.

Zavedati se moramo, da računalnik z osebjem ni zastonj. To so težki milijoni. Predlagam, da se v občini sklene družbeni dogovor o računalništvu. Osnova bi bila študija zavoda, ki bi lahko bil tudi nosilec nadaljnjih akcij. Dogovor naj bi zajemal povezovanje centrov, racionalno koriščenje, nakup novih strojev in skupnega računskega centra. Zalostno bi bilo, če bi se občina Celje in Zdravstveni dom dokončno navezala na Astrin računalnik v Ljubljani.

Razdrobljenost tudi na področju računalništva ne vodi nikamor. Velikega centra ne more kupiti ena sama delovna organizacija. **Zato bi lahko skupno financirali takšen center, ki bi bil povezan še z republiškim centrom in bi zadostil potrebam vse regije.**

Razgovor pripravil
MILAN SENIČAR

Regijski posvet

ZA ANGAŽIRANO ŠOLO

Ta zahteva je bila v ospredju nedavnega skupnega sestanka ravnateljev osnovnih in srednjih šol celjskega območja. V uvodnem delu tega srečanja je zbranim ravnateljem govoril o pismu predsednika Tita in o nalogah komunistov na področju vzgoje in izobraževanja Milan Kučan, član sekretariata CK ZKS. Milan Kučan je polemiziral s tistimi razmišljanji, ki družbi odrekajo vpliv na šolo, se zavzemajo za idejni pluralizem v šoli, za idejno nevtralno šolo ali pa za tehnokratsko pozitivistično podobo naše šole, v kateri naj bi bilo manj, kot zagovorniki te teorije želijo, humanističnih osnov izobraževanja.

ZK je v zadnjem času jasneje opredelila družbene smotre šole in tudi podobno idejno angažirane šole. Doseženo je tudi drugačno družbeno vrednotenje šole, kar se kaže v postopnem saniranju materialnih, oganizacijskih, vsebinskih in kadrovskih problemov vzgoje in izobraževanja. Vsaj dva motiva pa govorita o nujnosti še večjih prizadevanj ZK v sistemu vzgoje in izobraževanja: to področje je strateško področje razvoja družbe, je pa tudi ena izmed osnov za spreminjanje odnosov v družbi. Vedno bolj se uveljavlja prepričanje, da bodo v prihodnosti najbolj razvite tiste družbe, ki bodo najsodobneje in najučinkoviteje razvile vzgojno izboraževalni sistem.

Na posvetu ravnateljev osnovnih in srednjih šol celjskega območja so menili, da je še vedno premalo skrbi namenjeno družbenopolitičnemu usposabljanju prosvetnih delavcev. Sedanje razprave o tem, kako v šolskih kolektivih še bolj spodbuditi bitko za kar najbolj idejno angažirano šolo, pa dajejo tudi možnost za vsebinsko diferenciacijo znotraj prosvetnih vrst.

Še nekaj bo treba spremeniti. Sedanje število članov — prosvetnih delavcev v ZK ne zadovoljuje. Kaj bodo tu napravili aktivi ZK prosvetnih delavcev?

Oddelke ZK in komuniste na posameznih šolah pa čaka v prihodnjih mesecih zelo odgovorna naloga — ob obravnavanju pisma in stališč 19. seje CK ZK o vzgoji in izobraževanju konkretno razčleniti razmere in prizadevanja kolektivov za uresničitev vseh važnejših nalog ZK na področju vzgoje in izobraževanja.

Posvet sta organizirala zavod za šolstvo in medobčinski svet ZMS Celje.

J. V.

Pretekli teden so se pred celjskim gledališčem zbrali dijaki Ekonomskega šolskega centra in Pedagoškega centra Celje na javnem zborovanju, kjer so ostro protestirali zaradi dogodkov in neupoštevanja pravic Koroških Slovencev v sosedanji Avstriji. V svojem protestu so izrazili začudenje in zgražanje zaradi nespoštovanja pravic slovenske manjšine, mazanja slovenskih napisov, skrunjenja partizanskih grobov in maltretiranja Slovencev. »Koroški Slovenci — mi smo z vami«, »Zgodovina se ponavlja«, »Hočemo pravice za Koroške Slovence«, takšni in podobni so bili napisi, ki so jih nosili celjski dijaki. Z zborovanja so odšli z globoko žalostjo v srcih, s sočustvovanjem do slovenskih bratov na Koroškem in prezirom do tistih, ki teptajo osnovne pravice človeka.

Ob integracijah

KAKO DOSEČI VEČ?

Ali se tudi na celjskem območju uveljavljajo razmišljanja o nujnosti in upravičenosti integracijskih procesov zlasti na področju gospodarstva? Kje smo, kaj se pripravlja? V koliki meri vodilne skupine in delovni ljudje spremljajo zamisli o posameznih integracijah brez škodljive ozkosti in kakšni so resnični premiki v razpravljanjih o tem, ali se je koristno integracijsko povezovati in poslovno tehnično sodelovati? Taka vprašanja so danes vse aktualnejša. V posameznih delovnih kolektivih, ki čutijo, da se nekaj dogaja, pa se že ustvarja odnos do — pričakovanega.

Za integracijo Iskre in tovarne EMO je bil elaborat pripravljen v začetku oktobra. Na junijskem sestanku celjskega aktiva direktorjev — komunistov so bili sprejeti konkretni sklepi o možnostih integracijskih procesov med posameznimi panogami in delovnimi organizacijami. Nedavno je isti aktiv razgrnil nekajmesečno delo. In rezultati? Možnosti za integracijo Topra in Eleganta so. Dogovori potekajo tudi med radeško papirnico in Aerom. Za nekaj časa so zastali razgovori o povezovanju Plinarne vodovod, Vodne skupnosti Nivo in Cestnega podjetja. Podane so bile osnove za integracijske procese v lesni industriji na območju (Bohor, LIP Slovenske Konjice in Savinja). Že pred mesecem dni pa so bile zelo živahne priprave za povezovanje oziroma integracijo med delom kovinske industrije s celotnega območja in trgovine v Celju. Omenjali so se Kovinotehna, Tehnomercator, Libela, Klima, Feralit, Alpos in še nekateri drugi. Seznam *možnosti* in *začetnih razgovorov* s tem še ni izčrpan. Bistvena ugotovitev pa je, da med gospodarstvenike vztrajno vdira zahteva po združevanju in povezovanju razdrobljenega gospodarstva.

Kaj vse govori v prid takim integracijskim procesom? Nekateri mislijo, da gre za politično akcijo, za pritisk. Pri tem pa pozabljajo na realne gospodarske razmere. Na skromne možnosti razvoja. Na neslutene integracijske procese, v svetu, na nujnost združevanja sredstev, znanja in kadrov, ki bi v večjih grupacijah lahko snovali skupne nosilne razvojne projekte in na ta način dolgoročno zagotavljali boljši ekonomski položaj delovne organizacije. Boljši standard vsakemu zaposlenemu. Večja, združena organizacija dela lahko ustvarja močno akumulacijo, gibčna razvojna ali rezervna sredstva, ki jih po internem sporazumu lahko vlaga v tisto temeljno organizacijo, kjer se bodo najhitreje bogato vrnila. Tudi odnos do banke je lahko v takem primeru drugačen. Pa ne leto, ne le združena sredstva in njihova večja moč, tudi druge koristi so lahko vsakomur na oceh: združene delovne organizacije imajo lahko skupne razvojne oddelke in investicijske službe, marketing, mehanografijo, oddelek za organizacijo, torej vse tiste službe, ki združujejo strokovne kadre in tako oblikujejo močne intelektualne centre. Tega pa nam na celjskem območju manjka.

Najbrž ni naključje, da ustavna dopolnila izpostavljajo integracijske procese in da v zadnjem času vse več govorimo nasploh o nujnosti družbene integracije. Zametki gospodarskega povezovanja na celjskem območju so spodbudni. Izostreno izpostavljajo odgovornost komunistov, samoupravnih organov in delovnih ljudi v posameznih organizacijah, da odgovorno, preudarno in predvsem z dolgoročnih vidikov snujejo razprave o možnih integracijskih procesih. Pogljemo, kaj predstavlja gospodarstvo na območju ali v celjski občini sedaj in kaj bi lahko predstavljalo? Zaprtost ali pretirano subjektivno razmišljanje, segajoče le do tovarniškega plota ali do vratarjevega vhoda, ne bo pripomoglo k celoviti in odgovorni razpravi o teh vprašanjih. Moč objektivnega prepričevanja o koristnosti integracij mora seči do vsakega delovnega človeka.

Politično in gospodarsko, predvsem pa dolgoročno, bi bilo škodljivo ostti le pri načelni ali besedni pripravljenosti. Kakorkoli že — priznati namreč moramo, če se vključujemo v svetovne gospodarske tokove, da utemeljene in odgovorno pripravljene integracije vselej pomenijo — boljši in večji kos kruha, boljše možnosti za delo in razvoj.

J. VOLFAND

UREJATI PREVOZE NA DELO

»Občinski sindikalni svet mora dati v svoj delovni program za naslednje mesece tudi ureditev prevoza delavcev na delo in iz dela«, je konkretno predlagal eden izmed predsednikov osnovnih sindikalnih organizacij na seminarju, ki ga je za nje pripravil občinski svet Slov. Konjice. Pri tem je opozoril na prenapolnjene avtobuse na relaciji Loče — Slov. Konjice in nazaj ter na okoli 30 delavcev iz Spitaliča in okolice na južnem predelu Konjiške gore, od koder avtobusnih zvez sploh nimajo.

Komentar:

BESEDO IMA PRAVIČNOST

Zdaj, ko v krajevnih skupnostih in delovnih organizacijah v glavnem že zaključujejo javno razpravo o predlogu za izenačitev pravic zdravstvenega zavarovanja kmetov z delavci, ni zgolj politična parola, če zapišemo, da je tokratna solidarnostna akcija doživela množično podporo delovnih ljudi. Ne glede na to, da ostaja nekaj odprtih vprašanj — kot je na primer bodoča samoupravna organiziranost, ali pa sposobnost zdravstvene službe, da prilagodi svoje zmogljivosti novim zahtevam. A se — pred trenutkom odločitve — tudi to umika osnovnemu spoznanju, namreč, da gre za pravice, ki jih kmečkemu prebivalstvu pravzaprav že dolgo dolgujemo. To prepričanje ni zraslo iz čustvenih nagibov, temveč je predvsem posledica zgovornih podatkov o njihovem zdravstvenem stanju, ki narekujejo spremembo že iz povsem ekonomskih razlogov. Seveda pa smo tudi ob tej priložnosti slišali upravičene zahteve o vračanju rezultatov minulega dela — kmečko prebivalstvo je v prvih povojnih letih pač nosilo največje breme pri krepitvi ekonomske baze novega družbenega sistema — kakor tudi za prepričanje, da bi izenačitev pravic zdravnstvenega zavarovanja kmetov z delavci lahko bila tudi ena od stimulacij, ki bi na kmetijah zadržale tudi mlade ljudi.

Pa poglejmo, o čem bomo zavarovanci celjske komunalne skupnosti pravzaprav odločali 19. in 20. novembra — ko bomo podobno kot ob volitvah — na slovesno okrašenih glasovalnih mestih obkrožili eno od besedic na glasovalnem lističu. Odločitev se nanaša zlasti na doslej neposreden kmetov strošek za zdravljenje — na njegovo udeležbo pri ceni storitev v splošnih in specialnih bolnišnicah, za udeležbo pri ceni zdravil in stroških za izdiranje zob, poleg tega pa bi kmetje pridobili tudi nekatere druge pravice iz zdravstvenega varstva, ki jih doslej sploh niso imeli.

Izenačitev pravic zdravstvenega varstva — predlog namreč še ne prinaša tudi izenačitve denarnih pravic (nadomestil za čas bolezni) — bi na območju celjske skupnosti terjala 12 milijonov 442 tisoč dinarjev, ki bi jih delno zagotovile družbeno-politične skupnosti, oziroma delovne organizacije. Gre za 0,45 odstotka povečano stopnjo prispevka za zdravstveno zavarovanje delavcev, ki bremeni dohodek delovnih organizacij in ne nesporedno zavarovančev žep. Enako velja tudi za kategorijo upokojencev, katerih pokojnine se zavoljo novih pravic kmetov ne bi zmanjšale.

In na koncu: akcija za izenačitev pravic zdravstvenega zavarovanja kmetov in delavcev poteka tudi v drugih skupnostih zdravstvenega zavarovanja v Sloveniji. Na celjskem območju smo jo začeli med prvimi. Računajoč z vsem, kar je bilo doslej povedanega, upravičeno pričakujemo, da bo enako zgledna tudi odločitev.

I. BURNIK

nr razgledi DANES

ODGOVOR JAVNEGA DELAVCA

TOVARIŠ JURE KRAŠOVEC, NOVINAR NT

Vaše vprašanje se je dotaknilo enega izmed najbolj perečih vprašanj današnje spomeniško varstvene službe. Leta namreč ne rešuje samo posamičnih spomeniških objektov, ampak tudi spomeniške celote, med te pa prav gotovo sodijo stara mestna in trška jedra. Če je delo konservatorjev naporno in odgovorno že pri posamičnih spomeniških objektih, pa je njihovo delo pri reševanju teh vprašanj še toliko zahtevnejše. Pokazalo se je namreč, da sprico nagle gospodarske rasti ter gibanja, ki to rasi spremljajo, čedalje bolj spremnjajo podobo naših naselij in s tem zabrisujejo njihovo prvobitnost in enkratnost. Napako, ki jo napravimo na posamičnem arhitekturnem spomeniku, je kdaj pozneje mogoče popraviti, škoda pa, ki jo z neustreznimi posegi povzročimo v urbanem spomeniku, ostane največkrat nepopravljiva . . .

Svoje zahtevke v zvezi z zazidalnim načrtom za mesto jedro v Laškem je zato zavod sporočil občinski skupščini Laško v dopisu, ki ga zaradi boljšega razumevanja situacije v celoti objavljamo.

»Pregledali smo predložene tri variante zazidalnega načrta za mestno jedro v Laškem. Pri tem smo ugotovili, da spomeniška služba ni bila konsultirana v fazi izdelave tega načrta in da smo bili s predlogom tega načrta seznanjeni šele takrat, ko je bil dan v javno obravnavo. S takšnim postopkom ne moremo soglašati, ker predlagani načrt bistveno posega v tkivo starega naselja, ki je kot celota zavarovano tudi po urbanističnem programu občine Laško.

Pripombe so naslednje:

● Staro mestno jedro se v obstoječih vartantah obravnava zelo ozko ter se reducira na območje sedanjega Aškerčevega trga ter deloma Orožnovega trga. Na tem območju se objekti obravnavajo formalistično, tako da se varujejo fasade objektov, objekti zunaj tega območja pa se obravnavajo parcialno, ne glede na njihov specifični položaj in vrednost v prostoru. Smatramo, da je takšen pristop pri planiranju urbanih historičnih aglomeracij popolnoma zgrešen. Staro naselje je treba obravnavati kot celoto, kot urbani prostor, ne pa kot seštevek posameznih objektov. Osnovno navodilo pri planiranju v starih aglomeracijah je, da je treba historičnim objektom dati novo, živo funkcijo, tako da stari ambienti zopet zaživijo, čeprav z deloma spremenjeno funkcijo, ki mora seveda ustrezati potrebam novega časa. To je osnovno načelo revitalizacije starih ambientov, vendar pa prav ta element pogrešamo v obstoječih predlogih zazidalnega načrta. Starih ambientov ni možno reševati tako, da se jim odvzame vsako živo funkcijo ter jih spremenimo v mirne trge, sprehajališča in podobno, tako da živo funkcijo prestavimo drugam. S tem smo historični ambient obsodili na propad, ker mu nismo odvzeli samo privlačnosti, vzeli smo mu tudi njegovo ekonomsko osnovo, prepustili smo ga vzdrževanju lastnikov, ki večinoma finančno niso zmožni vzdrževati takšnih objektov.

Koncept, ki ga zastopa spomeniška služba pri reševanju problema historičnih aglomeracij, je sprejet tako pri nas kot tudi zunaj naših meja kot edino možen.

● Obstoječa ulica Borisa Kraigherja spada v neposreden sestav historičnega jedra, zato ne moremo pristati na kakršnokoli spreminjanje tega ambienta. Zato predlagamo, da se preuči možnost prestavitve nove ceste vzhod-zahod proti jugu, in sicer po trasi sedanje Kidričeve ulice ter v podaljšku te ulice do Trubarjevega nabrežja.

● Poseben problem je lokacija novih objektov v starem mestnem jedru oziroma v območju vedute na staro mestno jedro. Tu mislimo na lokacijo kulturnega doma, na predvideni objekt poleg doma upokojencev, na anoks zdravstvenega doma, na stolpnice, ki so locirane na južni strani naselja in na ostale objekte, ki se zajedajo v staro mestno jedro. Načelno nismo proti novogradnjam v starih aglomeracijah, vendar te zahtevajo poseben pristop pri oblikovanju arhitekture. Na žalost nimamo nobene garancije, da bodo novi objekti adekvatno oblikovani, posebej če pogledamo oba nova objekta (dom upokojencev in banka), ki sta izrecno neorgansko postavljena v staro mestno tkivo ter občutno kvarita veduto z zahodne strani.

● Zazidalni načrt v vseh treh variantah predvideva rušenje določenega števila objektov. Moramo poudariti, da varujemo urbani prostor starega naselja ne glede na historično vrednost posameznih spomenikov in zato ne moremo pristati na kakršnokoli rušenje objektov v strogem jedru (Aškerčev trg, Orožnov trg, Valvazorjev trg, ulica Borisa Kraigherja, del Stegenškove ulice ter del Titove ulice). Pripravljamo zato posebno analizo, ki bo vsebovala valorizacijo tako posameznih objektov kot naselja v celoti.

Naštete pripombe so načelnega značaja in veljajo za vse tri variante predlaganega načrta. Za spomeniško službo so vse tri variante predlaganih zazidalnih načrtov nesprejemljive in jih v celoti zavrača. Analiza, ki jo zavod pripravlja in za katero so se bili projektanti dolžni dogovoriti s spomeniško službo, še preden so pristopili k načrtovanju, bo za staro mestno jedro v Laškem postavila tista izhodišča, ki jih bo moral projektant upoštevati. Obenem bomo še posebej zavarovali vse objekte spomeniškega značaja znotraj aglomeracije ter predvideli režim njihovega varovanja.«

IVAN STOPAR,
ravnatelj Zavoda za spomeniško varstvo, Celje

SEMINAR ZA SINDIKALNE DELAVCE

Občinski sindikalni svet Slovenske Konjice je pripravil enodnevni seminar za člane svojega predsedstva, predsednika komisije ter za predsednika in tajnike izvršnih odborov osnovnih sindikalnih organizacij, ki je bil pri Treh kraljih na Pohorju. V prvem delu so udeleženci razpravljali o konkretnih nalogah v pripravah za referendum o združitvi zdravstvenega zavarovanja delavcev in kmetov ter o vsebini pisma izvršnega biroja predsedstva ZKJ in predsednika Tita.

Drugi del seminarja pa so namenili vsebinskim, političnim, kadrovskim in organizacijskim pripravam na bližnje občinske zbore osnovnih sindikalnih organizacij. Sklenili so, da jih bodo opravili v času od začetka novembra 1972 do konca januarja 1973. Tam, kjer bodo pred 8. kongresom ZSS, bodo razpravljali o kongresnem gradivu, kjer jih bodo imeli po kongresu pa bodo obravnavali vsebino sprejetih sklepov in nalog.

Obrtniki govorijo

ZAOSTAJANJE USLUG

Da se nahajajo obrtniki čestokrat v nezavidljivem položaju, še zlasti oni iz uslužnostne obrti, smo se menda že kar navadili. Pa temu seveda ni prav, saj je treba probleme na tak ali drug način tudi reševati. Prav gotovo pa tarejo obrtnike tudi taki problemi, ki jim sami ne bodo kos. Priskočiti bomo morali na pomoč tudi drugi, kajti sicer se bomo nekega dne znašli pred dejstvom, da določenih obrtnikov sploh ne bo več. Je res tako kritično glede naraščaja? Je, in to prav gotovo, posebno v nekaterih strokah. S kakšnimi problemi se ubadajo nekateri obrtniki v Žalcu?

IVAN HABJAN, sedlarstvo in tapetništvo: »Med posebne probleme sodi v zadnjem obdobju prav gotovo ta, da se je usnje podražilo skoraj za sto odstotkov. Mislim na usnje, ki je potrebno za konjsko opremo. Kljub napredku motorizacije je dela dovolj, v zadnjem obdobju pa seveda popravljam tudi opremo za motorna vozila. Dela res ne zmanjka. Prav boleč pa je problem vajencev. Jaz sem že dolgo kar sam. V naši stroki je preveč ročnega dela, to pa mlade ljudi ne priteguje več.«

KAREL BUDNA, urarstvo: »Med osnovne probleme v moji stroki sodi v prvi vrsti ta, da v celi Jugoslaviji ni trgovskega podjetja, pri katerem bi človek lahko kupil nadomestne dele in drugi material. Po vsako stvar moramo hoditi preko meje. To je problem celotne urarske stroke. Da tudi za urarstvo ni vajencev, s tem smo se že kar spoprijazniti. Težje pa se je spoprijazniti s tem, ker nas ljudje vse obrtnike mečejo v en koš, češ, poglej ta je pa obrtnik. Povem vam, da z uslužnostjo obrtjo še nobeden ni obogatel!«

MARIJA GORISEK, modna šivilja: »Problemi? Seveda so! Jaz sem na primer edina šivilja v Žalcu, ob meni pa še cel kup takih, ki šušmarijo, kar jaz jih vem za 12. Dela je, to res, ni pa pravilno, da se šušmarstvo tako bohoti. Tu bi kazalo nekaj ukreniti, pristojni bi morali bolj gledati na to. Veliko dela pa nam vzame tudi vodenje knjig, da o ostalem ne govorim. Obrti bo treba posvetiti več pozornosti.

B. S.

AUREA
kovinsko predelovalno podjetje
CELJE
izdelujemo vse vrste kovinske galanterije, značke, embleme, plakete, srebrne kontakte.

15 LET ALPOSA

NAJSTAREJŠI ČLANI KOLEKTIVA SO PREJELI ZLATE JUBILEJNE ZNAČKE - PETNAJST LET TRDEGA DELA JE RODILO USPEHE

Predsednik sindikalne organizacije JOŽE VONČINA pozdravlja člane kolektiva in goste
Foto: sb

Kolektiv tovarne kovinskih izdelkov in opreme ALPOS Šentjur pri Celju je pretekli teden praznoval 15 letnico obstoja tovarne, čeprav sega njen nastanek v leto 1948. Tega leta so namreč v Šentjurju ustanovili okrajno podjetje za popravilo poljedelskih strojev. Proizvodnja se je širila iz leta v leto in se tudi večkrat menjavala. Večala se je tudi površina delovnih prostorov. Leta 1955. je tovarna izdelala dnevno že štiri mlatilnice in dva žitna mlina ali druge poljedelske stroje. Pričelo se je obdobje preusmeritve proizvodnje, kar pa je bilo glede na opremljenost izredno težko. Nastopila je kriza, ki pa so jo zaposleni pogumno prebredli. Kljub polnim skladiščem surovcev za poljedelske stroje, so se odločili za nov proizvod: aluminijasto pohištvo za gostinstvo. Sledili so veliki uspehi pa tudi veliki notranji pretresi, ki so se odrazili tudi na nizkih osebnih dohodkih. Toda, kolektiv Alposa ni popustil in predstavlja danes eno najmočnejših šentjurskih delovnih organizacij, ki je znana po vsej državi, v zadnjem času pa se tudi vse bolj pogumno in uspešno vključuje tudi v izvoz.

Danes posluje tovarna s tremi proizvodnimi panogami: proizvodnjo šivnih cevi in cevnih profilov, proizvodnjo trgovske opreme in proizvodnjo kovinskega pohištva. Tovarna Alpos ima danes trdno osnovo za še hitrejši razvoj. V preteklem letu je dosegla izredno povečanje proizvodnje, poleg tega pa so se odločili tudi za precejšnje investicije, ki bodo omogočile še hitrejši napredek in razvoj. Srednjeročni program razvoja predvideva celo, da bodo do leta 1975. odprli v Alposu 450 novih delovnih mest. In to veliko pomeni za Šentjur.

Prav zaradi teh uspehov ni čudno, da je kolektiv Alposa tako veselo in svečano proslavil 15-letnico obstoja.

Zbrali so se v domu železarjev na Teharju. Člane kolektiva in številne goste je pozdravil predsednik sindikalne organizacije Alposa JOŽE VONČINA, direktor inž. LADO GRDINA pa je govoril o razvoju in današnjem stanju v Alposu.

Ob jubileju so 49 članom kolektiva podelili zlate jubilejne značke, prejeli pa so jih tudi predstavniki dolgoletnih partnerjev in dobaviteljev, katerim se Alpos prav tako zahvaljuje za pomoč.

M. SENIČAR

KMETIJSKE STROJE
GORENJE — RAPID
in
GORENJE — STEYER
DOBAVLJA
era
VELENJE
poslovna enota AGROS
Foitova cesta 6

Intervju z Vladom Goriškom

VEDNO SREDI ŽIVLJENJA

Komunisti v žalski občini so v zadnjem obdobju močno povečali aktivno delovanje. Karakteristično za njihovo delo je med drugim tudi to, da celotno aktivnost usmerjajo s programi, ki jih tudi izpolnjujejo. Kljub temu, da so bili ves čas sredi dinamičnega družbeno ekonomskega življenja v občini, pa je njihova dejavnost seveda še porastla v zadnjem obdobju. Poseben pečat pa ji je dala tudi obravnava pisma predsednika Tita in izvršnega biroja predsedstva Zveze komunistov Jugoslavije. S sekretarjem komiteja občinske konference Zveze komunistov v Žalcu, VLADOM GORIŠKOM pa smo se pogovarjali o nekaterih aktualnih vprašanjih dej ZK.

NOVI TEDNIK: **Najprej bi nas zanimala vaša ocena aktivnosti komunistov v žalski občini, saj je znano, da so precej angažirani v sprotnem razreševanju številnih družbenih vprašanj?**

VLADO GORIŠEK: Aktivnost organizacij ZK v naši občini je bila doslej precejšna, saj so se komunisti vedno nahajali v središču družbenih dogajanj. Vedno so sodelovali v številnih akcijah in bili pri tem nosilci pomembnih nalog. Med drugim smo na prvi seji konference obravnavali problematiko socialne diferenciacije, zaključki te seje pa so kasneje služili kot izhodišče za akcije, ki jih je podvzela SZDL, skupščina in drugi. Kot neposreden rezultat sprejetih stališč je bil v občini sprejet takoimenovan socialni program, katerega uresničevanja bo nedvomno doprineslo k odpravljanju prevelikih razlik v premoženju pri naših občanih. Tekoče pa so se komunisti posvečali tudi gospodarskim, kadrovskim in drugim vprašanjem.

NOVI TEDNIK: **Pismo predsednika Tita pa je prav gotovo vneslo v delo organizacij še večjega poleta. Kako ocenjujete to?**

VLADO GORIŠEK: Vsekakor drži, da je Pismo vzpodbudilo še povečano aktivnost. Na razširjeni seji komiteja smo se konkretno dogovorili, kako si bomo razdelili naloge, ki jih pred komuniste postavlja pismo. V organizacijah so pismo komunisti obravnavali zelo resno ter se v celoti izrekli za podporo hitrejšemu razreševanju vseh nakopičenih družbenih zadev. Mislim pa, da bo ravno pismo vzpodbudilo komuniste, da bodo hitreje odpravljali vse nepravilnosti, ki so se nabrale v zadnjih letih.

NOVI TEDNIK: **Katere so neposredne naloge, ki izhajajo iz pisma in jih bo treba v vaši občini čimprej uresničiti?**

VLADO GORIŠEK: V bodoče morajo komunisti sproti obravnavati vsa vprašanja, ki so pomembna za delavski razred, pri tem pa morajo organizacije zaostriti partijsko disciplino in morajo ostreje kot doslej nastopiti proti malomeščanstvu. Tega tudi pri nas ne manjka. Nadalje proti birokratizmu, oportunizmu in podobnem. Predvsem pa si bomo komunisti prizadevali da se naloge pisma realizrajo preko vseh struktur, to je v SZDL, sindikatih in seveda tudi občinski skupščini. Predvsem pa bomo s pomočjo pisma, ustvarili večjo idejno in akcijsko enotnost med komunisti, kar bo omogočilo učinkovito odpravljanje družbenih deformacij.

VLADO GORIŠEK

NOVI TEDNIK: **V zvezi z uresničevanjem ustavnih dopolnil ste člani političnega aktiva v minulih dneh obiskali vse delovne organizacije. Kakšne so vaše ugotovitve?**

VLADO GORIŠEK: Ugotovili smo, da je uresničevanje ustavnih dopolnil vse prepočasno. V nekaterih delovnih organizacijah tečejo že večmesečne intenzivne priprave, bodisi da gre pri tem za ustanavljanje TOZD, bodisi za nadaljnje poglabljanje samoupravljanja. V kmetijskem kombinatu Hmezad, v Keramični industriji v Libojah in v Sigmi v Žalcu, bodo že v kratkem ustanovili TOZD. Največje število delovnih organizacij pa se je zadovoljilo le s formiranjem posebnih komisij in dlje kot do tega, tudi niso prišli.

NOVI TEDNIK: **V čem so po vašem mnenju vzroki za sorazmerno počasno uresničevanje ustavnih dopolnil v številnih kolektivih?**

VLADO GORIŠEK: Vse preveč je ukoreninjeno mnenje, da pomeni uresničevanje ustavnih dopolnil le ustanavljanje TOZD, vse premalo pa je prizadevanj po nadaljnjem vsebinskem poglabljanju samoupravljanja, ki mora ravno skozi ustavna dopolnila dobiti nove razsežnosti. Gre za prenašanje odločanja od ozkih struktur na vse člane kolektivov. Tu pa še zelo zaostajamo. Pomembna ugotovitev pri tem je, da so bili delavci vse premalo seznanjeni z ustavnimi dopolnili. Tako početje pa v mnogih podjetjih opravičuje s tem, češ da delavci tega ne razumejo; močno je še torej prisotno podcenjevanje. Take izjave nedvomno zaslužijo ostro kritiko in grajo.

NOVI TEDNIK: **Ste ugotavljali še kakšne druge vzroke?**

VLADO GORIŠEK: Smo! Vse preveč je še prisotna miselnost, da bi ustanavljanje TOZD pogojilo razne dezintegracije. Nadalje smo ugotovili, da ponekod zelo peša obveščanje delavcev. Predvsem je premalo neposrednih kontaktov, zaradi česar je vključevanje delavcev v samoupravno odločanje seveda precej okrnjeno. Tehnokratizma je v naših delovnih organizacijah še kar precej. Med pomembne ugotovitve pa sodi tudi ta, da je družbeno politične organizacije doslej v mnogih podjetjih zajelo preozek okvir. Tu nas čaka še veliko dela! Večjo vlogo kot doslej pa bodo morale odigrati tudi družbeno politične organizacije, ki so se tudi pri uresničevanju dopolnil vse premalo vključile v celotna dogajanja.

RAZGOVOR JE PRIPRAVIL:
BERNI STRMCNIK

Naši znanci

ŠE TRI IZ VOJNIH LET

Dolgo pričakovana svoboda je nastopila. Vsi smo si oddahnili in poprijeli za delo v svobodni in obnove potrebni domovini. Prekipevajoče veselje je v tistih dneh plalo v srcih naših ljudi, veselje nad izbojevano svobodo, veselje pri ustvarjanju novih odnosov med ljudmi.

Gustelj je leta 1945 nastopil pravzaprav novo pot v svojem življenju. S planinami je bil povezan že poprej, tokrat se jim je zapisal v celoti. Z ženo Mici sta odšla najprej na Mrzlico, ki sta jo že dobro poznala. Tri leta kasneje pa sta jo skupaj z otrokoma mahnila na Korošico, najvišjo gorsko postojanko na našem območju. Tudi planinarjenje je že kmalu po vojni začelo dobivati svoj razmah. Ljudje so trumoma pričeli odhajati v gore, še zlasti velik je bil obisk na Korošici, kamor so posebno Ljubljančani zahajali v velikem številu. No, povedati velja, da pa je bil razlog za tolikšen pohod na Korošico, med drugim seveda delno v naslednjem: v mestih je bilo na primer mleko še vedno na karte, tam gori pri Gusteljnu pa je bilo mleka vedno dovolj. „Zato sta pravzaprav poskrbela njegova sinova, ki sta sleherni dan obiskovala okoliške pastirje vse od Robanovega kota preko Ravni do Polšaka, kjer je v titih letih pasel živino Petrčov Bine iz Luč.

Pripetljajev, veselih in zanimivih, je bilo na pretek. Povsod, kjer se oglaša veliko ljudi, je vedno živahno, vedno se primeri kaj zanimivega vedno kaj novega. Gusteljnu pa je ostal v spominu predvsem naslednji dogodek. Med vse številnejšimi obiskovalci naših gora so se pričeli pojavljati tudi planinci iz bratskih republik, posebno pogosto so sem v ta prečudoviti svet pričeli prihajati Zagrebčani. Pa je prišla neke sobote tudi skupina štirih Zagrebčanov, ki so se po naporni poti udobno razmestili v dokaj veliki jedilnici. Kot z vsakim, se je Gustelj seveda tudi z njimi zapletel v klepet. O vsem je pač tekla beseda, o planinah, vremenu in drugim. Pa pobara eden navzočih Gusteljna:

GUSTELJ TEICHMEISTER

»Jeli, ima tu divokoza?« se je pozanimal.

»Kako nema, seveda so, včasih celo blizu koče, samo težko jih je opaziti . . .« je povedal Gustelj in to svojo trditev kaj kmalu obžaloval. Odslej namreč ni in ni imel miru. Kadar je vstopil v jedilnico, v njej so bili tudi drugi planinci, znova in znova so silili vanj, če jim bo pokazal »divokoze«, kdaj bo imel čas, da gre z njimi. Eden med njimi pa mu je pokazal tudi aparat, stari Kodack, rekoč mu, da bi rad »divokoze« tudi slikal.

Gustelj tudi v kuhinji ni imel miru, kajti tudi tja so prihajali za njim ter ga prosili in melodovali, češ, kdaj da bo imel že vendar čas, da gre z njimi. Ni in ni se jih mogel otresti, oni pa, kot da nimajo drugega cilja, kot to, da vidijo svoje »divokoze«.

Pa je naneslo, sredi popoldneva je bilo, oni štirje so še kar čakali na divokoze, da je stopil v kuhinjo s svojim ponošenim klobukom pastir Petrčov Bine, ki jo je na Korošico primahal na kozarček »kačje sline«. Takrat pa šine Gusteljnu misel v glavo.

»Hej, Bine, si sam prilomastil sem gori?« ga je pobaral.

»Ne, ne, saj veš, da se me držijo kot klopa, še spale bi najrajši kar pri meni v moji bajti. Gori nad stenami so, ob poti, na Ojstrico . . .« je še dodal in zvrnil kozarček, stresel z glavo in pokazal proti Gusteljnu, da bo še enega.

Ta mu je hitro natočil in skočil v jedilnico. Oni štirje pa proti njemu: »Jeli, dal sad idemo, da vidimo divokoze?«

»Da, da, pa hitro, da jo ne pobrišejo«. In so šli, navdušeni kot še nikoli tako. Popeljal jih je po poti na Ojstrico, ki se za kočo strmo dviga v breg. Po kratki hoji jim je pokazal v smeri proti skalam, izza katerih se je tu in tam pokazala glava z zavihanimi rogovi . . .

»Fantastično, kamero, majke jim ga . . .!« Navdušeno jih je zapustil in se vrnil v kočo. Tu pa ga je Bine pobaral: »Kam, hudiča, pa si jih odpeljal, ko se vam je tako mudilo?«

»Tvoje koze so šli gledat in slikat!«

(se nadaljuje)

Bralci pišejo

MAJHNA, A POMEMBNA GOLJUFIJA

Na Hotemežu pri Radečah je v okviru daleč po Sloveniji znanega Vzgojno poboljševalnega doma (VPD) še družbeni kmetijski obrat, ki se ukvarja samo z živinorejo in gozdarstvom. Res, da bi odvečno mleko lahko prodajali izven obrata, a bi bilo to združeno z raznimi režijskimi in prevoznimi stroški. Zato ta obrat rajši prodaja mleko uslužbencem in domačinom v Hotemežu in Radečah po ceni, ki ni nee kmečka (2 din) in ne »trgovska« (3 din za liter), ampak »srednja« (2,60 din). Pred nekaj meseci so to mleko prodajali še po 1,45 din za liter!

Dokler stojiš z razdeljevalcem mleka, ki je obsojenec, na dobrih nogah, boš dobival sem in tja »dobro mero«. Gorje pa, če se mu zameriš; za to je dovolj vsak malenkosten, prav smešen povod. Ne samo, da si prikrajšan za »dobro merico, ampak celo ne dobiš toliko količine, kot jo plačaš. Poleg tega te pa ob delitvi spremljajo prostaški izrazi, žalitve in zasmehovanje!

Merica je pločevinast vrč, ki ob robu meri točno pol litra (vsaj tako pravijo!). Vemo pa, da pri naglem nalivanju ne more biti »kupa čisto polna do roba« in pri izlivanju v strankino posodo se tudi ne pospravi vse do zadnje kapljice in pri 8-kratnem nalivanju za 4 litre mleka se pač nabere več kot samo za en deciliter »dodatka«. Večkrat sem ugotovil, da sem dobil premalo mleka, zato sem zahteval od upravnika obrata Franca Žniderščiča, naj nabavijo ali drugačno merico, ki bi jo lahko izdelali kar v delavnici VPD-ja, ali pa bi sporazumno z menoj določili v posodi, kje meri točno 4 litre. Ker upravnik ni ime »cementirane« gostilniške steklenice, čeprav je gostilna oddaljena samo 2 minuti, sem predlagal, da tako posodo prinesem sam ob času, ko se bo mleko delilo. Upravnik je obljubil, da bo navzoč, pa je potem odpotoval v Sevnico in niti ni naročil dežurnemu uslužbencu, da bi bil pri roki. Zastonj sem ga iskal in dobival samo odgovore, »da je v hlačah« Obsojenec mi je zopet nalil premalo in ko sem zahteval, naj dolije, me je nahrulil s prostaškim izrazom ter nato vpričo dveh žensk izlil mleko z moje posode nazaj v njihovo kanto.

Ni besede za tako podlost in nezakonitost. Ker sem reden plačnik, imam pravico, da dobim toliko mleka, kot ga plačam in če že ne gre za tatvino, pa gre vsekakor za goljufijo, ki je tudi kazniva. Po higienskih predpisih je tudi prepovedano že natočeno mleko nazaj zlivavati v isto posodo, iz katere se nataka. Obsojenec tega v nobenem primeru ne bi smel storiti, ampak bi moral poklicati upravnika ali njegovega pooblaščenca. Bolj kot materialno-denarna je odločilna moralna stran tega problema. Niti se ni upravnik opravičil, niti niso obsojenca disciplinsko kaznovali, ker bi oboje moral storiti upravnik tega obrata!

Da pa ne bo kdo mislil, da se je to pač enkrat po pomoti pripetilo, naj razgrnem miselnost tega upravnika, ko mi je ob priliki zagrozil, da lahko obrat (to je »mis«!) odpove dajanje mleka, komur sam hoče. Vseeno, kaj je hotel s tem reči, dejstvo je, da se mora tudi ta obrat z javno prodajo mleka držati predpisa zakona o blagovnem prometu. Tudi tržna inšpekcija ima pravico zahtevati od tega obrata, da si nabavi tako merico, ki bo omogočala pravilno delitev mleka.

ALBIN SIMONČIČ,
profesor,
Radeče 54

DOMAČE MLEKO

Veliko meščanov kupuje mleko od kmetov, ker mislijo, da je to mleko bolj mastno in sveže. Kmetje jim mleko nosijo domov. Nihče od teh ljudi niti ne pomisli da morda to mleko ni od krav prav tistega kmeta ali pa da je to mleko kupljeno v samopostrežni trgovini.

Pred kratkim sem iz kurilnice opazovala staro ženico. Njena obleka je pričala, da je kmetica. Prav tisto dopoldne so pobirali smeti, zato smetiščnih kant ni bilo za velikimi vrati. Za temi vrati pa se je nudil lep prizor o poštenosti te mlekarice. V roki je prinesla dve kangli, eno majhno, drugo večjo, ostavila ju je na tla in se previdno ozrla naokoli, če jo kdo vidi. Ker ni bilo videti nikogar, je dvignila pokrivač z večje posode in iz nje vzela vrečko pakiranega mleka. Pri tem se je ponovno ozrla okoli in z zobmi odtrgala vogal vrečke ter vsebino izpraznila v manjšo posodo, te-to pa nalila v litrsko steklenico. To je ponovila še enkrat in se pri tem poslu še nekajkrat previdno ozrla.

Ko je zapuščala vežo, sem stopila za njo do vrat, da bi še enkrat videla ta obraz, kateremu bi prisodila poštenost. Toda ona je že izginila v gruči ljudi, ki so hiteli po ulicah. Videla sem le še njeno modro ruto in še dolgo strmela za njo.

Ta primer se je zgodil v središču mesta Celja ali natančneje na Tomšičevem trgu.

Še beseda uredništvu:

Ta primer je resničen, zato vam povem, da mi ni lahko pri srcu, ko vem da lahko nekdo tako ogoljufa pošteno stranko.

Ker sem naročena na Novi tednik in ker me zelo prizadenejo take stvari, sem pisala vam. Želim, da to pismo objavite. Mar ne smejo ljudje vedeti, da ni vse najboljše, kar je domače, ali kar NAJ BI BILO domače?

Morda pa je ta ženska poštena in tega še ni nikoli naredila? Morda ji s tem pismom delam krivico?

TEODORA K.

O TEHARSKI PESMI

V vašem listu sem čitala pesmico Teharčanke o zvoniku, ki stoji danes ob glavni cesti kot samoten steber in ne kot spomenik.

Mladi naj bi prečitali zgodovino Plemenitih Teharčanov, pa bi se nad onimi, ki so cerkvico podrli, namesto da bi jo renovirali, še bolj hudovali.

Vsako leto smo na Štefanov praznik poromali na Teharje, ker je bila še tudi poznejša leta v zelo zapuščeni cerkvici cerkvena slovesnost, a pred glavnim vhodom so na dobro rejenih konjih paradirali trije močni fantje, oblečeni v narodne noše z zastavo Plemenitih Teharčanov, to je celjski grb z dvema zvezdama. Bil je to vsako leto privlačen cerkven in zgodovinski praznik in človeka srce boli, ko vidi razpadajoči zvonik in nikjer več sledu o v srce segajočem obredu nekdanje zgodovine.

P. G.
Celje

JESENSKI IZLET

Kot vsako leto sva se tudi letos odločila z možem za jesenski izlet in to po kostanj, kar je običaj marsikaterega člana krajevne skupnosti iz Štor, pa tudi Celjanov ter okoličanov mesta Celja.

Z avtomobilom sva se peljala proti Svetini in potem sem prosila moža, naj me pelje proti Resevni in to na jasno, kjer prijetno domuje Slemenškova domačija.

Pri spomeniku padlih borcev Kozjanskega odreda sva zavila navkreber in začela pobirati kostanj. Žal pa so domačini verjetno komaj čakali, da bodo ujeli kakšnega nedeljskega obiskovalca, ki bi bil toliko predrzen in si upal na njihovem pobirati ta dragoceni sad.

Seveda sem bila pri pobiranju bolj junaška jaz kot moj mož, trmasto sem pobirala kostanj naprej, ko je čisto do mene prilajal pes in se jezno zaganjal vame. Jaz pa sem ga prijazno poklicala, pa mi ni nato nič naredil. Medtem se mi je približal še mož in rekel — »kaj si se tako razjezil ti kuža!« Domačinka s poznane Slemenškove domačije, ki je prej pasla na travniku krave je takoj, ko je videla, da sva z možem odšla v gozd, pohitela pod kostanje na stražo in nama obrazložila, da tod naj nikar ne pobirava kostanj, katji tega pobirajo sami in da ga dosedaj niso še skoraj nič pobrali za sebe. Jaz pa sem ji odgovorila, da pač ni vredno, saj je kostanj droben, da se ga skoraj ne splača pobirati. Mož pa mi je rekel: »Pusti, saj se ni vredno prepirati.« Ženska pa je še vedno govorila: »No, saj razumem, kako je — greš v gozd, si nabereš kostanja pa ga ni treba kupiti in plačati.« Tako sem počasi odšla s prijazne rebri, kamor je prijetno sijalo sonce, saj mi je bilo v senci precej hladno, ker sem v naglici doma pozabila ruto.

No, ženska, ki jo omenjam, je še rekla, naj si greva kostanj nabrat na drugo stran, na hrib, pod katerim sva pustila avto, tik pri obeh gornjih spomenikih.

Nekako sem bogala, pa sem počasi šla po cesti nazaj in na gornji hrib, tam pa sem ugotovila, da ni kdovekaj kostanja pa tudi nobene gobe nisem našla, na kar sva seveda z možem tudi računala, da bi bilo kaj. Kot zvesta ženica sem bila tudi to pot v formi, da kolikor mogoče prispevam k družinskemu standardu in če bo kaj, zbašem v polivinil vrečo. Dvakrat sem še poživžgala, pa mi mož ni nič odgovoril, tako sva se oddaljila. Postalo mi je dolgčas in sem se zopet počasi začela sukati okoli Slemenškove domačije, vendar na drugi strani. Od daleč sem zagledala, da je tudi na tej strani nekaj kostanjevih dreves. Šla sem tja, tu pa so se pod bregom pasli prašički in na vrhu pri brajdah je stal gospodar ter skrbno čuval čredo in verjetno tudi kostanj.

Pozdravila sem ga in mu rekla: »A tako jih pasete.« Potem sem še rekla, da letos kostanja ni kaj prida. Odgovoril mi je par besed, jaz pa sem se vzpenjala še naprej proti kostanjevim drevesom. Tudi tu sem ugotovila, da kostanja skoraj ni. Videlo se je, da so ga ljudje že precej pobrali. Tedaj sta se na vrhu zopet zagnala proti meni kar dva psa, eden večji in tisti s prejšnje strani. Nisem se ju ustrašila. No, pa kaj sem hotela, tudi če bi me eden teh dveh napadel, si ne bi mogla nič, zato sem neustrašeno brskala s palico po listju in pobrala tu pa tam še kakšen kostanj. Nabrala sem si ga do mraka kar približno dva kilograma. Potem pa sem jo mahnila še malo navkreber, da bi prišla do poti. Tu zgoraj je bil v vinogradu mož, ki je bil prej spodaj pri domačiji, nekaj je obiral ali pa je tudi on stražil.

Jaz pa mimo njega po pešpoti proti domačiji, kajti že se je mračilo.

Tedaj sem se približala kmetiji na Slemenih. Iz nje je pri zadnjih vratih stopila prav tista ženska z očali. Sedaj se je vsul plaz besedi. Imela sem občutek, da sem obsojenka, kajti rekla je takole: »A ste vendar šli na to stran, ko sem vam rekla prej, da tu nikar ne pobirajte kostanja. Tako delate, tako delate tudi po trgovinah. Kradete! Kar pojdite v trgovino pa boste videli, koliko je kaj treba plačati. Vi pa takole! »Jaz sem ji tiho dejala: »Prinesla vam bom 10 din, ona pa »ha!«

Šla sem do avtomobila, spotoma pa so me že oblile solze. Tako me že dolgo ni nihče ponižal, da bi mi očital, da kradem!

V solzah sem dejala možu, naj mi da denar, da ji kostanj plačam. Vstal je iz avtomobila, kjer me je že dalj časa čakal. Ko sva prišla k hiši, jo je vprašal, kaj je, ona pa se je posmehnila, češ nič.

Vendar je mož rekel, da bo plačal ta kostanj. Ker pa ni imel drobiža, je hotel dati za to 50 din. Ženska pa, da to pa ne, da ne vzame nobenega denarja. Potem pa je rekel mož, ko je še v plohi besed izrekla še nekaj grobega: »Stresi ji kostanj na tla!« Jaz sem rade volje to naredila, usula sem ga na tla, ona pa je še dejala ,da se že ne dotakne tega kostanja.

Tudi midva se ga nisva več dotaknila. Odšla sva. Jaz pa sem na tihem sklenila, da se v ta kraj več ne bom tako zlepa odpravila. Pravzaprav so me minile skomine po kostanju, čeprav bi nekdo rekel, da se vse skupaj ne izplača, škoda besed za to.

Vendar — za mene je bila to velika žalitev. Da sem tatica in da tako delam tudi po trgovinah, zame ni majhna reč. Namesto, da bi dala žensko pred sodišče, da prekliče besede, ki jih je izrekla, dajem to v časopis. Naj se javno izve, da nisem to, za kar me je obdolžila. Mogoče pa za tisto malo kostanja, ki sem ga pobrala, še vedno velja izreka, ki pravi, da tisti, ki malo ukrade, se ga obsoja, tisti, ki pa kaj več, ostane skrit, zaščiten.

V glavo mi je šinila misel, ali so se morda ljudje tako vneli za nedavni Titov govor, kjer pravi, da bi bilo potrebno razsikati, od kod posameznikom denar in smo začeli kar na vseh koncih in ne poznamo več prijazne besede, niti več svojega bližnjega in se neusmiljeno obsojamo in zaganjamo drug v drugega, kot sta se tudi oba psa to popoldne v mene.

TINCKA RENČELJ,
Vrhe 38, Teharje pri Celju

BURJA OKROG BELIH HALJ

Prosimo vas, da objavite v celoti naš odgovor na članek Burja okrog belih halj, ki je izšel v vašem časopisu 5. 10. 1972. V tem članku je postavljena vrsta vprašanj in obtožb, ki brez pojasnila postavljajo kolektiv Zdravstvene postaje Šentjur za edinega krivca v kopici problemov, ki se tičejo zdravstvenega varstva v občini Šentjur.

Strinjamo se z ugotovitvijo, da se z vselitvijo v novo zgradbo niso rešila vsa vprašanja. Stavbo imamo res novo, manjka pa še del aparatur, predvsem pa medicinski kader. Zadnja leta je bila v Šentjurju zasedba zdravnikov napram republiškim normativom 50 %. Jasno je, da je bila in da je še obremenitev posameznega zdravnika letno poprečno 170 % v primeri z normativom. Za takšno stanje gotovo nismo krivi zdravstveni delavci ne v Šentjurju in ne v Celju, temveč je temu kriva zdravstvena politika tistih, ki so videli razvoj moderne in napredne medicine le v bolnici, zanemarjali pa so terenskega zdravnika. Tako smo imeli vsa leta za nazaj v Šentjurju razpisana mesta zdravnikov, laborantov, zobnih asistentk in patronažnih sester, vendar smo četrtega zdravnika, za katerega pa nimamo zagotovljenega stanovanja.

V posameznih mesecih letošnjega leta je bila dnevna obremenjenost posameznega zdravnika po 72 bolnikov v ordinaciji in po 6 obiskov na domu. Kakšen fizični in duševni napor to predstavlja, ve le tisti, ki ima podobno delo. Jasno je, da je moralo 72 bolnikov čakati na pregled včasih več ur, saj bi čakali najmanj eno uro tudi v primeru, če bi zdravnik vsakega posameznika samo povprašal po zdravju. Organizacijsko smo skušali več let nazaj rešiti časovni prihod bolnikov v ordinacijo tako, da bi čim manj čakali. Žal pa so prometne veze orientirane na prihod v Šentjur zjutraj, opoldan in zvečer. Tako se pogostokrat zgodi, da imamo že ob 7. uri zjutraj oddanih že 150 številk. Verjemite mi, da obide tudi zdravnika groza, ko vidi vsako jutro, leto za letom, kakšno delo ga čaka.

V članku je poudarjena zaskrbljenost, kaj bo s šolarji, ki niso bili sistematsko pregledani. Na voljo so letna statistična poročila o opravljenem tovrstnem delu. Vsako leto smo v poprečju izvršili napram izdelanemu planu sistematski pregled šolarjev s 75 %, s tem, da smo dajali prednost predvsem oddaljenim šolam, katerih učenci redkeje prihajajo v ordinacijo. Najmanj je bila res pregledana šentjurska šola. Ker pa pride iz te šole v ordinacijo letno poprečno 2500 učencev in ker je šolski zdravnik orientiran v aktivno zdravstveno delo, si upam trditi, da smo obvladovali v danih pogojih zdravstveno problematiko šolarjev v zadovoljivem obsegu. Jasno pa je, da s tem nismo zadovoljni, temveč si želimo spremljati zdravstveno varstvo vseh grup populacije na dispanzerski način.

Glede pripombe o točnem prihodu in odhodu z dela bi dejal, da se je to resnično dogajalo. Delo terenskega zdravnika je kompleksno. Vsak od zdravnikov mora biti na razpolago bolniku 24 ur na dan. Poziva ne sme odkloniti. Vendar pa bi mora, po zakonskih predpisih vsakdo po dežurni službi, ki traja nepretrgoma 24 ur, počivati en dan. Pri nas pa mora zaradi pomanjkanja kadra zdravnik, ko konča dežurstvo, takoj na delo. In če takrat zamudi službo, je to človeško. Morda bom malo zloben, če bi primerjal časovno naravo dela med novinarjem in zdravnikom. Oba imata uradniško in terensko delo, pa vendar nisem nikoli in nikjer zasledil, očitka novinarju, da ni bil fizično 7 ur prisoten za pisalno mizo. Bo pa zamudil vse manj, ko bo v Šentjurju več zdravnikov. Dodal pa bi to, da bolnikov na glede na čas v ZP Šentjur niso nikdar odklanjali.

Ker so bili izrečeni očitki predvsem na račun zdravnikov, bi tudi sam postavil v imenu zdravnikov našim občanom in širši družbi sledeča vprašanja:

— kdaj bo zagotovljen zdravniku 7-urni delavnik brez ostalih obveznosti;

— kdaj bo prišla družba do spoznanja, da kronično pomanjkanje terenskih zdravnikov in

— kdaj bo delo zdravnika realno in pravično vrednoteno.

Odgovorni zdravnik
dr. Ivan Moser

MOJA LJUBEZENSKA ZGODBA

Sedim. Misel prehiteva misel. Primem za pero in pišem. Nekaj me preganja. V sebi bijem boj o resnici in teoriji našega življenja. Pravzaprav je vsemu temu kriva sošolka.

Bila nam je vzor. Lepa, elegantna in odlična dijakinja. Pa se je zgodilo, kar ni nihče pričakoval. Nekoč je stekla z garderobe v noč. Pod medlo svetlobo neonske svetilke jo je čakala oseba. Bil je fant — njen fant — Bosanec. Vsa šola je kmalu govorila o tem. Ona pa je ostala zamišljena in vase zaprta. Obsojali so jo. Ni vzdržala več. Iskala je opore in izbrala je mene.

Bilo ji je težko, ko mi je pripovedovala. Toda ni jokala. Vedno sem jo občudovala, tokrat pa se mi je zdela kot nekaj svetega. Toliko pretresljivih, a resničnih besed je spregovorila.

Delavec je. Pri njih doma ni kruha. Ničesar nima. Stanovanje ni vredno tega imena: baraka z železno posteljo in mrzla lesena tla. To, to je življenje človeka, ki se je rodil nedolžen kot se nedolžen rodi kak milijonar. Že ob rojstvu je bil obsojen na trpljenje. Bori se za lepše dni, bori se za svoj obstanek. Si po vsem tem zasluži, da ga ignoriramo? Kot zagrenjena puhla senca se ob večerih vleče med visokimi stavbami. Živi, ker mora živeti. Ljubi, ker to je lastnost tudi umirajočega.

»Djevojka, koliko je sati . . .?« slišiš neštetokrat v gneči hitečih. To so nedolžne besede delavcev z juga v naših mestih. Želijo se pogovarjati. Želijo si pregnati samoto. Želijo biti čim bolj domači, ker njihov dom je daleč. Morda kje na Kosmetu, pusti, ravni Vojvodini ali Metohiji, kjer se žene in otroci ubijajo v lastnih žuljih, da preživijo današnji dan.

Toda iz ust, vsega sitih, mladih deklet slišiš te, za njih tako boleče besede.

»Pusti ga, ne vidiš, da je tisti iz barake . . .!«

Zamižim. Pred sabo vidim ponosno in vzravnano sošolko in v ušesa mi udarjajo njene hrabre besede.

» Ni mi mar, kaj pravijo ljudje. Pošten je, človek je in rada ga imam . . . takšnega, kakršen je.«

N. P.

Medobčinski svet ZKS

OSNOVA ZA AKCIJO

Na ponedeljkovi seji medobčinskega sveta ZKS Celje so razpravljali o rezultatih pregleda aktivnosti in pripravljenosti komunistov za družbeno politično delovanje. Tehtno in obširno, bogato statistično gradivo, napisano na osnovi izpolnjenih anket (izpolnilo jih je 5663 ali 77 odstotkov vseh članov ZK na celjskem območju) so pripravile komisije za organiziranost in razvoj pri komitejih občinskih konferenc ZK. Uvodne misli v razpravi pa sta podala Franci Ban in Truda Nemeš iz Slovenskih Konjic.

Kaj je bil namen te široko zastavljene ankete med komunisti na celjskem območju? V prvi vrsti ta, da se konkretno ugotovi dejavnost članov ZK, pa tudi njegova pripravljenost ali nepripravljenost za politično delo. To odčrtanje »statističnega« in raznovrstnega angažiranja članov ZK pa v sebi skriva še mnogo drugih kvalitet.

Med pomembnejše sodijo možnosti, ki jih bo s tako urejenimi pregledi o delu komunistov, imela ZK na področju kadrovske politike. Ne le v vrstah ZK, ampak tudi pri zagotavljanju primerne družbene kadrovske politike v samoupravnih in oblastnih organih. Nadalje — izjemno priložnost, da vključijo v svoje vrste več članov ZK, imajo na ta način tudi socialistična zveza, prosvetna, športna in druga društva, pa mladinske organizacije. Pregled namreč ne kaže le tega, kje sedaj komunisti delajo, ampak tudi njihov interes za bodoče angažiranje.

Deficit angažiranosti članov ZK v socialistični zvezi, mladini in v sindikatih (v Celju je od 2324 članov, kolikor jih je anketo izpolnilo, le 8 odstotkov aktivnih oziroma vključenih v delo organizacija SZD, v Velenju le 10 odstotkov, v Slovenskih Konjicah le 12 odstotkov) pa opozarja, kaj bo treba storiti tudi v teh organizacijah za večjo aktivnost komunistov.

Z urejenimi evidencami bodo lahko osnovne organizacije in občinski komiteji spodbudili proces vsebinske diferenciacije znotraj ZK. Ne samo zato, da bi dosegli tudi samokritično razpravo o vsebini delovanja vsakega člana. Pač pa tudi zato, ker je to prvi korak k oblikovanju enotnosti akcije — v pripravi stališč do družbenih vprašanj in v borbi za uresničevanje stališč v vseh sredinah, kjer komunisti delajo. Ali kakor pravi pismo predsednika Tita in izvršnega biroja: Od idejno politične enotnosti in akcijske sposobnosti ZK je odvisno, ali bo v sistemu socialističnega samoupravljanja zagotovljeno več učinkovitosti, odgovornosti, organiziranosti in reda pri reševanju življenjskih problemov delavskega razvoja in družbe.

Temeljna vrednost pregleda aktivnosti in pripravljenosti članov ZK na celjskem območju bo dosežena, če bodo zbrani podatki osnova za vsebinsko politično analizo konkretnih razmer v ZK. Če bo doseženo stalno preverjanje dejavnosti članov ZK v skladu s sprejetimi stališči. Komunisti morajo delati med ljudmi, zavestno morajo oblikovati družbo in njene procese.

V drugem delu seje je Milan Loštrk, direktor komunalnega zavoda za socialno zavarovanje, seznanil medobčinski svet o pripravah na referendum o izenačitvi zdravstvenega varstva delavcev in kmetov.

J. V.

FRANC ŠETINC V CELJU

Včeraj je bil na celodnevnem obisku v Celju Franc Šetinc, član sekretariata CK ZKS. Franc Šetinc je dopoldne najprej govoril komunistom iz Uprave javne varnosti, SDK, davčne uprave in predsednikom komisij interne kontrole v delovnih organizacijah o vlogi ZK pri odpravljanju deformacij v družbi. Nato se je srečal z novinarji na celjskem območju in z njimi razpravljal o novinarju kot družbenem delavcu in o vlogi sredstev obveščanja. Popoldne pa je Franc Šetinc govoril komunistom-pravosodnim delavcem o vlogi komunistov v pravosodju po pismu predsednika Tita.

Franca Šetinca sta na obisk v Celje povabila komite občinske konference ZKS Celje in medobčinski svet ZKS Celje.

ŽALNA KOMEMORACIJA

TVD Partizan Gaberje Celje bo organiziralo v torek, 31. oktobra 1972 ob 18. uri na svojem dvorišču v Mariborski 42 pred spomenikom padlih članov društva žalno komemoracijo s programom. Vljudno vabijo svojce padlih, člane društva, kakor tudi vse ostale.

turizem

PEKEL BREZ VRAGA

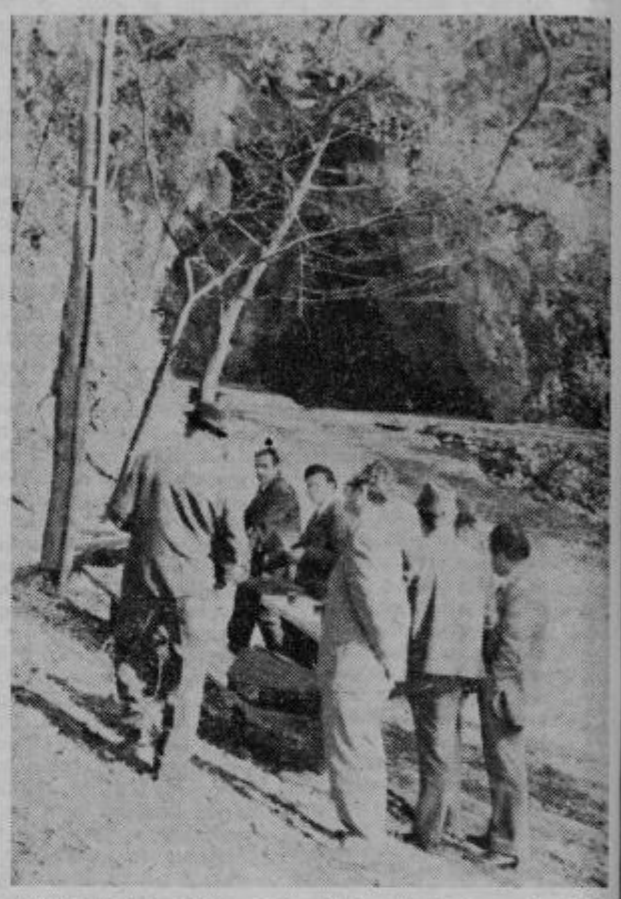

Med prvimi, ki so si ogledali jamo, so bili člani kolektiva Novega tednika in Radia Celje. To pa je bila tudi zasluga žalske občinske skupščine, da ne zapišemo šempetrskega turističnega društva, ki je ogled skrbno pripravilo. Na sotografiji pred vhodom v jamo Pekel.

Pred kratkim odprta, a že dolga leta znana, kraška jama Pekel blizu Šempetra v Savinjski dolini (pri Podlogu), bo postala nova turistična atrakcija.

Delavno turistično društvo v osrčju Spodnje Savinjske doline je rimski nekropoli dodalo nov objekt, ki bo prav gotovo privabljal iz dneva v dan, iz leta v leto več obiskovalcev.

»Dela smo se lotili z veliko zavzetostjo, četudi nismo prav slutili, kaj bo iz vsega tega nastalo,« je pripovedoval predsednik šempetrskega turističnega društva Ivo Kuhar. »Začeli smo kot amaterij, toda že prvi rezultati kažejo, da tako ne bo šlo dolgo naprej. Vodniška služba po jami in druga opravila, ki so nujna za brezhibno delo, bodo zahtevala svoje. Prve izkušnje so za nami, zima pa bo tisti čas, ko se bomo odločili, kako naprej.«

Ivo Kuhar, predsednik Šempetrskega turističnega društva

»Kaj si pravzaprav obetate?«

»Veliko, zelo veliko! Jama postaja turistična atrakcija v pravem pomenu besede. Če pa bodo znanstvene analize pokazale, da je v njej živel tidi paleolitski človek, bo postal ta košček naše zemlje mikaven tudi za mnoge znanstvenike. Potem bomo na konju.«

»Za vami je težko, naporno delo. Kako ste uspeli?«

»Imeli smo in še imamo veliko dobre volje, da iz tega nekaj napravimo. Če tega ne bi bilo, bi že zdavnaj popustili.«

»Jama prinaša v Spodnjo Savinjsko dolino nove pogoje za razvoj turizma. Ste pomislili tudi na to?«

»Smo in še zelo dobro. Sicer pa naj v tej zvezi povem, da bi radi v jami in okoli nje ohranili vso lepoto prvobitne narave. Ničesar ne bomo popravljali ali po naše kvarili. Zavzeli pa se bomo, da bi tod naokoli zaživel kmečki turizem. Ta predel je lep in lahko dostopen. Tu so urejene ceste, večina je asfaltiranih. Naše društvo bo skušalo pritegniti v svoj krog simpatizerjev mnoge kmete in jih prepričati, da bi napravili nekaj več za kmečki turizem, kot mu pravimo. Tako bo Šempeter v najširšem pomenu besede postal močno turistično središče. Rimske izkopanine, jama Pekel, kmečki turizem . . !«

»Kako dolgo bo jama odprta letos?«

»Po naših predvidevanjih jo bomo zaprli konec oktobra, torej v soboto oziroma nedeljo. Potem nas čaka zimsko obdobje, v katerem bomo pripravili načrt za nadaljnja raziskovalna dela pa tudi za nujno potrebne propagandne akcije. Čaka nas izdaja vodnika po jami pa tudi nekaj razglednic in še kaj.«

Kraška jama v osrčju Spodnje Savinjske doline. Posebnost in mikavnost. Že v kratkem času, kolikor je odprta, je imela blizu 3.000 obiskovalcev. Dostop do nje je iz Šempetra lepo označen. Pot je dolga približno 3 km in je asfaltirana. Jama bo odprta le še to soboto in nedeljo v letošnjem letu.

M. BOŽIČ

Skupščina občine Laško

SOLIDARNOSTNI STANOVANJSKI SKLAD

V ponedeljek je bila v Laškem seja skupščine, na kateri so razpravljali o srednjeročnem programu razvoja občine in resoluciji o gospodarskem in družbenem razvoju občine, o izgradnji šolskega prostora v nadaljnjih treh letih, o bližnjem referendumu za združitev kmečkega in delavskega zdravstvenega zavarovanja, ustanovitvi solidarnostnega stanovanjskega sklada, o predlogih sveta za finance ter komisije za volitve in imenovanja.

Odborniki laške občine so imeli precej časa doma zajetno knjigo oziroma program srednjeročnega razvoja občine, kot predlog resolucije pa so na seji dobili izvleček za prihodnje leto predvidenih programskih nalog. Razen dveh odbornikov, ki sta ugotavljala, da je program razvoja kmetijstva na najbolj šibki osnovi in še ta spričo finančnih razmer ogrožen, razen odbornika, ki je pogrešal v programu več o stanovanjski izgradnji, odbornika, ki je imel turizem za preširoko obdelano področje, razen teh, ni bilo razpravljalcev ob sprejemu tega važnega dokumenta.

Podobno je bilo ob razpravi o gradnji šolskega prostora v naslednjih treh letih, ki bo z odplačilom najetega kredita obremenjeval občinski proračun polnih dvanajst let. Tudi o tem ni bilo razprave. Ko bi vsaj podprli predsednika občine, ki je opozoril na tendence povečevanja planiranih stroškov gradnje!

Informacija o poteku akcije za združevanje zdravstvenega zavarovanja kmetov in delavcev tudi ni bila odmevna. Ni bilo med kmečkimi odborniki takega, ki bi prispeval k tej solidarnostni akciji delavcev kakšno toplo besedo in razen predsednika občine ni nihče opozoril na glasove iz vrst upokojencev proti združevanju ki so čudni že zato, ker ravno upokojenci bo tej akciji ne bodo niti za prebito paro na slabšem.

Če prej ob razpravi za gradnjo šol ni bilo pripomb navkljub potrebi po najetju kredita v višini šestih novih milijonov, se je zapletlo pri 200.000 dinarjih, ki naj bi jih za mrliško vežico dobili v Rečici, pa so se upirali Laščani.

Pomemben dogodek na seji je bila ustanovitev solidarnostnega stanovanjskega sklada. Njegov namen je, da pospeši gradnjo družbenih stanovanj blokovnega tipa, da nudi olajšave socialno šibkejšim občanom z dotiranjem stanarin in premiranjem namenskega varčevanja za soudeležbo pri gradnji stanovanj. Ta solidarnostni sklad je ena od uresničitev prizadevanj družbe za zmanjševanje socialnih razlik.

Odborniki so na seji potrdili predlog sveta za finance, ki je zavrnil predlog občinskega sodišča, da bi mu dali na razpolago sredstva, ki so ostala od nezasedenih delovnih mest. Princip te odklonitve je dejstvo, da tudi v drugih službah, javni upravi, niso delovna mesta zasedena in da si zaposleni ostanka ne prisvajajo, da se osebni dohodki v teh službah zadržujejo 5 odstotkov pod sklenjenim samoupravnim sporazumom.

Na ponedeljkovi seji so še razrešili dosedanjega načelnika za gospodarstvo in finance Franca Peršeta in po ugotovitvi, da prvi razpis za izpraznjeno delovno mesto ni uspel, za vršilca dolžnosti imenovali Hinka Wimmerja.

J. Kr.

obrazi

FRANC PERŠE

Pred dnevi je prišlo na seji skupščine v Laškem do skromnih, a prisrčnih poslovilnih pet minut za Franca Peršeta, ki je polnih devet let opravljal v laški občini odgovorno strokovno in družbeno-politično funkcijo načelnika oddelka za gospodarstvo in finance. Na dolgih devet let dela v upravi skupščine ga ne bo spominjala la umetniška slika, ki mu je bila izročena kot darilo ob odhodu.

Franc Perše je v pravem pomenu samorastnik, ki se je pred 42 leti rodil delavcu in kočarju v Lokavcu pri Rimskih Toplicah. V takšnih razmerah mu je bilo že kot otroku jasno, da bo spal, kakor si bo postlal. Ko je odslužil vojaščino, se je zaposlil v Rimskih Toplicah, izpopolnjeval svoje v nerazviti šoli prešibko pridobljeno znanje. Bil je ves čas prizadeven politični delavec in bil zaradi svoje delavnosti in priljubljenosti izvoljen za republiškega poslanca. Nekaj časa je bil tudi profesionalni tajnik sveta, no, in pred deset in pol leti je prevzel odgovoren položaj načelnika v občinski upravi. Ni mu manjkalo izkušenj, še manj delavnosti, vendar se je krepko zavedal, da v boljšo strokovnost sodi tudi izobrazba. Pred leti je uspešno končal prvo stopnjo pravne fakultete, postal pravnik, a za svoj študij ni terjal dneva dopusta ali kakšen drugačen privilegij ali ugodnost, na kakršno bi bil upravičen.

Franc Perše je bil na položaju načelnika oddelka za gospodarstvo in finance preudaren strokovnjak z izostrenim političnim posluhom, sposoben šef, ki je z vzgledom vodil svoj oddelek, v vseh političnih akcijah v občini pa nepogrešljiv svetovalec, sodelavec in aktivist, ki je vložil veliko svojega časa za pristne stike z gospodarstvom, delovnimi organizacijami, krajevnimi skupnostmi, za delo v občinski organizaciji ZK in sveh drugih političnih organizacijah v občini.

Zato v ponedeljek ni bilo odbornika, ki bi ne obžaloval, da tako pomembno mesto v občinski upravi zapušča človek njegovih kvalitet. Se pa Franc Perše ni poslovil od gospodarstva. Kot direktor radeške »Kore«, kot politični delavec ostaja v središču družbenih naporov v laški občini.

-ec

Prizren

„ŽELEZAR" ČUDOVITO SPREJET

V Prizren smo prispeli v petek okoli poldneva po lepem sončnem vremenu, čeprav je dan pred našim prihodom v teh krajih snežilo. Že od daleč smo videli bele vrhove Šarplanine ali kakor ji tukaj domačini pravijo Šara. Na poti do Prizrena smo se blizu Raške že ob šesti uri zjutraj ustavili v čudovitem samostanu Studenica, kjer smo v zgodnji jutranji uri zmotili marljive menihe pri njihovi službi v cerkvi Nemanje »prvo venčanega«. Po krajšem počitku v Prizrenu smo bili že ob šesti uri zvečer povabljeni v najstarejšo hišo v Prizrenu, ki je ohranila vse osnovne prvine albanske arhitekture in turške običaje. Pogoščeni smo bili z izredno gostoljubnostjo in pozornostjo, ki je drugod zlepa ne najdeš. Ob 19.30 uri je bila v kulturnem domu prireditev posvečena nam — nastopila je poklicna folklorna skupina iz Prištine, znana ŠOTA. Člani te skupine so nam priredili nepozaben večer.

V soboto smo si dopoldne ogledali Prizren, ki je resnično en sam muzej. Zvečer je bila predstava Mrtvega kurenta in po pričakovanju sodeč je bila dvorana nabito polna kot pri vseh dosedanjih predstavah drugih skupin. Neizpodbitno lahko trdimo, da smo prišli med ljudstvo, ki je svojo zgodovino in vsakdanje življenje gradilo predvsem s kulturo, ta odnos pa se danes pokaže v nabito polnih dvoranah, kjer so kulturne prireditve.

Skratka, Prizren se nam kaže v luči in odkriva v neslutenih bogatih zakladnicah svojega zgodovinskega in kulturnega izročila, da je ugotovitev, da o teh krajih vemo premalo ali skoraj nič, povsem točna in predvsem žalostna.

V nedeljo je bil na programu ogled znamenitega samostana Dečani, nakar smo se odpeljali do znamenite Rugovske klisure. Takoj po kosilu smo šli v Paračin, kjer smo imeli v ponedeljek dve predstavi. Tukaj so nas zaprosili, da pošljemo lepe pozdrave vsem Celjanom od Prizrenčanov vseh narodnosti: Turkov, Albancev in Srbov.

Tako se resnično nahajamo v mestu, ki ni zgolj po naključju pričelo s tradicionalnimi Večeri bratstva. V njem je združeno več narodnosti in več veroizpovedi, a je v bistvu najmirnejše mesto pri nas. O tem obširneje ob povratku. Skratka, tradicija igra tukaj veliko vlogo, saj smo pri našem gostitelju občudovali turško arhitekturo, običaje in predmete, v kotu moške sobe, ko smo sedeli na minderu, pa smo v kotu videli kipec Skender bega, ki je že v 15. stoletju dvignil s prvo albansko ligo vstajo proti Turkom. Tako je ostala religija Islama, toda prav tako je ostalo sovraštvo do Turka, kljub temu, da so ljudje ohranili tisto, kar je bilo praktičnega: kopalnice in tako dalje.

D. MEDVED

P. S. Zapis o gostovanju amaterskega gledališča Železar Celje—Store na Kosovem smo prejeli po telexu in bomo o gostovanju več podali prihodnji teden.

Na celjskem odru

FAUST, BOG IN HUDIČ

Za Mikelnovimi Stalinovimi zdravniki smo v Celju videli izrazito literarno gledališko predstavo, ki nas izziva že s samo osebnostjo doktorja Fausta; to smo doslej poznali po prevodu Goethejeve knjižne drame.

Marlowe je Shakespearov sodobnik, rojen istega leta. Umrl je z devetindvajsetimi leti v nekem pretepu. Pustil nam je tri drame: Tamerlan Veliki, Tragična zgodba doktorja Fausta in Žid z Malte. Vse so grajene ob tragični osebnosti, katere neomejena energija dosega titanske razmere. Značilno je tudi to, da se vse tri drame končujejo s smrtjo glavnega junaka, to je s porazom titanskih hotenj.

Marlowova dramaturgija ni enostavna. V Faustu lahko vidimo zelo različne vzore in hotenja. Prav gotovo so tu še odmevi antičnega gledališča, o tem pričajo zbor in razne epizode (prizor z Aleksandrom Velikim in trojansko Heleno), tu so močne prvine srednjeveške moralitete (vsa krščanska predstava z angeli in hudiči, personifikacija dobrega in zlega itd.) in pa seveda srednjeveška burka. Če pa govorimo o miselnih in moralnih dimenzijah Faustove (Marlowove) osebnosti, moramo najprej v renesanso — pa še dlje — v barok. Faust je res nekakšen Ikarus, ki drzno zapušča varna tla teoloških predstav o svetu in človeku in se požene v svet nonkonformističnega mišljenja: v svet astrologije, medicine in končno črne magije — navidezne znanosti. Na koncu pa le pade. Magija naj bi mu služila na poti k spoznanju, pa tudi k oblasti in vsem posvetnim užitkom. Utelešenje te možnosti je Mefisto, vodič in zapeljevalec. In že vidimo drznega Fausta sredi hlastanja po užitku: pekel, ki ga Mefisto interpretira kar s tem svetom, ponudi celo vrsto pregreh — kot nekdaj Dantejev pekel. Potem vidimo še karikaturo takratnega renesančnega papeštva. Na koncu pa je smrt. Ta pomeni Faustu streznjenje in vrnitev k bogu. Faust se hoče dvigniti, pa se ne more, njegova zaveza s satanom je dokončna. Tako konča sredi duševnih muk, sredi spoznanja, da svoje zaveze, svojega upora ne more popraviti, kot nekdaj uporni angeli. Kazen bo večno pogubljenje, večna tema. Faust prekolne sebe in Luciferja, ki ga je oropal nebeške sreče. Na koncu avtor po zboru sporoči še opomin, naj »peklenski padec z usodo mračno modre opominja, naj se le čudijo rečem skrivnostnim, ki njih globina zmami duh oholi, da se poglablja v več, kot bog dovoli.«

Če tako pogledamo vso krivuljo Faustove miselne poti, lahko vidimo, da gre za krog, da se Faust vrne v izhodišče. Pot, ki jo napravi, pa je pot renesančne misli in življenja. Gre torej že za krizo renesančnega človeka. Ilustrativna prizora sta prikaz papeštva in prizor med Rolfom in Robinom.

Očitno je, da Marlowe nima pred očmi samo drznost poleta renesančnega duha, ampak tudi praktične posledice takega sproščanja — to pa je pot v vse pregrehe sveta, saj kar po vrsti nastopajo lepo personificirane in klasificirane. Že smo na področju baročnih dilem, kot so nasprotja med užitki in ničevostjo življenja, med izživljanjem in askezo, med telesnostjo in poduhovljenostjo itd.

Ta baročnost se ne kaže samo v tematiki, ampak tudi v dramaturgiji. Osnovno tragično shemo o doktorju Faustu, ki je zapisal dušo hudiču, da bi se za štirilindvajset let polastil vseh užitkov in oblasti, sekajo številni komični in burleskni prizori, ki jih je toliko, da jih tudi najbolj širokosrčen režiser ne more vseh spraviti na oder. Ta komični element je zelo nevarna čer za režiserja. V jeziku je dovolj nabreklosti, dovolj govoričenja pa tudi učenjakarstva (latinščina).

In kako je šlo od rok režiserju Franciju Križaju? Fausta je izoblikoval v skladu s tekstom in poudaril njegovo upornost. Zdi pa se, da ga je burka malo zanesla. Njegovi hudički so nekam miklavževski, Lucifer pa je najlepše maskirani zlodej. Kljub temu, da je nekatere prizore črtal, jih je še vedno preveč in utrujajo. Tudi duhovne dileme niso do kraja izčiščene: angel in hudič kot alegorija dobrega in zlega govorita nekam mimo Fausta, kot da boj v Faustu ni nekaj bistvenega. Papež je samo sneden človek, njegov dvor pa pavlihovska strežba.

Sredi tega gledališkega direndaja sta nosila glavno breme Sandi Krošl v vlogi Johanna Fausta in Stanko Potisk v vlogi Mefistofela. Obema likoma ni kaj očitati, v igro sta vložila veliko napora in vživetosti. Prav tako sta bila dober par oba astrologa — Marjan Dolinar in Bruno Vodopivec. Pravilno odmerjen je bil nastop »sedmih smrtnih grehov« in ostalih nosilcev epizodnih likov, le burkež v Gruberjevi interpretaciji je bil rahlo prenapet.

Scena, pripravil jo je August Lovrenčič, je bila funkcionalna in dovolj ilustrativna, morda pa z ozadjem malo preveč realistična. Tu mislim nevihtno kuliso, ki se nekako tepe s čarovniškim okoljem.

Kostume je zasnovala Mija Jarčeva. Ponazoriti je morala različne čase: antiko, renesanso — pa tudi srednjeveški alegorični svet, kot so smrtni grehi. Za vse bi lahko rekli, da so skladni, le pri peklenskem svetu ji je malo spodrsnilo: imamo navadne parkeljne, Mefista, Skušnjavca pa ponesrečenega Luciferja z montažno plinsko masko.

Končno se vsiljuje vprašanje, kaj bi dobili, če bi dramaturg in režiser dramo posodobila. Morda bi bila predstava bolj zanimiva, tako pa je ostalo zgolj pri literarnem pričevanju. Druga šibka stran uprizoritve je, da sta tragični in komični element oba enako glasna, kot bi se hotela prekričati. Tako je predstava v pravem pomenu besede »baročna«.

JANEZ ERKLAVEC

KULTURNI STIKI S TUJINO

KOMORNI MOŠKI ZBOR IZ CELJA BO PRIHODNJE LETO PEL V BELGIJI — TUDI NAŠIM ZDOMCEM

Odbor za stike s kulturno tvornostjo drugih narodov Slovenije — celjsko regijo zastopa v njem Gustav Grobelnik, predsednik sveta za kulturo in znanost pri celjski občinski skupščini — je glavno točko dnevnega reda zadnje seje posvetil razpravi o novem predlogu meril za pospeševanje kulturne dejavnosti v letu 1973. V razpravi bo nov predlog, ki odpravlja dosedanjega tudi dejansko. Od njega se loči v tem, ker združuje program in merila kulturne dejavnosti, in sicer kot dogovor vseh temeljnih kulturnih skupnosti Slovenije in drugih dejavnikov.

Med pregledom odobrenih akcij za tekoče leto bo za sklep, da se denar, odobren za gostovanje komornega moškega zbora iz Celja v Belgiji, prenese na spomlad prihodnjega leta. Komorni moški zbor bo namreč gostovanje v Belgiji povezal z nastopom med slovenskimi izseljenci oziroma zdomci, ki mu ga bo pripravila Slovenska izseljenska matica.

Med dodatnimi prošnjami za tekoče leto je odbor odobril gostovanje gledališkega režiserja Branka Gombača novembra v Bolgariji.

Ob obravnavi dosedaj zbranih predlogov za sodelovanje s tujino je odbor sprejel naslednjo lestvico prednosti naših kulturnih tvornosti, primernih za nastop v tujini: na prvem mestu je likovna umetnost, predvsem grafika, na drugem glasba, na tretjem gledališka dejavnost, na četrtem muzejska in arhivska ter ostalo. V tem vrstnem redu pa bo v okviru posameznih tvornosti imelo prednost gostovanje med Slovenci, zlasti med Slovenci na podeželju.

Same, dosedaj zbrane predloge pa je odbor le kategoriziral glede na njih pomembnost. Med potencialnimi kandidati za kulturno umetniško izmenjavo s tujino, tokrat s Holandijo, moramo ob mariborskem pevskem zboru »Slava Klavora« omeniti tudi Komorni moški zbor iz Celja; oba sta osvojila zlati plaketi na nedavnem mariborskem srečanju in tekmovanju. Sicer pa velja v tej zvezi omeniti enako stališče do kakovosti tudi za druge kulturno umetniške institucije. Med gledališči bo na primer odločala uvrstitev na Sterijinem pozorju oziroma na Borštnikovem srečanju v Mariboru.

GG

SREČANJA NEPOZABNA

V torek zvečer se je vrnila z gostovanja po Kosovu in Srbiji igralska skupina amaterskega gledališča Železar Celje-Store. V soboto so imeli predstavo »Mrtvega Kurenta« v režiji Jureta Kislingerja v Prizrenu na »Večerih bratstva«, kjer jih je občinstvo sprejelo z nepozabno toplino. Isti večer so prireditelji pred predstavo prebrali tudi protest, v katerem ostro obsojajo zadnje dogodke na Koroškem v Avstriji. Igralci so odpotovali v nedeljo popoldne v Paračin, kjer so imeli v ponedeljek dve predstavi v okviru »Oktobarskih susreta amaterskih pozorišta Srbije«. V dneh gostovanja po Kosovu in Srbiji so si igralci ogledali tudi vse važnejše kulturno zgodovinske spomenike kot Studenico, Dečane, Manasijo itd.

dm

iz dnevnika slg

V petek, 20. oktobra je bil v Slovenskem ljudskem gledališču Celje še posebej razveseljiv dogodek. Tega dne ob večerni uri je bila prva predstava povsem novega ABONMAJA KOZJANSKO. Ljudje iz Šmarskega, Rogaške Slatine, Kozjanskega, Zibike, Loke pri Žusmu, skratka iz zelo širokega Obsotelja so do kraja napolnili celjsko gledališko hišo. Ideja za to kulturno akcijo se je porodila v gledališču, obisk in prevoz pa je organizirala **Kulturna skupnost Šmarje pri Jelšah. Sofinancer tega prevoza je trgovsko podjetje TKANINA v Celju!**

Uvodno besedo k Marlowemu »Faustu« je imel predsednik Kulturne skupnosti Celje prof. Anton Aškerc. Poudaril je pomembno dejstvo, da je obiskovalcem dano videti predstavo v verni, pristni postavitvi, ki je možna le v matični dvorani, na matičnem odru. Na koncu predstave so se igralci zahvalili za pozornost in lep sprejem s cvetjem, s katerim so obdarovali gledalce v dvorani.

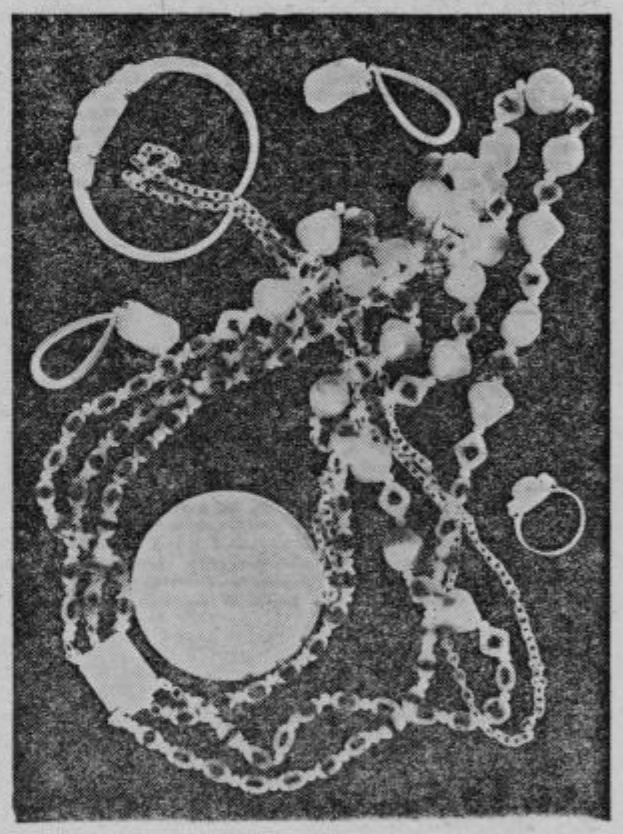

V mini reportaži ene izmed zadnjih številk smo pisali o izdelkih otrok iz osnovne šole v Lučah, ki so jih pokazali na razstavi ob občinskem prazniku. Med izdelki so bile razstavljene tudi slike, ki jih otroci izdelujejo v okviru foto krožka. Danes objavljamo fotogram učenke 8. razreda SILVE VIDIC. Domiselno oblikovanje, ni kaj reči!

PLOŠČA B. KOCENU

V nedeljo, 29. oktobra, bo v vasi Hotunje pri Ponikvi odkrita spominska plošča šolniku, geografu in posebno še očetu atlasa iz leta 1860 Blažu Kocenu. Ob 10. uri bo v prostorni dvorani na Ponikvi svečanost z orisom lika Blaža Kocena in ostalih mož tega kraja. Nato bo v avli osnovne šole mala razstava nekaterih dokumentov. Odtod bo vozil kombibus ljudi v vas Hotunje, kjer bo čan Geografskega društva Slovenije ob 12. uri odkril spominsko ploščo.

Velika želja pripravljalnega odbora je, da bi se tega slavja udeležilo čim več ljudi iz vseh krajev, zlasti učiteljev, geografov in vseh, ki ne žele, da bi se pridobitve znanstvenikov slovenskega naroda prehitro pozabile.

Na mestu, kjer je pred leti stala rojstna hiša našega svetovno znanega kartografa Blaža Kocena, bo postavljen skromen spomenik. Leta nazaj so hodili učenci osnovne šole, gimnazijci iz Celja, Maribora na ekskurzije v vas Hodunje pri Ponikvi. Priča so bili propada arhitektonsko zanimive kmečke hiše, na kateri je bila plošča, ki so jo postavili domačini svojemu rojaku. Lani je bilo 150-letnica rojstva in 100-letnica smrti in ob tej priložnosti je vznikla ideja o obnovi spominskega obeležja. Hiše ni bilo več. Plošča je samevala, ohranjeno je bilo nekaj materiala, ki ga bomo uredili v mape. Te bodo na razpolago bodočim ekskurzijam. Stara plošča bo ostala na hodniku osnovne šole. Na mestu, kjer je stala hiša, pa bo postavljen spomenik z novo ploščo.

Dostop na Ponikvo je možen po cesti iz Šentjurja ali pa z vlakom na relaciji Celje—Maribor. Domačini bodo poskrbeli za prehrano.

PRIPRAVLJALNI ODBOR

Vrtiljak dogodkov

CELJE

Po poteh XIV. divizije

Mladinski odsek planinskega društva Celje organizira vsako leto spominski pohod po poteh XIV. divizije. Pohod je razdeljen v tri etape. Tokrat so mladi planinci odšli po poteh III. etape, in sicer Sedlarjevega preko Šentvida pri Planini do Celjske koče. Pohod je bil dvodneven, udeležili pa so se ga dijaki srednjih celjskih šol in planinci velenjskega planinskega društva. Prvi dan so prehodili pot do Šentvida pri Planini, kjer so tudi prenočili v stari osnovni šoli. Drugi dan pa so se podali proti Celjski koči. Čeprav je bila pot dolga, so bili udeleženci prešerne volje, saj je bil sončen in topel dan, poleg tega pa jih je k hoji spodbujala »frajtonerica«, ki ni utihnila ves dan.

D. Majcen

SL. KONJICE

Ponovna analiza dela

V Slovenskih Konjicah potekajo živahne razprave o pismu predsednika Tita. V večini osnovnih organizacij in aktivov so pismo že obravnavali. Konjiški komunisti menijo, da je sedaj čas za politično ugotovitev, kdo kaj dela, kdo se je pripravljen boriti za stališča ZK. Vse omahljivce je potrebno poklicati na odgovornost. Več razprav je bilo namenjenih bogatenju posameznikov in tistim članom ZK, ki s svojim nepravilnim ravnanjem rušijo ugled ZK. V Slovenskih Konjicah so sklenili, da bodo ponovno analizirali delo vsakega posameznega člana. Programe dela organizacij bodo dopolnili in obogatili s stališči pisma. O vseh problemih, ki nastajajo v krajih, delovnih organizacijah in drugod, morajo najprej razpravljati osnovne organizacije in aktivi ZK ter sprejeti ustrezna stališča za akcijo.

VELENJE

Gorenje med največjimi

Na zadnji seji delavskega sveta združenega podjetja tovarne gospodinjskih aparatov Gorenje v Velenju so ocenili rezultate poslovanja v prvih devetih mesecih letos in sprejeli okvirne smernice proizvodnega načrta za prihodnje leto.

Po dosedanjih pokazateljih kaže, da bo kolektiv izpolnil letošnji načrt tako, kot ga je sprejel. V devetih mesecih letos so izpolnili predvideni nacrt v vrednosti proizvodnje z 71.3 odstotka.

Plan za prihodnje leto predvideva povečanje vrednosti proizvodnje na 3.42 milijarde dinarjev. Tako se bo Gorenje po vsej verjetnosti povzpelo med prvih deset največjih delovnih organizacij v Jugoslaviji.

HJ

ŽALEC

Literarni večer

V četrtek, 19. oktobra je bil v prostorih kluba družbenih organizacij v Žalcu literarni večer mladih književnikov. Vabilu so se prijazno odzvali Branka Jurca, Kristina Brenkova, Jože Smit, Leopold Suhodolčan in domačin Drago Kumer. Večer je potekal pod geslom »Lepa knjiga je kulturna poslanka, odpirajmo ji vrata v naše domove, odpirajmo ji srca«.

V pozdravnem govoru je Jože Jan, podpredsednik žalske občinske skupščine poudaril pomen knjige, zveste spremljevalke v življenju. Gostje so se nam predstavili z odlomki iz svojih del, nato pa je sledil prisrčen in neposreden pogovor. Književniki so izrazili zadovoljstvo nad uspelo prireditvijo in željo, da bi se še kdaj srečali.

Večer sta organizirali Občinska matična knjižnica v Žalcu in poslovalnica Mladinske knjige, ki je pripravila tudi razstavo mladinske literature. Tako razstava, kakor tudi literarni večer sta uspela in želimo si lahko, da bi se na podobnih prireditvah srečali še večkrat.

Nevenka Matelič

CELJE

Jeršin se vrača

Kakor smo zvedeli, se bo nekdanji igralec SLG Celje Pavle Jeršin z novim letom vrnil v celjsko gledališko hišo. Prav gotovo bo to vrnitev pozdravil velik del gledališkega občinstva na celjskem območju.

REGIJA

Srednja politična šola

Po zgledu enoletne srednje politične šole, ki jo letos organizira CK ZKS v Ljubljani, naj bi prihodnje leto začel z delom oddelek te šole tudi v Celju. Šola bi bila namenjena približno 40 slušateljem s celjskega in zasavskega območja. V programu šole so tile predmeti: filozofija, sociologija, politična ekonomija, ekonomika SFRJ, politično organiziranje samoupravne družbe, zveza komunistov in socialna ter politična zgodovina Jugoslavije. Poleg predavanj so za slušatelje organizirani tudi seminarji. Če kandidat po končanih predavanjih uspešno opravi vse izpite, mu je priznana srednja izobrazba. Slušatelji na tej šoli naj bi bili stari do 35 let, imeli pa naj bi vsak poklicno šolo.

Naše šole vsepovsod

UK BREZ KABINETOV

● Osnovna šola »DUŠANA JEREBA« v Slovenskih Konjicah sodi med moderne učno vzgojne ustanove. Novo šolsko poslopje je ne samo lepo, temveč tudi nadvse funkcionalno. Imajo telovadnico, da ji daleč naokoli ni enake, nimajo pa kabinetov, čeprav so z letošnjim letom organizirali sodoben — kabinentni pouk.

● Šola še ni povsem dograjena, manjkajo ji še učilnice, upravni prostori, da o kabinetih ne govorimo. Vtis ob vstopu v šolo je lep, kot je lepo in bogato njeno življenje. Učitelji so z dušo in telesom pri svojem odgovornem delu, vsi po vrsti pa si želijo čimprejšnje dokončne ureditve šole. Upajmo, da do tega ni daleč!

LIST IZ KRONIKE

Kar neverjetno je, kako je zgodovina našega šolstva bogata. Obdelava vseh razpoložljivih podatkov bi terjala več, kot le bežen novinarski zapis. Pa vendarle poglejmo malo v šolsko kroniko, kjer se krijejo zanimive ugotovitve.

Začetek organiziranega šolstva v tem kraju sega v leto 1763, ko so poleg farne cerkve postavili leseno zgradbo, kjer se je pričel pouk v enem razredu. Naj takoj povemo, da patronatstvo, ki ga imamo danes pri mnogih šolah, ni iznajdba našega časa, saj je bil »patron« te prve Konjiške šole sam knez Windischgrätz, ki je kasneje šoli poklonil tudi dva ara zemlje, da se je mladež učila sadjarstva, gojili pa so tudi svileprejke. Šola pa je bila kmalu premajhna, zato je doživela dozidave in razširitve. Učni jezik na tedanji šoli je bil po vsej verjetnosti nemški, pri razpisu za novega učitelja leta 1800 pa je bilo med zahtevami že postavljeno tudi znanje slovenskega jezika. Petinpetdeset let kasneje pa je bilo v drugi razred uvedeno tudi »Veliko berilo«.

Kot posebno zanimivost velja omeniti še to, da so leta 1867 šolo ponovno razširjali, pri financiranju pa so s samoprispevkom sodelovali tudi občani, ki so prispevali kar tretjino vseh potrebnih sredstev. Vse torej kaže, da tudi samoprispevki niso izum naše dobe, saj so se vrli Konjičani le-tega poslužili tudi še v letu 1909, ko so gradili novo šolsko poslopje na Gornjem trgu.

PESTRA DEJAVNOST

Na šoli »Dušana Jereba« se v letošnjem šolskem letu šola 553 učencev, v dvajsetih oddelkih in žal le enajstih učilnicah. Na šoli imajo dvoizmenski pouk, s tem, da je trinajst oddelkov na šoli dopoldne, sedem pa popoldne. Poleg matične šole v Konjicah pa sodita k njej tudi podružnični šoli, in sicer v Špitaliču in Tepanjih. Od tod se učenci po končani nižji stopnji prešolajo na matično šolo.

Šolsko delo na šoli je vzorno organizirano. Poleg pouka pa se otroci aktivno vključujejo v številne krožke, vse od šahovskega, pa tja do lutkovnega. Še zlasti aktivno je šolsko športno društvo, temu primerni pa so seveda tudi rezultati na tem področju. Tretjo mesto v tekmovanju gimnastičnih vrst, ki so ga v republiškem merilu osvojili lani, in republiški pionirski prvak v tej disciplini, ki je iz Konjiške šole, dovolj zgovorno pričajo sami po sebi.

Učenci se aktivno vključujejo v svobodne dejavnosti, saj le-te predstavljajo pomembno dopolnitev rednega pedagoškega dela. Seveda pa se v to delo aktivno vključujejo tudi učitelji, ki jim ni žal prostega časa in dodatnih naporov za delo z otroki.

Že nekaj let nazaj pa šola tesno sodeluje tudi z našimi letalci. Tesne stike so navezali z garnizijo v Cerkljah in redno odhajajo na obiske k našim letalcem, prihajajo pa tudi oni k njim. To sodelovanje je nekaj svojskega in le redke so šole, ki bi imele tako tesne stike z vojaškimi garnizijam, kot je le-ta o kateri teče beseda. Obiski pri letalcih pa vplivajo tudi na fante. Bilo jih je že nekaj, ki so se odločili za pilotsko gimnazijo, vendar doslej še nihče ni bil sprejet — zdravstveni kriteriji so bili prehudi. Tudi med sedanjo generacijo učencev, so taki, ki se za to odločajo in upajmo, da bodo boljše sreče.

PREMALO PROSTOROV

Nekam čudno se sliši, da ima nova šola probleme s prostori, pa vendar je tako. Z letošnjim letom so na šoli sicer organizirali kabinetni pouk (med drugim jih je v to prisililo ravno pomanjkanje prostorov), vendar šoli še vedno primanjkuje učilnic. Nujno potrebujejo še šest klasičnih učilnic, štiri specialne učilnice in pa seveda upravne prostore, saj sedaj z njimi zasedajo prepotrebne učilnice. Ravnatelj FRANJO TIČ je o tem povedal naslednje:

»Prostori, prostori! Niti celodnevnega varstva ne moremo organizirati, čeprav so potrebe po tem kar precejšne. Gre pa tudi za še kvalitetnejše učno vzgojno delo, ki pa bo omogočeno le, ko bomo imeli na razpolago dovolj prostorov. Računamo, da bo za prizidavo, takšen je tudi projekt, potrebnih še nadaljnih 300 milijonov starih dinarjev, približno seveda. Toliko sredstev pa bo ob ostalih nerešenih problemih na področju šolstva v občini mogoče hkrati le na en sam način, to je s podaljšanjem samoprispevka. Prepričan sem, da so občani dodobra spoznali, kaj vse je bilo doslej zgrajeno z njihovim denarjem, zato bodo uvideli potrebo, da skupaj započeto akcijo izpeljemo do konca.«

V to smo prepričani tudi mi. Kajti komu pa ni do tega, da bi naši otroci za časa šolanja pač pridobili kar največ in najboljšega znanja, pri tem pa so seveda delovni prostori osnovni pogoj.

Franjo Tič, ravnatelj osnovne šole »Dušan Jereb«

Šola »Dušana Jereba« pa se široko odpira tudi drugim potrebam v kraju. Njihova telovadnica je takorekoč zasedena od zore do mraka, v šoli pa gostuje tudi Delavska univerza. V obsežni avli, redno prirejajo razne razstave, ki jih obišče po nekaj sto občanov.

*

Resnici na ljubo bodi povedano, da je vse to, kar smo zapisali, le delček vsega, kar bi zapisati mogli. Nič nismo povedali o šolski kuhinji, kjer dnevno pripravljajo malico za vse učence, pa še okoli 80 kosil, pri čemer jih skoraj polovico brezplačno delijo učencem, ki so socialno ogroženi. Pa bodi za tokrat dovolj, saj to prav gotovo ni bil naš zadnji obisk v tej šoli. Če pa že ne bomo tja zašli prej, na otvoritev prizidka z novimi prepotrebnimi učilnicami pa bomo prav gotovo prišli.

Tekst in slike:
BERNI STRMČNIK

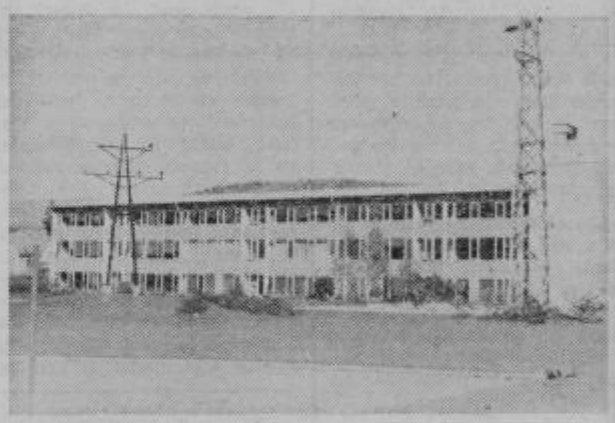

Osnovna šola »DUŠAN JEREB«.

Učenci pri tehničnem pouku v improviziranj delavnici . . .

NOVO V SINDIKATIH SEDEŽ V ŽALCU

Po pravilih medobčinskega sveta zveze sindikatov za osem občinskih sindikalnih svetov celjskega območja je sedež tega foruma vsakih šest mesecev v drugi občini. V tem času je predsednik občinskega sindikalnega sveta v tej občini tudi predsednik medobčinskega sveta. Prvi mandat po tem razporedu je imel občinski sindikalni svet Slovenske Konjice, in sicer od ustanovitve medobčinskega sveta zveze sindikatov v drugi polovici letošnjega marca do sredine oktobra. Kot drugi je prišel na vrsto občinski sindikalni svet Žalec. Glede na precejšnje sodelovanje sindikatov in sveta osmih občin je sedež obeh medobčinskih forumov hkrati v isti občini.

Njihovo življenje je materinstvo

BO NAJMLAJŠI DOMA?

Po novi, v zadnjem delu še ne čisto dograjeni cesti sem se z avtomobilom pripeljal na sredo kar precej strmega dvorišča, saj leži kmetija visoko v strmem hribovju. Ravnino, ki jo je tod presneto malo, bi lahko kar z dlanjo prekril. Pavčeva mama, kot ji pravijo po domače, sicer pa MARIJA PEČOVNIK, je precej uganila namen mojega obiska. Led je bil torej prebit, še preden sem dodobra razložil zakaj sem prišel.

MARIJA PEČOVNIK se je na Pavčevo priženila leta 1932. Mož France, še danes se mu vidi, da je bil v tistih letih postaven fant, je jel zahajati v sosesko in tako se je zgodilo, da sta se pač vzela. Kmalu so jeli na svet prihajati otroci, vseh pa je Marija rodila enajst, od tega šest fantov in pet deklet. Kot je včasih pač bila navada, je rodila kar doma. Babica je sicer prišla pomagat, dvakrat pa se je le primerilo, da je ostala kar sama. No, pa je priskočil na pomoč tudi oče, in vse se je srečno končalo. Vsi otroci so zdravi odrastli in vsi živijo. Najmlajši, Jože mu je ime, se je pred nedavnim vrnil od vojakov in kot vse kaže bo le poprijel za delo na kmetiji. S tem, ko se je kmetija, okoli 47 hektarjev je vsega skupaj, s cesto povezala z dolino, se je marsikaj seveda spremenilo. Čeprav so njive strme, obstoje vsi pogoji za dober napredek. Sedaj še ta stara dva, kot imajo tod navado reči ljudje, gospodarita sama, zato pa se tudi ne lotevata kakšnih novih prijemov, to naj opravijo drugi. Kmetija je trdna, pridnih rok tudi ne manjka in prav gotovo se tudi bodočemu gospodarju obetajo kar dobri časi.

Mamo Marijo pa smo pobarali, kako je bilo kaj včasih? Kar pohvalila se je, težje je bilo le med vojno. Komaj so od hiše odnesli pete partizani, že so jo v breg primahali Nemci. No, srečali se niso, pa se je vse dobro izteklo. Največ je bilo pri hiši partizanov takrat, ko je v te kraje prišel del XIV. divizije. Menda so bili tod Tomšičevci in oba z možem se spominjata, kako so bili utrujeni, predvsem pa prezebli. Pomagali so jim, kolikor so mogli, pa se niso dolgo zadrževali, pot jih je vodila kmalu naprej.

Če bi bila še enkrat mlada, je povedala, prav gotovo ne bi imela toliko otrok, mislim, če bi bila mlada danes. Je vse drugače! Sicer pa je povedala, da kljub temu, da so odšli po svetu, vsi prav radi prihajajo domov in le redko mine teden, ko se ta ali oni ne bi oglasil. Le enega sina ni, ki je že 11 let v Avstraliji, pa piše tudi bolj poredko. Sicer pa, danes je svet postal tako majhen in če k temu dodamo še trdno zdravje 63-letne Pavčeve mame, potem res ni izključeno, da bo nekega dne tudi on potrkal na domača vrata. Mož France je med drugim povedal, da je že tretji rod pri hiši, ko je bilo več kot deset otrok in dodal, da četrtega prav gotovo ne bo! Kaj se ve, vse je še mogoče...

Lej, in skoraj bi pozabil. MARIJA PEČOVNIK je minuli ponedeljek praznovala svoj rojstni dan. Vse najboljše Pavčeva mama in še na mnoga zdrava in zadovoljna leta!

BERNI STRMČNIK

Medobčinski sindikati

ZA IZENAČITEV

Neposredne naloge sindikalnih organizacij v pripravah za bližnji referendum o združitvi zdravstvenega zavarovanja delavcev in kmetov so bile poglavitna tema na nedavni seji medobčinskega sveta zveze sindikatov za celjsko območje. Potem ko je v uvodu direktor komunalnega zavoda za socialno zavarovanje Milan Loštrk obrazložil vse vidike te pomembne družbeno-politične akcije, so člani sveta v razpravi ugotovili, da je dobila pri delovnih ljudeh močno podporo.

Medtem ko so o tem pomembnem vprašanju nekako do konca letošnjih počitnic razpravljali večinoma na občinskih forumih družbeno-političnih organizacij in skupščin, pa je sedaj težina dela prenešena na delovne organizacije, na delavce-zavarovance. Slednji bodo namreč glasovali in odločali o združitvi svojega zdravstvenega zavarovanja s kmečkim v ponedeljek, dne 20. novembra, kmetje pa že v nedeljo, dne 19. novembra. Predstavniki občinskih sindikalnih svetov so povedali, da so v vseh občinah že ustanovljene posebne komisije, ki vodijo upravno-tehnične in organizacijske zadeve. Občinski politični aktivi pa usmerjajo politično ter vsebinsko dejavnost.

Podatki in izračuni o denarnih zneskih, ki bi jih morali prispevati v primeru uspešno opravljene združitve po neposredni odločitvi zavarovancev, kažejo, da bi morali stopnjo prispevka zvišati za 0,55 odstotka. Od te bi 0,45 odstotka prispevali skladi delavskega zdravstvenega zavarovanja, 0,10 odstotka pa občine in republike iz svojih proračunov. Delovne organizacije bi morale torej plačati dodatno nekaj nad eno milijardo starih dinarjev. Udeleženci seje so pri tem opozorili, da v posameznih delovnih organizacijah skušajo vodilni delavci iz računovodskih služb prikazovati, da gre za zmanjšanje akumulacije, dohodka in podobno. Ta podatek je sicer točen, saj se bo prelival v zdravstveno zavarovanje kmečkega prebivalstva. To pa hkrati pomeni, da gre za zdravstveno varstvo mnogih stotin mladih delavcev, na katere že računajo številne gospodarske organizacije v planih za povečanje števila delavcev pri razširitvi proizvodnje. Z drugimi besedami bi torej lahko rekli, da je to tudi precejšnja investicija v nove kadre in v mlade delavce, ki jih je največ v kmetijskih predelih.

Na seji sveta so sklenili, da bodo v vseh delovnih organizacijah ustanovili začasna telesa za vodenje celotne akcije. V njih bodo sodelovali predstavniki političnih organizacij, to je sindikata in ZKS, predstavniki samoupravnih in izvršilnih organov ter upravnih vodstev. Sestanki po delovnih organizacijah z zavarovanci bodo končani nekaj dni pred referendumom. Na njih pa bodo poleg ostalih dejavnikov sodelovali tudi člani skupščine skupnosti zdravstvenega zavarovanja delavcev.

V. L.

Ali poznate svoj kraj? (12)

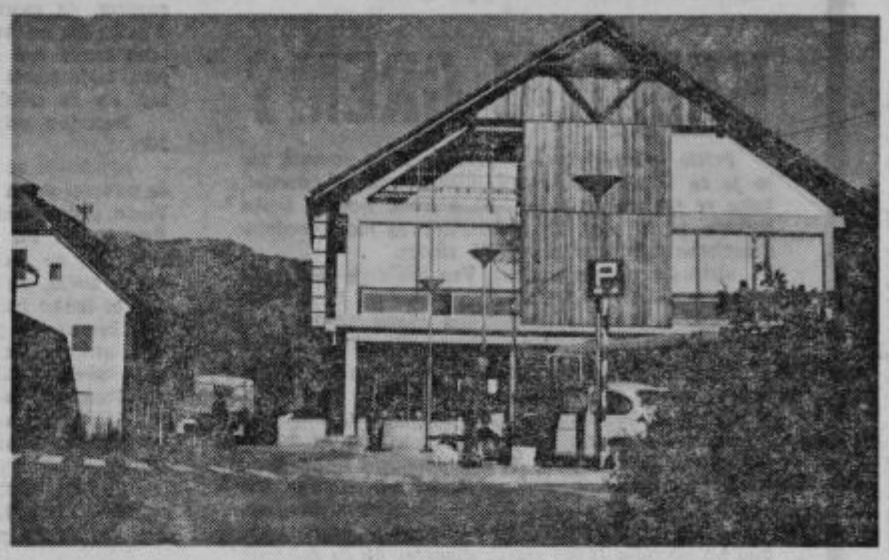

Fotografija na 11. kuponu je bila do sedaj največkrat »spoznana«. Šentjurčani so pridno pisali, še podrobno so navedli, kaj vse je na sliki. Izžrebali smo tri nagrajence, in sicer: 30,00 din prejme Peter Oblak, Podgrad 7, Šentjur; 20,00 din Marjan Kajba, Kameno 16, Šentjur; 10,00 din pa Marjanca Štante, Nova vas 43, Šentjur.

Čestitamo! Nagrade bomo poslali po pošti!

Dragi bralci, sodelujte še! V vsakem kolu izžrebamo po tri nagrajence!

Odgovore, kateri kraj je danes pred vami, pošljite na naše uredništvo do ponedeljka, 30. oktobra 1972!

BISERNIKA V CELJU

Minulo soboto sta na celjskem poročnem uradu po šestdesetih letih skupnega zakonskega življenja ponovno stopila, tokrat pred odbornika Gustava Grobelnika, zakonca JOŽEFA in JOŽEF BARK iz Linhartove ulice v Celju. Po šestdesetih letih skupnega življenja sta ponovno potrdila zakonsko zvezo in sta tako k zlati, dodala še biserno poroko. Povedati velja, da je to doslej prva biserna poroka, ki so jo v Celju slavili v vseh povojnih letih.

Odbornik Gustav Grobelnik je v svojem govoru obema k visokemu jubileju najprej čestital, potem pa je poudaril velik moralni pomen, ki ga ima ta visoki jubilej, saj je mladim ljudem lahko svetal vzgled složnega in dolgega zakonskega življenja. Biserna poroka je bila resnično prazničen dogodek, dogodek prežet z nežnostjo in ljubeznijo. V spremstvu svojih otrok in prič, sta stopila pred odbornika, ki jima je ponovno izročil njuna prstana, ob tem pa še darilo Skupščine občine Celje ter posebno voščilo kot trajen dokaz spoštovanja vrednega jubileja.

Obema zakoncema BARK tudi iskrene čestitke v našem imenu!

B. S.

GABRODOLSKE VELIKE OČI IN UŠESA

Poleg naštetih zadev pa se zgoraj omenjeni spoštovani Gabrodolčani ukvarjajo s špecifično dejavnostjo svojega kraja, z izrednim posluhom za žitje in bitje svojega kraja, torej tudi njegovih prebivalcev. Mladi, nadebudni učitelj Peter Smola, je bil, kot temu pravimo, up in bodočnost svojega poklica. Tamkaj v Gabrovem dolu je nekaj pomenil. Pomeniti pa je začel, ko si je kupil avto, pohištvo v starem stilu, seveda takšno, ki ga ni imela niti najhujša gabrodolska gospoda in da bi vsej zadevi dal še piko na i, bi moral dobiti še dekle. Tukaj pa se je vse skupaj odločno zataknilo.

Ko se je naš Peter Smola odločil, da si slednjič pridobi tudi to odličje, s katerim naj bi postal, sedaj ko je imel že avto in pohištvo, polnopraven in enakospoštovan državljan Gabrovega dola, se je tamkaj sprožil dobro namazan aparat. Peter Smola je kar naenkrat pripeljal od nekje na obisk prijetno bitje, ki je hočeš nočeš zbujalo zanimanje in druge takšne občutke prebivalcev Gabrovega dola. Toda, gabrodolska aparatura je že začela delovati. Ni bilo ne vem kako dolgo, ko je Smola izvedel iz dobro obveščenih virov, potem pa že kar na cesti, da ima v bližnjem mestu dekle, s katero si je bil njega dni dober in ki je sedaj v blagoslovljenem stanju. Smola se je začudil, o tem ni vedel ničesar.

Vsedel se je Peter Smola, podpirajoč si glavo z roko, da bi stvari dobro premislil in vsako položil na mesto, ki ji pripada. Izprašal si je vest in vendar ni bilo nič takega, kar bi bilo tako zelo slabo. Vstal je in se odpeljal k deklici.

Še se je govorilo po Gabrovem dolu in malo je manjkalo, pa bi bili vrli Gabrodolčani razdrli to, kar sta si s trudom priborila Peter Smola in njegovo mlado dekle. Kljub šušljanju okoli oglov in dekletu ki naj bi bilo v blagoslovljenem stanju, sta se tistega lepega dne ponovno dala »v zobe« Gabrodolčanom: poročila sta se.

Virštanjski Gustelj

sosed sosedu

mini reportaža

KAM NAJ GREM?

Prišla je v naše uredništvo, ne iskat pomoči, saj jo je že iskala na Postaji milice, temveč povedat, kako se ji godi na stara leta krivica. Boleča, trpka krivica. In to zdaj, ko je ostala brez moža, sedemdesetletna starka z odraslim sinom.

»Ničesar nočem zastonj. Vse življenje sem trdo delala in veliko pretrpela. Teh nekaj let bi še rada preživela v miru, s streho nad glavo, v prostoru, ki mora biti zagotovljen vsakemu človeku.«

Neža Terbovec iz Podgrada 29 v šentjurski občini nima več kam v miru položiti svoje sive glave. Mož Jože, ki je umrl letos aprila meseca, je sklenil s Francem Mulejem iz Trnovelj pogodbo za najem stanovanja v Podgradu. Kot je povedala Neža, je to stanovanje soba in črna, deloma neuporabna kuhinja. V gospodarskem poslopju pa je še možna uporaba kleti in skednja. Najemnina za te prostore je bila po pogodbi 11.000 starih dinarjev ali 60 delovnih ur, ki jih za lastnika stanovanja opravita najemnika ali eden od njiju.

»Danes plačujem 15.000 starih dinarjev. Saj razumem, da moram plačevati več, ker se je vse podražilo. Ni mi hudo zaradi tega. Bojim se le, da ne bom imela več svojega prostora. Tam, kjer stanujem, hoče imeti lastnik garažo in je odločno zahteval, da se izselim.

Pogodba velja od 18. maja 1971. do 18. maja 1976.

»Podrl je steno med kuhinjo in sobo. Potem je še odnesel vrata in okna. No, to je potem dal nazaj. Veste, poleg tega, da plačujem najemnino, še delam. Res je, da mi plača in to 183 starih dinarjev na uro. Nič ne rečem zato, ker delam. Pokazala sem dobro voljo, da kljub starim letom pomagam, vendar bi lahko tudi on pokazal dobro voljo, še posebej, ker so mi povsod zagotovili, da je pravica na moji strani. Zdaj pa me meče ven. Povejte mi, kaj naj naredim. Kam naj grem?«

Svetovali smo ji edino mogoče. Ostati tam, kjer je. Stare, zgubane roke, so krčevito stiskale kos papirja, na katerem je podpis pogodbe z uradnim žigom.

Boji se. Strah jo je, da jo bodo, staro žensko, opeharili. Zato išče pomoč, išče pravico. Ali ni hudo, če mora iskati pravico, ki je na njeni strani?

M. SENIČAR

V mesecu varčevanja:

KONCERTI, SPREJEMI...

Proslave in prireditve, ki jih je v okviru meseca varčevanja pripravila celjska podružnica Ljubljanske banke, gredo h koncu. Uspeli numizmatični razstavi se je v prejšnjem tednu pridružilo še nekaj prireditev, ki ne smejo iti v pozabo. To ne velja samo za javno radijsko oddajo »Koncert iz naših krajev«, ki sta jo pripravili celjska podružnica Ljubljanske banke in ljubljanska radijska hiša, marveč še za nekaj več. V tej zvezi kaže omeniti zlasti sprejeme, ki so jih za člane pionirskih hranilnic pripravili predsedniki mnogih občinskih skupščin. Srečanja z mladimi varčevalci in bodočimi upravljalci so bila prenečenja zase. In tako je delo na področju pionirskih hranilnic dobilo tudi s te strani veliko družbeno priznanje. Vsekakor spodbuda za nadaljnja prizadevanja.

Posebno mesto v celotnem okviru prireditev pa je imela slavnostna seja odbora varčevalcev pri celjski podružnici Ljubljanske banke, na kateri je ta denarni zavod dobil polno priznanje za svoje delo in ne nazadnje tudi za prilagajanje svojega položaja in dejavnosti ustavnim dopolnilom. Ljubljanska banka je namreč prva v državi, ki vsklajuje svoj položaj z novimi družbenimi zahtevami in potrjuje ta korak s podpisovanjem nove ustanoviteljske pogodbe. Odnosi med banko in njenimi člani, zlasti gospodarstvom, se v bistvu spreminjajo in poglabljajo. Celjska podružnica Ljubljanske banke ima vse pogoje, da dobi v okviru Ljubljanske banke položaj temeljne organizacije združenega dela s pravno močjo.

M. B.

OPEKARNE LJUBEČNA
Ljubečna pri Celju

razglašajo naslednja prosta delovna mesta:

1. VODJO proizvodne enote — tri delovna mesta
2. SKLADIŠČNIKA
3. BLAGAJNIKA — ADMINISTRATORJA
4. KURJAČA krožne peči — štiri delovna mesta
5. VK KLJUČAVNIČARJA
6. VK ELEKTRIČARJA

POGOJI:

pod 1.: opekarski ali gradbeni tehnik s vsaj triletnimi delovnimi izkušnjami in odsluženim vojaškim rokom;
pod 2.: končana trgovska ali njej ustrezna šola z vsaj petimi leti ustrezne prakse;
pod 3.: dokončana ESS z dvemi leti prakse in znanjem strojepisja;
pod 4.: ustrezna kvalifikacija z vsaj dvemi leti delovnih izkušenj, odslužen vojaški rok.
pod 5.: končana strokovna šola, odslužen vojaški rok;
pod 6.: končana strokovna šola, odslužen vojaški rok.

Osebni dohodki po pravilniku. Stanovanj ni.

Pismene ponudbe z dokazili o izpolnjevanju pogojev sprejema kadrovska služba podjetja OPEKARN LJUBEČNA, Ljubečna pri Celju, 63001 Celje, p. p. 13, do vključno 6. novembra 1972.

ljubljanska banka

pravi naslov
za denarne zadeve

CELJE

PROTI ALKOHOLU

Pred dnevi je bila seja predsedstva Občinske konference Zveze mladine v Celju, na kateri so razpravljali o pripravah na 3. sejo konference ZKJ ter o pripravah na družbeni dogovor o urejanju položaja učencev v poklicu. V nadaljnji razpravi na seji je bilo sproženo vprašanje prepovedi točenja alkoholnih pijač mladini v jutranjih urah. Pobuda, ki je prišla iz mladinskih vrst, je vsekakor na mestu.

Celjski gostinski lokali se začno odpirati med peto in sedmo uro zjutraj. V zgodnjih urah so med prvimi obiskovalci delavci, kar tudi ni najbolj priporočljivo. Med sedmo in deveto uro pa so stalni gostje mladi ljudje, tako učenci, ki imajo še nekaj minut do pričetka šole, kot tisti, katerih delovna obveznost se začne šele popoldne.

Pred leti je bil sprejet zakon o prepovedi točenja alkoholnih pijač mladoletni mladini. Toda le malo je tistih gostincev, ki se tega ukrepa še spominjajo. To dokazuje tudi dejstvo, da je zelo malo tistih mladincev, ki bi v jutrajnih urah popili sok ali kakšno drugo brezalkoholno pijačo. Ponavadi je prvi dnevni zaužitek — kava in vinjak. Vsekakor takšna navada večjega dela mladine pri njihovem dozorevanju ni pravilna. Potrebni bodo ponovni ukrepi staršev in družbe, predvsem pa odgovornih v gostinskih lokalih. Prav tako kot v drugih slovenskih mestih pa bo najbrž potrebno tudi v Celju razmišljati o prepovedi točenja alkoholnih pijač pred deveto uro. Prepričani smo lahko, da rezultati ne bodo neopazni.

ŠLOVENSKE KONJICE

ODDELEK ZA ODRASLE

Pri delavski univerzi v Slovenskih Konjicah so sredi oktobra začeli s predavanji v oddelku osnovne šole za odrasle. V oddelek se je vpisalo nad 20 slušateljev, večinoma delavcev v raznih konjiških delovnih organizacijah. V šolo prihajajo štirikrat tedensko v popoldanskih urah in bodo 7. ter 8. razred osnovne šole končali v enem šolskem letu, to je do konca junija 1973.

Se ta mesec pa bodo začeli s predavanji v drugem oddelku te šole, za katerega imajo prijavljenih okoli 30 delavcev iz konjiškega lesnoindustrijskega obrata in tovrstnega obrata v Vitanju. Vsi ti se bodo po končani osnovni šoli za odrasle vpisali v poklicno šolo mizarske stroke, ki jo prav tako pripravlja konjiška delavska univerza. Vsi, ki bodo obe šoli uspešno končali, bodo tako v nekaj letih postali kvalificirani delavci v mizarski stroki.

RODITELJSKI SESTANKI

Na osnovni šoli DUŠANA JEREBA v Slovenskih Konjicah imajo te dni prve roditeljske sestanke v tekočem šolskem letu. Ob tej priložnosti razredniki posameznih razredov seznanjajo starše učencev o njihovih uspehih in težavah, ki so se pokazali v slabih dveh mesecih šolskega leta, to je v septembru in oktobru. V primerih, kjer je bil pri posameznih učencih začetni uspeh morda nekoliko slabši, se s primernim opozorilom staršem še da marsikaj pomagati in odpraviti tiste ovire, ki bi proti koncu šolskega leta lahko povzročile negativne ocene.

ODDELEK ZA »COMET«

V podjetju za proizvodnjo umetnih brusov »COMET« v Zrečah bodo v letu 1973 za povečano proizvodnjo potrebovali kakih 20 do 30 novih delavcev. S konjiško delavsko univerzo se že dogovarjajo, da bodo skupaj pripravili poseben tečaj s splošnimi, strokovnimi in družbenoekonomskimi predmeti. S tečajem bodo v letošnjih zimskih mesecih kandidate pripravili za ustrezna delovna mesta v proizvodnji umetnih brusov.

mali intervju

DRUŽBA IN ŠOLA

Spraševal: B. Strmčnik

Odgovarja: Franc Verdelj

Moj sogovornik je sicer po poklicu kmetijski tehnik, vendar že deset let dela kot referent oziroma požarni inšpektor pri Skupščini občine Žalec. Samo po sebi je umevno, da sva pogovor načela ravno z vprašanji njegovega delovnega področja.

Kakšno je področje vašega dela? Delovno področje zavzema celotno občino.

Z novim zakonom o požarni varnosti je postalo delo še zahtevnejše in odgovornejše. **V čem so posebne težave oziroma problemi vašega dela?** Težavno je že to, ker opravljam tako referentske kot inšpekcijske posle. **Kako to, da ste kot kmetijski tehnik zašli na to področje dela?** Že od rane mladosti me je pritegovala tehnika, zelo pa se zanimam tudi za elektrotehniko, kemijo in fiziko. Pri tem delu pa se srečujem z vsem tem, z vsakim malo. **Sodelujete tudi z gasilci?** O seveda, tako s poklicnimi, kot s prostovoljnimi. S prvimi običajno ob kakšnih pregledih, z drugimi pa, če ne drugače, ko nas prosijo za sredstva, ki jih potrebujejo za nakup opreme. **Smatrate da so vaše gasilske enote tehnično dovolj opremljene?** Nikakor ne! Nabaviti bo treba še mnogo sodobnih gasilnih pripomočkov, da bodo lahko kar najbolje opravljale vse naloge, ki stoje pred njimi. **Ali v podjetjih zadostno uveljavljajo požarnovarnostne predpise?** V večjih vsekakor, v manjših pa so težave, predvsem organizacijske narave. **Vi ste tudi predsednik sindikata občinske uprave. S katerimi vprašanji se ukvarjate?** Veliko je tega, praviloma o vseh vprašanjih, ki pridejo potem v obravnavo sveta delovne skupnosti.

Ali se sindikat ubada tudi s problemi kadrov v upravi? Tudi to smo obravnavali. Tu nastopajo posebne težave v tem, ker se strokovnjaki na primer, te težko odločajo za delo v upravi. Ljudi je zelo težko dobiti. **Ali je delo upravnih organov po vašem mnenju dovolj ažurno?** Kakor kdaj! **Kako gledate na osebne dohodke upravnih delavcev?** Kar je možno po družbenem dogovoru, smo dosegli, sicer pa so drugod plače letos kar precej porastle, pri nas pa smo plafonirani. **Ste osebno zadovoljni s plačo?** Ne, kajti delavec, ki zaseda enako delovno mesto v podjetju, ima v nekaterih primerih tudi do 500 dinarjev višjo plačo, področje dela pa je seveda manjše. **Imate konjička v svojem prostem času?** Da, imam ga in to je študij!

Vzgoja in izobraževanje otrok sodita med najpomembnejše, trajne naloge vsake družbe. Ne glede na ureditev je vsaka družba zahtevala od vseh institutov vzgoje in izobraževanja, da usposobijo bodoče državljane po načelih te družbe. Načini, kako je družba izvajala zagotavljanje teh interesov, pa so bili različni. Najpogosteje je to potekalo na tak način, da je imela neposreden vpliv pri izbiri vzgojiteljev in z različnimi oblikami prišle od njih zahtevala izpolnjevanje nalog.

Vzgojno izobraževalni zavodi so v naši družbi ohranili takšno poslanstvo. Z vključitvijo v samoupravni sistem pa je bilo potrebno najti tudi ustrezne oblike zagotavljanja širših družbenih interesov v vseh vzgojno izobraževalnih zavodih, oblike, ki ustrezajo klimi dogovarjanja in integriranja na širših, samoupravnih principih. Takšnih »stičnih točk« za izmenjavo spoznanj je danes več — formirane so interesne skupnosti, občinska skupščina redno spremlja njihovo delo, svoj interes in sodelovanje zagotavljajo tudi družbeno.politične organizacije. Eno izmed neposrednih oblik pa pomenijo tudi predstavniki javnosti, ki jih imenuje občinska skupščina v organe samoupravljanja vzgojno izobraževalnih zavodov. Vendar lahko ugotavljamo, da ob uspešnem uveljavljanju ostalih oblik sistem predstavništva ni učinkovit. To je dokazala tudi razprava na posvetovanju predstavnikov javnosti pretekli teden pri občinski skupščini v Celju, ko so prisotni ugotavljali, da obstaja sicer interes tako predstavnikov samih, kakor tudi vzgojno-izobraževalnih zavodov, da bi bilo sodelovanje čim boljše in plodno. A so hkrati opozorili tudi na nekatere slabosti, ki znižujejo njihovo učinkovitost. Predvsem je pomembna ugotovitev, da je komuniciranje med skupščino in njenimi predstavniki nezadostno. Tako npr. noben predstavnik ne ve kaj vsebuje srednjeročni načrt vzgoje in izobraževanja. Zato je tekla razprava predvsem okrog iskanja boljših obojestranskih možnostih komuniciranja. Seveda pa uspešnosti ne bo mogoče doseči tudi brez večje obojestranske samoiniciative. Zadovoljstvo, ki so ga prisotni (na žalost jih je bilo manj od pričakovanih) izrazili na koncu razgovora kaže, da se da tudi pri tem vprašanju razvoja samoupravljanja doseči več. To pa je v času, ko vzgojno-izobraževalni zavodi prehajajo na obravnavo vsebinskih vprašanj svojega dela, izredno pomembno.

M. PIPAN

ŽALEC

INTENZIVNE PRIPRAVE ZA REFERENDUM

Predsedniki vseh krajevnih organizacij Socialistične zveze delovnih ljudi v žalski občini so se minuli ponedeljek sestali na posebnem posvetovanju, ki sta ga vodila MILADO PLASKAN in IVO SEBIČ. Na posvetu so v osnovni točki dnevnega reda razpravljali obsežne ter odgovorne naloge, ki stoje pred organizacijami SZDL v zvezi s pripravami na bližajoči se referendum o združitvi delavskega in kmečkega zavarovanja.

Kljub temu, da so celotno problematiko na posebnih konferencah krajevnih organizacij SZDL, bile so koncem novembra, z občani že prešli, je treba v predstoječem obdobju že poglobiti celotno politično dejavnost. Z občane pa je nujno potrebno seznaniti z namenom ter cilji te izredno odgovorne in zahtevne politične akcije. V krajih, kjer so konference slabše obiskane (Letuš in Gotovlje), bodo le-te ponovili. Tako že zagotoviti, da bodo vsi člani dobro seznanjeni s predmetom referenduma. Si pa velja ugotoviti, da že sedanji potek priprav na referendumu v žalski občini kaže na vso resnost, s katero so se akcije lotili.

Na omenjenem posvetovanju pa so se med drugim že okvirno dogovorili o štetju in krajih glasovalnih mest. Stekle so tudi že kadrovske priprave za glasovalne odbore. V le-te morajo v vseh krajih izvoliti najugednejše občane, kajti tudi s tem bo podan ustrezen poudarek pomembnosti celotne akcije. Kot so sklenili na posvetovanju, se bodo že v kratkem, v vseh krajevnih skupnostih sestali krajevni politični aktivi, na katerih se bodo podrobno dogovorili o izvedbi posameznih konkretnih nalog. Vsega skupaj v krajevnih skupnostih gre 7.013 občanov, od teh največ kmetov in upokojencev.

Po dosedanjih pripravah sodeč, lahko, kar žalsko občino tiče, prav gotovo z gotovostjo zapišemo, da bo udeležba na referendumu dobra, dobre pa lahko pričakujemo tudi rezultate!

B. Strmčnik

PRIPRAVE NA REFERENDUM V KONJICAH

Podobno kot v delovnih organizacijah so te dni živahne priprave v krajevnih odborih SZDL na območju občine Slovenske Konjice o pripravah za združitev zdravstvenega zavarovanja delavcev in kmetov. Občinsko vodstvo SZDL je na skupnem sestanku predsednikov krajevnih organizacij razpravljalo o nalogah, ki jih bo potrebno v času do 19. novembra opraviti na terenu, to je zlasti med kmeti. Ti bodo namreč skupaj z zasebnimi obrtniki glasovali na voliščih že v nedeljo, dne 19. novembra 1972.

Že pred tem pa so krajevni odbori SZDL dali ustrezni občinski komisiji predloge imen za člane volilnih odborov in drugih organov, ki bodo pripravili tehnične zadeve za referendum in ga tudi nepostranski vodili ter izvajali na dan glasovanja.

Trdovratna laška grdoba

Trdovratna reč je tale kos gospodarskega poslopja na začetku Valentiničeve ulice v Laškem. Res je bil Valentinič ustanovitelj laške muzejske zbirke, toda taka podrtija vendarle ni zgodovinski spomenik. Pa še nevarna je ta grdoba v naselju mladih družin, z obilico drobiža, za katerega je »Vivodov hlev« mamljiva past. Toda občani, ki so se že kdo ve kolikokrat oglasili, bodo menda prej odnehali in omagali kot ta škrbina.

Foto: J. Kr.

Jubilej:

BORIS KMET - 60-LETNIK

V mestu ob Savinji poznamo Borisa Kmeta od leta 1958, ko ga je potreba po vestnem in doslednem branilcu pravice privedla iz Ljubljane v Celje na mesto okrožnega javnega tožilca. V celjskem okrožnem pravosodstvu deluje kot odličen sodelavec že kar petnajst let.

Toda Borisa Kmeta ne poznamo le iz obrambe zakonitosti, reda in poštenosti, srečujemo ga tudi kot zavzetega aktivista v družbeno političnem in kulturno-prosvetnem življenju. Tako poslušamo in sprejemamo njegov nasvet v šolskih svetih, v občinskem svetu zveze kulturno-prosvetnih organizacij, ta čas tudi v izvršnem odboru temeljne kulturne skupnosti. Kot značajna, požrtvovalna in delovna osebnost, kot zagovornik samoupravnega statusa kulture, njenih samoupravnih pravic in dolžnosti ter kot iskren ljubitelj lepega petja in umetnosti sploh se redno pojavlja zlasti na področju glasbeno vzgojne tvornosti. Odkar je postal Celjan, ga s soprogo Anico videvamo med »Prešernovci«, v vrstah njihovega pevskega zbora. Slovenski pesmi služi že izza mladih dni, v svojih visokošolskih letih kot član akademskega pevskega zbora in še kot član Ljubljanskega zvona kasneje. Njegova odkrita ljubezen do slovenske glasbene umetnosti je najčistejši odraz njegove narodne in kulturne zavesti.

Ugledni občan, iurisconsultus in kulturnik Boris Kmet, sin starodavnega Kranja in profesorja Mirka Kmeta, ki je prevratno šolsko leto 1918 in 1919 služil celjski slovenski gimnaziji, je 15. tega meseca učakal šestdeset let. Prav tega dne se je »njegov« zbor »Prešernovcev« na II. republiškem tekmovanju slovenskih pevskih zborov uvrstil med maloštevilne prejemnike srebrne plakete. In kdo je bil tega, do sedaj najvišjega dosežka priljubljenih pevcev, bolj vesel kakor on sam? Srebrno plaketo zboru, ki mu je predsedoval celih deset let, lahko štejemo kot vezilo k njegovemu jubileju zgledno delavnega življenja.

A kaj bi dosedanjim družbenim odlikovanjem in priznanjem dodali kot čestitko voščilo postavnemu sinu ravnine pod vrhovi Storžičevega pogorja in Grintavcev, našemu dragemu soobčanu, sodelavcu in prijatelju? Njegova skromnost ne prenaša visokodonečih besed, zato le: krepak stisk desnice in — na mnoga leta!

GG

Tudi tej nesreči je botrovala neprevidnost. Zgodilo se je prejšnji petek, nekoliko višje od Levca, na popolnoma ravnem odseku ceste. Nesreča se je za voznika dokaj srečno končala, slabše pa jo je odnesel moški, ki ga je avtomobil zadel s prednjim delom in se nato prevrgel na streho, kot to kaže naša slika. (Foto: B. Strmčnik)

mala anketa

VARČEVANJE Z MLADA

Pionirska zadruga pri osnovni šoli v Podčetrtku je bila spodbuden primer za bivšo celjsko kreditno banko in pozneje za celjsko podružnico Ljubljanske banke, da sta osnovno misel oplemenitili in ji dodali veliko novih motivov. Iz razrednih varčevanj so nastale prave šolske hranilnice, v katerih so za krmilo prijeli otroci. Postali so njihovi uslužbenci in upravljalci. In tako so pionirske hranilnice poleg odlike varčevanja, na katero je ponosen sleherni človek, sleherni narod, dobile še vzgojni pečat. V njih se vzgajajo prvi samoupravljalci. Sveti pionirskih hranilnic kot samoupravni organi teh šolskih denarnih zavodov so postali pomembna šola mladih upravljalcev.

Po zaslugi celjske podružnice Ljubljanske banke so na pionirske hranilnice postali pozorni tudi prosvetni in pedagoški delavci. Pod okriljem tega denarnega zavoda je delalo lani 31 pionirskih hranilnic, v katerih je bilo 3.600 mladih varčevalcev s skupaj privarčevanimi sredstvi skoraj 33 milijonov starih dinarjev.

BREDA GODLER, predsednica pionirske hranilnice v Laškem: »Po dveh letih, odkar pionirska hranilnica dela, imamo na našem računu hranilnih vlog za dva in pol milijona starih dinarjev in seveda tudi nekaj lastnih sredstev. Z njimi upravljamo sami in zbor varčevalcev daje vsako leto iz te kvote socialno šibkejšim varčevalcem ustrezne vsote za kritje stroškov ob šolskih izletih pa tudi za druge potrebe.«

DARKO ŠERUGA, član odbora pionirske hranilnice pri osnovni šoli »Franca Krajnca« na Polulah v Celju: »Svojo hranilnico imamo že tretje šolsko leto, prav zaživela pa je šele lani. Zajela je okoli 50 otrok, skupna vsota hranilnih vlog pa je okoli 340.000 starih dinarjev. Zdaj se pripravljamo na zbor, na katerem bomo izvolili tudi nov odbor. Ne glede na to poslujemo vsak ponedeljek po dve uri.«

GRETA VRZDOVNIK, članica odbora pionirske hranilnice na osnovni šoli v Frankolovem: »Res je, da nimamo ustreznega prostora, pa vendar delamo v redu, saj se tudi v tehnični delavnici dobro znajdemo. Naša hranilnica ima nekaj nad 80 članov, vloge posameznikov pa so zelo različne. V vsakem primeru gre za manjše prihranke, saj sošolci in sošolke nimajo kdo ve kolikšnih sredstev, ki bi jih lahko nalagali na knjižico.«

KSENIJA HAUPTMAN, predsednica pionirske hranilnice v Slov. Konjicah: »Hranilno službo imamo na šoli že dve leti. Vse delo vodimo sami, hranilnica pa posluje dvakrat na teden. Skupaj imamo prek 100 vlagateljev. Učenci kar pridno hranijo denar, še posebno pa so se hranilne vloge povečale v letošnjem letu. To je seveda razveseljivo, še zlasti, ker je pomembno pri tem to, da se že v mladosti naučimo, da ne zapravimo slehernega dinarja.«

PETER SALEJ, učenec 4. a razreda v Grižah: »Pri nas imamo šolsko hranilnico že tri leta. Tudi sam rad štedim, saj si tako prihranim dovolj denarja za vse šolske potrebščine, sedaj pa bom nekaj prispeval iz svojih prihrankov tudi za hladilnik, ki ga bomo kupili doma. Vseh vlagateljev nas je na šoli preko 80 in kot so povedali drugi, imamo skupaj prihranjenega več kot 700.000 starih tisočakov. Tudi kasneje v življenju bom pridno varčeval.«

Pionirskim hranilnicam, ki jih uspešno propagira celjska podružnica Ljubljanske banke, se bodo v kratkem pridružile še mladinske v mnogih srednjih šolah. Ni naključje, da bo ekonomski šolski center v Celju med prvimi, ki bo stopil na to pot. Povečalo pa se bo tudi število pionirskih hranilnic. V vrsto mnogih se bo priključila še šola »Franja Vrunča« na Hudinji v Celju.

OD RINKE DO SOTLE — OD RINKE DO SOTLE — OD RINKE DO SOTLE — OD RINKE DO SOTLE — OD RINKE DO SOTLE —

Tednikovi pogovori s kmeti:

NEPREBOLJENO RAZOČARANJE

PAVEL TISELJ, KMET S PLANINE NI VRGEL PUŠKE V KORUZO, TE IMA NAMREČ VELIKO, TODA NI POZABIL, KAKO GA JE LETA 1970 KOMBINAT PUSTIL NA CEDILU

Ko smo v uredništvu sklenili vpeljati »razgovore s kmetu«, smo imeli v načrtu takšne razgovore, ki naj vzpodbude tudi druge k umnemu gospodarjenju, preusmeritvi v blagovno proizvodnjo.

Pavel Tiselj, 41-letni kmet s Planine, pravzaprav iz Golobinjeka, je tak kmet. Napreden, sodoben, delaven, razgledan. Toda njegov primer, okoli katerega se bomo najdlje zadržali, je bolj v pomislek družbeni plati v spregi kooperacijskih odnosov. In prav je tako, kajti primer je šolski, ki ga je plačal Tiselj in naj bi se ne ponovil.

Malo je manjkalo, pa bi me bil odslovil. Nima rad pisarije in prevečkrat je že bil v »cajtengah«, pa takšna popularnost ni všeč.

MLAD GOSPODAR JE BIL DOJEMLJIV

Bil je ravno pri hiši predstavnik elektrogospodarstva, ki je prišel povedat, da ima priložnost ob delih, ki bodo na Planini, dobiti industrijski tok, vendar mu je priporočal napeljavo kabla namesto površinske napeljave. Tiselj si močne elektrike že leta želi, toda vse je na kupu. Zidarji v hiši, ki daje streho družini z 11 otroki. Živino vzreja v starem hlevu, rad bi mlin za drobljenje silažne koruze, molzejo še kar na roke, otroci rastejo, prva dva sta v srednjih šolah. Toda moral se bo odločiti, še isti dan in naslednje jutro sporočiti, kaj je sklenil . . .

»Seveda bi niti ne pomišljal,« pripoveduje Pavel Tiselj, kateremu lasje že močno srebrnijo, »če bi ne bilo tistega pred dvema letoma. Dobesedno me je vrglo iz tira in če bi ne bil tako trmast, bi sploh dal slovo mislim o modernizaciji.«

Tisljeva kmetija je bila pred vojno ena najboljših. Od tod je šla v svet najlepša živina. Ko je prišla vojna, so se zvrstile nesreče. Oče je umrl v Mauthausnu, kamor ga je spravil izdajalec. Posestvo je bilo oropano in požgano, in ko je mati ob osvoboditvi dobila nakazilo, da lahko v Sevnici dobi kmečki voz, saj ni bilo enega kolesa pri hiši, so se ji splašili konji in se je smrtno ponesrečila. Šest otrok je ostalo samih, Pavel, star 15 let, je bil najstarejši. Skrbnik, sorodnik je bil, je bolj gledal nase kot na to, kakšno bo posestvo, ko ga bo prevzel kateri od dedičev. Nekaj zemlje je šlo z agrarno reformo, nekaj na plauovitem terenu, potem ko je Pavel prevzel in moral začeti izplačevati dote. Gozd je bil med obvezno oddajo izčrpan do skrajnosti.

PLEMENICE SKORAJ PO KLAVNI CENI

Pavel Tiselj je bil v hudih težavah, ko je začel. V sili pa je človek dojemljiv za dober nasvet. Tako je začel med prvimi usmerjati svojo kmetijo s pomočjo kombinatovih strokovnjakov iz Šentjurja.

Pavel Tiselj se je odločil za vzrejo plemenske živine. Na njive je zasadil silažno koruzo, začel močno gnojiti travnike za košnjo in pašo, premoženje so ga veljale plemenice, ki jih je kupil za razplod in komaj je še zmogel kosilnico. Ob hlevu je zgradil silos in tako začel pomnoževati čredo plemenske živine.

Brez skrbi, so mu rekli, stepli se bodo zanjo in mu zapretili, da je ne bo prodal niti parklja mimo kombinata.

Leta 1970 je imel poln hlev. Jesen je trkala na vrata, kupci zasebniki pa, ki so se oglašali, niso več trkali, ker jih je odslavljal, kot mu je bilo naročeno.

In potlej so ga pustili na cedilu. V hlevu je imel enkrat več živine, kot krme v silosu in seniku. Hodil je v Šentjur, moledoval, vendar so rekli, naj si kupce sam poišče. Romala so pisma znancem in sorodnikom. Nekaj glav je prodal celo na Gorenjsko, no, zadnje, rodovniške telice po okolici, nekatere kar po smešni, skoraj klavni ceni.

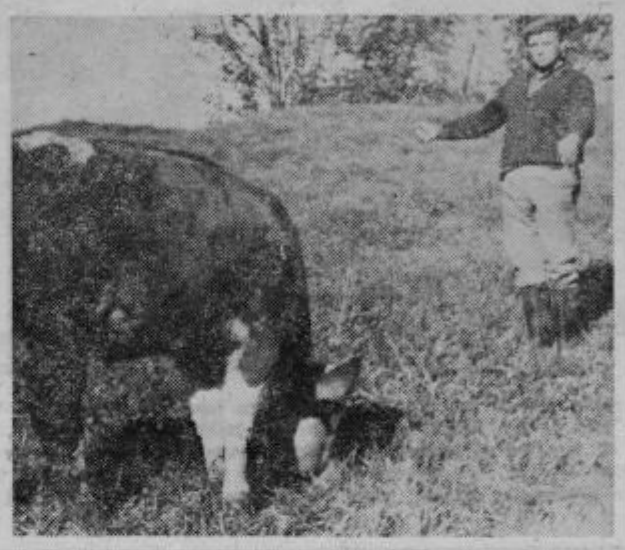

Ko ga je imelo in ko so mu znanci svetovali, bi bil že spet preoral nekdanje njive, posejal žito, posadil krompir. Toda verjel je sam v sebi, da je blagovna proizvodnja vendarle najboljša.

Sedem glav imam v hlevu. Bilo jih je več, pa jih je prodal. Spet bo povečal čredo, toda ne več plemenice. Za meso bo redil, ker meso ljudje vedno jedo, in če ne bo prodal kot kooperant, bo prodal drugače.

KOOPERACIJA JE OBOJESTRANSKI ODNOS

Zgovorna zgodba. Pavel Tiselj sicer dodaja, da ljudi, ki so ga takole pustili na cedilu, v kombinatu več ni. Pa tudi tistih ne, ki so ga navdušili in mu res pomagali, ko se je zgodilo, ni bilo več. Še je kooperant, vendar je bolj previden. Če bi takrat prodal kot so mu obljubili, bi danes najbrž že imel nov hlev, morda tudi traktor in še kaj.

Skoraj pričakujemo odmev na tale prispevek. Prav bo, če do njega pride. Dve leti je od dogodka, ki ga Tiselj ne bo pozabil, danes je morda precej drugače. Vendar je to dokaz, da so kooperacijski odnosi obojestranski. To je ravno jedro kooperacije. Ali ne?

JURE KRASOVEC

ZIMSKE GUME – SNEŽNE VERIGE – ZIMSKE GUME – SNEŽNE VERIGE

FERDO GODINA

BELE TULPIKE

Roman poklanja bralcem slovenija (5)

avto Automotor CELJE

Čutil sem trdo roko gospoda Cotlina. Do sedaj nisem še imel prilike, da bi videl, kakšen vpliv ima na duhovščino. Vesel sem bil, da je iz moje domače fare in da ga poznam že od mladosti. Le moji grehi in potovanja v Maribor so me zadržali, da se tudi jaz nisem oglasil in česa povedal.

Po končanem sestanku se je razvil med gospodi razgovor. Administrator Grajič je takoj vstal in šel.

Rad bi pozdravil plebanuša Cotlina. Ker večine izmed gospodov nisem poznal, se tudi v pogovore nisem spuščal.

Vstal sem in šel na konec mize, kjer sta še sedela plebanuš Cotlin in dekan.

Pretrgal sem njun razgovor. Plebanuš je ravno hotel dekanu nekaj povedati.

Takrat bi se najrajši pogreznil v zemljo. S takim hladom me plebanuš še ni nikoli pogledal. Kakor da bi mi porinil nož v srce.

»No, slabe glasove slišim. Lendava ni zate.«

Dekan je gledal v mizo.

Nekaj me je plebanuš še vprašal, pa ne vem več kaj. Najin pogovor ni imel ne glave ne repa. Šel sem iz obednice v svojo sobo.

Gore, kje so gore! Daleč so od vsega tega nemira in bridkosti. Zakaj nisem ostal tam. Tudi Rahele ne bi nikdar spoznal.

Njene lepe oči me gledajo. Gledajo me in tega ne sme biti konec! Ali grešim, če te ljubim, če te imam rajši kot vsakega drugega človeka? Ne? Bog tega ne zameri. Nisem se te dotaknil z nobeno grešno mislijo.

Izmučen bi skoraj zaspal. Iz sna me je prebudil smeh. Čez dvorišče mimo mojega okna so šli in se veselo pogovarjali dekan, plebanuš Cotlin in še dva druga gospoda. Šli so na vrt, ki je bil dvignjen v hrib.

Vstal sem in stopil k oknu. Vse sem čutil prej ko veselje, da vidim plebanuša Cotlina. Odbil me je, kakor je znal samo on. Vsega, kar sem cenil prej na njem, sem se z gnevom spominjal.

Čez dvorišče so prihajali smeh in nerazločne besede. Mogoče govorijo o meni! Pod hribom blizu vrat je raslo sedem ali osem smrek. Tu sem imel svoje motorno kolo. Šel sem k motorju in sem stikal v njem, kakor bi ga popravljal. V resnici sem prisluškoval pogovoru gospodov.

»Tudi kaplani bodo morali na kongresu pomagati. Jaz pošljem v Turnišče oba svoja,« je govoril dekan. Tudi mene je mislil.

»Salezijancem je treba pisati. Dali nam bodo gotovo tri gospode, ki bodo stalno spovedovali. Te pa je treba naprositi: za vsako dušo iz turniške fare, ki ni bila že deset let pri spovedi, naj vsak spusti v vrečko zrno koruze, za dušo, ki ni bila pet let, pa pšenično zrno. Fara administratov zanemarja svoje ovce, s svojim obnašanjem zultate bomo po kongresu sporočili škofu. Ne samo da administrator zanemarja svoje ovce, s svojim obnašanjem in s svojo nošo škoduje duhovniškemu ugledu.«

»Slabega zgleda našemu mlademu naraščaju ne sme dajati, za to moramo skrbeti,« je rekel plebanuš Cotlin.

Presunilo me je. Nisem še slišal o takih trenjih med samimi duhovniki. Duhovnika sem si zamišljal vedno izven vsakdanjega življenja, videl sem ga samo pred oltarjem.

Sonce se je nagibalo. Samo vrhovi smrek so še bili rdeče pobarvani. Zgoraj na hribu je stal grad. Vojaki so čistili šipe. Nekdo je v hribu pel in nato zavriskal.

Ko se je že moja veverica spravila spat, so prišli iz ute. Pred farofom je čakal avto. Od dekana so se poslovili plebanuš Cotlin in oba gospoda smeje in dobre volje.

Poti, ki so se pri farofu razcepile v tri smeri, ena proti Sveti Trojici, druga h grajskim granarom in tretja k staremu gradu in še naprej do farovskih goric, so bile mehke. Pot, ki se je dvigala k Sv. Trojici, je zavila takoj v klanec.

Po njej sem najrajši hodil. Takoj za farofom je bil prijeten hlad. Ko je povsod drugod, po hribih in v ravnini cvetel dan, me je po navadi tu osvežila hladna sapa. Zemlja, ki je kazala rebra na obeh straneh klanca, je dišala, dišale so korenine starih orehov in kostanjev. Tu sem navadno obstal, se odkril in začel moliti brevir.

Tudi po sestanku sem šel po tej poti. Kadarkoli sem imel težke ure, sem se napotil h kapeli. Pot me je utrudila, potožil sem bogu svoje težave in potem sem se potolažen vrnil.

Prišel sem v klanec. Bil je že topel dan. V klancu je bil hlad. Počasi sem se vzpenjal. Zrak je postal prijeten in od goric je prinašal veter duh po dozorevajočem grozdju.

Breskve in marelice so zorele. Ob poti sem s čevljem udarjal v še nedozorele orehe. Na pol zelen list se je spustil od časa do časa z vej. Grmovje je prepletala bodeča kupina.

Velik klopotec v goricah advokata Sukiča se je počasi obrnil proti Murskemu Središču. Vetrnice so se začele vrteti. Tolkač je udaril ob desko, da je odmevalo po hribu. Vrabci so leteli proti mestu. Sraka se je odtrgala od hriba in zaplavala v ravnino.

Prišel sem na vrh prvega klanca. Utrujen sem bil in zahotelo se mi je počitka. Za grmovjem sem si poiskal senco. Legel sem v travo. O, bili so to trenutki po težkem dnevu in po slabo prespani noči. Sanjal sem vso noč. Vozil sem se z motorjem. Nekdo me je zasledoval. Vse se je vrinjalo v sanje, da sem bil zjutraj zmučen.

Trava je dišala. Spodaj v klancu je nekdo vpil nad kravami. Peljal je vodo v breg. Kola so škripala in živina je težko dihala. Slišal sem to gor na klanec.

Kjerkoli sem obstal, kjerkoli sem hodil, je bilo pri meni mlado židovsko dekle. Vendar se niti ena slaba misel ni dotaknila židinje. Ne! To povem pred samim Bogom, ki tako ve, da govorim resnico. Nič. Bil je tih, topel spomin na človeka, ki ni bil ne dober ne slab, ne pobožen in ne brezbožnik. Bil sem miren, voljan za delo, da me je le ona spremljala.

Rahela mi je bila prijatelj, bliže mi je bila kot vsak drug človek. Ali mi njo jemlješ na greh, ti moj ljubi Bog?

Gori pri Sv. Trojici je pripekalo že toplo sonce. Na vrhu ni niti enega drevesa. Ves hrib je pokrit z vinsko trto. Kol pri kolu stoji v neštetih vrstah in zgoraj med brajdami se skrivajo vinogradniške koče.

Tenka megla je bila razgrnjena nad Muro. Videle so se Slovenske gorice. Še Sobota se je risala na obzorju.

Pred cerkvijo sem obstal in se zazrl v svet pod seboj, v stvarstvo, ki ga je Bog ustvaril s svojo čudežno roko. Kaj je človek v primeri z močjo tega stvarstva.

V tistem trenutku sem si zaželel, da bi bila pri meni Rahela! Da bi stala pri meni in gledala ta svet, ga gledala, ko bi jaz stal poleg nje. Vse stvari bi dobile drug pomen, če bi jih pogledala ona.

Iskal sem doli v mestu Brünnerjevo hišo. Če bi vedel, da sedaj misliš name, bi šel k tebi. Razkriti bi mi morala vse svoje misli. In jaz bi te poslušal. Mogoče bi me prijela s svojo roko in bi mi zopet dejala: Poredni ste.

Pridi, pridi sem gor k Sv. Trojici! Rahela!

Cerkvica je molčala, črni križi so stali nepremično nagnjeni, le listje na trtah je gibal veter.

Ves prenovljen sem se vrnil od Sv. Trojice. Tam, kjer sem prišel z klanca do farofa, je bilo že vroče. Iz farovške kuhinje je dišalo. Dekan Jerebič mi je jemal tek, toda vsak človek nosi svoj križ.

Ljudje so šli po cesti v hrib ali s hriba v mesto. Ropot in pogovor se je slišal s ceste.

Truden sem šel v svojo sobo. Odrl sem vrata, in koga sem zagledal? Svojo mater!

Osupnil sem. Sedela je za mizo. V rokah je imela rožni venec, mašno knjižico in od potu umazan robec. Črna obleka in čevlji so bili prašni. Sive, redke lase je imela zlepljene na čelu in na sencih. Ko sem odprl vrata, se ni premaknila, niti se nasmehnila.

»Kaj je, mati?«

avtospreji: CAROSOL 40 - GUMIS - CROMIS - LEDIS – avtospreji

DAVČNA REFORMA

; široko javno in tudi že ıpščinsko razpravo o os- :ku novega Zakona o dav- ı iz dogodka temeljnih or- ıizacij združenega dela o v Sloveniji začeli prvi membnejši korak davčne orme. Novi davek na do- dek bodo delovne organiza- e plačevale po poslovnem pehu, medtem ko so do ıj prispevale družbi sred- a predvsem iz osebnih do- dkov. Tudi takrat, če so bi- ti skromni in če je podjet- poslovalo z izgubo. Znotraj spodarstva bodo seveda stale številne spremembe. izračunamo novi davek po i zelo sprejemljivi izmed 3 variant, upoštevaje po- ıvanje v lanskem letu, po- n, vidimo, da bo davek po vem celotno gospodarstvo ıčalo enako kot po prejš- em predpisu. To velja tudi najmočnejšo dejavnost — ıustrijo. V kmetijstvu, go- ıjstvu in obrti bi bil da- k nekako za petino nižji, prometu za 10 odstotkov, v ıdbeništvu za 30 odstotkov v gozdarstvu kar za 43 od- ıtkov, medtem ko bi mo- la trgovina plačevati za po- rico več davka kot po sta- m. Seveda so očitne razli- med posameznimi indu- rijskimi panogami glede na ıslovni uspeh.

Glavna pripomba, ki smo do zdaj najpogosteje sli- li ob novem davčnem os- ıtku, pa se nanaša na ob- tno prerazdelitev dohodkov ed posameznimi občinami. ıatno na boljšem bodo tiste visoko razvitim gospodar- vom, precej manj sredstev pa bodo imele občine, od ko- der se veliko ljudi vozi na delo v industrijska središča in nerazvite občine, ki imajo na svojih področjih v glavnem le majhne obrate, sedeži podjetij pa so drugod. Novi predpis namreč kot davčnega zavezanca določa temeljno organizacijo združenega dela, obenem pa predvideva možnost, da lahko občine zahtevajo davek iz dohodka, ustvarjenega na njihovem področju, četudi je sedež podjetja drugje. Vendar to je nakazano deklarativno, ne pa določno, kako v praksi speljati. Vsaj v prehodnem obdobju bo težko drugače kot tako, da bi se sredstva novega davka zbirala v republiki in ta bi potem omogočala občinam udeležbo na zbranih sredstvih po ključu dosedanje ureditve. Druga nakazana možnost je izravnava iz zbranih sredstev prometnega davka. Vendar same nerazvite občine nimajo veliko trgovine, primestnim občinam pa pobere velik del kupne moči privlačnejša trgovina v mestih in s tem odpade tudi davek.

Ob tem se vsiljuje tudi vprašanje, če ne bi za izravnavo potrebna, pa preskromna sredstva od prometnega davka lahko povzročila pritisk na zvišanje davka in s tem cen. Opomniti moramo, da gre za najbolj krut in najbolj nesocialen davek, saj pri nakupih prizadene tako bogatina kot reveža. Druga nevarnost za pritisk na cene pa je znatno zvečanje davka na dohodek v primerjavi s starim davkom v posameznih podjetjih ali panogah. Naj omenimo še dejstvo, da glede novega davka na dohodek še ni jasno, kako bo z dovoljenimi odbitnimi postavkami od poslovnega uspeha — amortizacijo, osebnimi dohodki in morda investicijami. Že nekaj nakazanih problemov, ki še nikakor niso vsi, upravičuje neredko izrečeni očitek, da ima novi davek povsem fiskalne cilje, da ne upošteva razvojnih zamisli Slovenije in da bi bilo treba hkrati sprejeti nov predpis o financiranju družbeno političnih skupnosti.

Res je, da o zamisli novega davka govorimo že skoraj tri leta. Vendar naj omenimo, da se je na primer EGS odločila po predlogu skupine strokovnjakov izdelanem leta 1963 za novi davek na dodano vrednost šele leta 1967, da so ga Nemci kot prvi uvedli 1968. leta in ga bodo Italijani kot zadnji šele prihodnje leto. To kaže, kako resna zadeva je davčna reforma in to v državah, kjer so pristojni organi uprave bolj usposobljeni kot pri nas.

Če nas postavljeni rok 1. januar 1973 že sili k naglici, potem moramo prihodnje leto sprejeti kot čas prehodnega odboja, namenjen skrbnemu spremljanju in odpravljanju nejasnosti in nepravilnosti. Pri davkih dvakrat dva ni nikdar štiri. V praksi se tudi ob dobri pripravljenosti vedno pojavi še kaj nepredvidenega.

TONE KRAŠOVEC

Oseba tedna: STANKO HUDALES

ODBORNIK IN GASILEC

»Ali ste bili presenečeni, ko ste zvedeli in prebrali iz Novega tednika, da vas je toliko ljudi spoznalo na fotografiji, posneti na slavnosti ob prazniku velenjske občine v Lokovici nad Šoštanjem?«

»Pravzaprav ne,« je mirno odvrnil Stanko Hudales in nadaljeval:

»Veste, sem občinski odbornik, vrh tega pa tudi predsednik prostovoljnega gasilskega društva. Ljudje me poznajo.«

»Če se ne motim, sodite med stare Velenjčane, ne po četih, mar ne?«

»Da, prav imate. Vrh tega stanujem na predelu, ki loči staro in novo mesto. In če sem omenil to, naj še dodam, da bi rad, da bi ta predel, mislim na starega, ostal. Naj bo tudi v spomin na čase, ko novega mesta še ni bilo. Navzlic temu bi moral tudi ta košček Velenja čimprej spremeniti svojo zunanjo obleko. V mislih imam obnovo hišnih pročelij in druga dela, ki bi dajala temu naselju drugačno, spodobnejšo podobo. Sicer pa so ta dela tudi predvidena.«

»Pred kratkim ste imeli na vašem območju zbor občanov. Kaj ste obravnavali?«

»Med drugim smo govorili o nekaterih nujnih komunalnih delih na območju okoli velenjskega gradu. Tako bomo če letos uredili kanalizacijo, prihodnje leto pa nameravamo še cesto ter javno razsvetljavo. Seveda bomo morali za financiranje teh del prispevati tudi občani sami.«

»S katerimi problemi se srečujete kot predsednik gasilskega društva v Velenju?«

»Najprej moram omeniti zadovoljstvo prostovoljnih gasilcev, ki smo letos po zaslugi krajevnega samoprispevka in razumevanja delovnih organizacij dobili nov in moderno opremljen gasilski dom. Z njim pa so seveda nastale nekatere spremembe pri delu in financiranju. Ne gre samo za to, da bomo potrebovali več sredstev za redno delo in za vzdrževanje doma. Če hočemo napraviti korak naprej v preventivni službi, bomo morali imeti tudi stalno manjšo posadko, če drugače ne kot dežurno službo. Tako bi zagotovili večjo varnost, zlasti pa hitrejše posredovanje v primeru požara ali drugih nesreč. Gre torej za prizadevanja, kako bi gasilci čim bolj pomagali gospodarstvu, ljudem in prav zato menim, da bomo tudi pri uresničevanju tega načrta dobili vso moralno in materialno podporo. Ničesar ne iščemo zase, delamo za druge, za večjo varnost naših ljudi!«

M. BOŽIČ

Ljubljanska banka Ljubljanska banka Ljubljanska banka Ljub

Spoznajmo se!

V vsaki številki Novega tednika bo naša fotografija, objavljena na tem prostoru, predavila skupino ljudi iz različnih krajev. Največkrat na mestu, kjer se zbere mnogo občanov. Kakšna je vaša naloga? Dobro si oglejte fotografijo in na njej obkrožite osebo, ki e jo spoznali. Nato na kupon napišite ime in priimek osebe, ki ste jo spoznali, izrezano tografijo pa pošljite v pismu na naslov: Uredništvo Novi tednik, Gregorčičeva ul. 5, Celje, oznako SPOZNAJMO SE. Po možnosti napišite naslov osebe, ki ste jo obkrožili na fografiji.

Kaj bomo storili mi? Pregledali vaše kupone in ugotovili, katera oseba je bila najčkrat obkrožena oziroma spoznana. Tako bomo dobili OSEBO TEDNA. Seveda bomo to ebo ali osebico predstavili vsem našim bralcem.

Vsi, ki sodelujete v igri, pa ste udeleženi v nagradnem žrebanju. Trem izžrebancem Ljubljanska banka vsak teden razdelila tri hranilne knjižice:

1. PO 150 DIN
2. PO 100 DIN
3. PO 50 DIN.

Kupone in fotografije z označbo (obkrožite osebo, ki ste jo spoznali) pošljite na naš slov do ponedeljka. Če bi se zgodilo, da kak teden nihče od bralcev ne bi pravilno nadel imena in priimka osebe, se nagrade prenesejo v naslednje kolo.

Na fotografiji, ki smo jo objavili v prejšnji številki in jo je novinar posnel ob otvoritvi Savinjske poti ter prireditvi ob 5. obletnici Dragotovega doma na Homu, ste, dragi bralci, prepoznali vseh osem oseb; največkrat pa je bila obkrožena Marija Ocvirk iz Zabukovice, ki je tako postala OSEBA TEDNA in jo bomo predstavili v naslednji številki.

Nagrade Ljubljanske banke, hranilne knjižice z začetnimi vlogami prejmejo: 150 din Dušan Vasle, Zabukovica 12 a, Griže; 100 din Jospina Ulrih, Zabukovica 96, Griže; 50 din Edi Petek, Migojnice 87, Griže. Čestitamo!

ravi naslov za denarne zadeve Pravi naslov za denarne zadeve Pravi

Vse je v znamenju meseca varčevanja. Poglejte samo izložbena okna v mestu Celju. Ste tudi vi varčevalec? Če še niste, postanite to v mesecu oktobru, ko po vsem svetu praznujejo svetovni dan varčevanja. Naše enote so vam na voljo. Varčujte danes, da boste imeli jutri.

naslov za denarne zadeve Pravi naslov za denarne zadeve

KUPON 4

Ime in priimek osebe na fotografiji _____

Njen naslov _____

_____

Moj priimek in ime _____

Naslov _____

ljanska banka Ljubljanska banka Ljubljanska banka Ljublj

Fran Roš

SPOMINI NA KOROŠKO

V decembru leta 1918 je Koroško pokrival sneg, komaj ped visok. Tedaj so v južnem delu dežele bile razvrščene slovenske vojaške enote, da bi kraje z našimi ljudmi zagotovile snujoči se jugoslovanski državi.

V Velikovcu je bil Franjo Malgaj s svojo četo poleg bataljona prostovoljcev celjskega pešpolka. Ena njegovih čet je stala v Grebinju, da je Velikovec varovala s severovzhodne strani. Od tam so ga ogrožali hajmverovci iz Labudske doline. Menjavali so se vodi čete, ki so nad Grebinjem postavljali prednje straže.

Tisto popoldne pred božičnim večerom je vod narednika Ivana Megliča zamenjal prednje straže in se udomil v obeh napol lesenih kočah tik ceste na zložnem griču. Večja koča je bila prenapolnjena z zatohlostjo. Po razmočenih tleh okrog nizkega železnega štedilnika je sloneła deseterica vojakov, skoraj le tantov izpod petindvajset let. Metali so karte v dim cigaret, ki se je vil pod začrneli nizki strop in okrog petrolejke, na vrvi viseče, ki ji je svetloba utripala v dušečem ozračju.

Tik pod lučjo je na stolčku čepel čevljar, gospodar, kakor voščen v obraz, zgrbljen v svoje delo.

Troje otrok je slonè bedelo na postelji. Njihova mati, slabotna ženska, je ob mizi krpala že večkrat zašite nogavice. Potem se je napotila v hlev da pomolze kozo.

Telefonski zvonec je pretrgal tišino

Ivan Meglič se je odzval. V plašču je stal tam, z revolverjem v torbici pod bokom. Iz Grebinja mu je javljal komandir čete:

»Z Nemci je sklenjeno premirje. Od pete ure popoldne do iste ure dneva po praznikih. Ves ta čas ne pričenjaj sovražnosti! Tretjina voda naj se vrne! Ostane naj še straža na cesti in zveza z Grebinjem! Zate in še za dva tovariša iz tvojega voda so prispeli paketi. Pošljem ti jih. Srečne praznike!«

Ivan je oznanil vest o premirju, ki je v koči zbudila praznično občutje. Nekaj minut so karte počivale

Le zdaj in zdaj je kdo izmed čevljarjevih izrekel besedo, plaho slovensko besedo. Plaho tudi zdaj, ko so Nemci bili izgubili vojno in so jim Slovenci vzeli ta svoj del Koroške.

Ivan se je napotil venkaj v sneg, da izvrši povelje. Skrčil in izmenjal je straže. Vse gosteje je snežilo, v meglo je tonila gaz.

V drugi, manjši koči sta dve starikavi ženski, sestri, gospodarili sami. Zdaj sta sedeli s črnima klobukoma na glavah in mežikaje strmeli v velik slovenski molitvenik

Na cesti sta se iz mraka zgostila dva vojaka s polnima nahrbtnikoma, obloženima s snežno plastjo.

Ivan se je vrnil v čevljarjevo kočo. Vojaki so v veselem pričakovanju pričeli odpirati zavitke, tudi Ivan. Nad čevljarjevo glavo, pod visečo petrolejko je pričel brati materino pismo, toplo in skrbi polno. Ali je zdrav in mu je dobro? Ali ni v nevarnosti? Kako dolgo bo moral še ostati na Koroškem? Takšnim vprašanjem pa so sledile še drobne domače novice.

Čevljar je pospravil čevlje in orodje ter stopil iz koče. Ivan se je približal otrokom in jim prisluhnil. Sepetaje so se pogovarjali deček in obe deklici, vsi med osmim in dvanajstim letom. Komaj je razumel nemške besede v koroškem narečju.

»Zakaj ne govorite po naše?« je vprašal začuden. »Tako, kakor znata oče in mati? Po slovensko?«

Segel je v zavitek po piškote in jim ponudil. Nezaupno so sprejemali dobrote, ki jih deli roka neznanega vojaka — gosposkega človeka, ki pa noče govoriti po gosposko.

»Zakaj ne govoriš po naše s sestro in bratom?« je ponovil starejši deklici. Tiho je odgovorila:

»Tudi v šoli marnjamo tako, po nemško. Pravijo, da je lepo tako.«

»Kako pa z mamo in očetom?«

»Ko pa ne znata po nemško . . .«

»V Grebinj hodite v šolo?«

»Da. Pa zdaj že dolgo ni šole.«

»Spet bo šola, a v njej se boste učili po naše. Tudi naše je lepo, je najlepše, ker je naše, ker tudi oče in mama tako govorita. Ali bi se v šoli radi učili po naše?«

Starejša deklica je v nasmehu prikimala. Sestra in bratec sta se bila zatopila v piškote.

Ivan Meglič se je zamislil. Prijetna mu je bila zavest, da stoji na straži visoko nad Dravo, v zadnji slovenski koči pod Svinško planino. Le tam na zahodu segajo v Djekšah Slovenci še bolj na sever. Zadnji naši ljudje. Prihodnja hiša na prelazu v Labudsko dolino je nemška. In tam v Pustrici razume slovensko le še kakšen star človek.

Čevljar se je vrnil z ženo. Na mizo je postavil smrečico, ki so ji veje bile prepletene s pisanim papirjem in obtežene z orehi. V vrhu je gorela svečka, pod njo je visel papirnat angel. Po mizi je izsul pehar suhega sadja in vanj postavil razglednico z jaslicami.

Ivan je po mizi in klopi razložil nekaj svojih daril: del potice, nekaj peciva in suhega mesa, cigarete in steklenico vina. Nekaj so dodali še vojaki.

»Vzemite!« so ponudili čevljarjevim in tudi sami so segli po dobrotah.

Žena in otroci so se v zadregi zahvaljevali, čevljar pa je gledal nem in goltalo mu je v grlu.

»Dobri ljudje ste vaši,« je izjecljal.

»Mi vsi smo naši,« ga je popravil Ivan in se nasmehnil. Kipelo je v njem, da bi bil objel te uboge ljudi in jim dal vsega, kar so doslej od bratov pogrešali. Da bi jim povedal, kako jim bo dobro poslej, ko bodo vsi skupaj za zmerom . . .

Otroci so sklenili roke in so molili slovenski očenaš, ki so ga znali, še preden so hodili v šolo. Nato so rahlo zapeli, kakor so se bili v šoli naučili:

»Stille Nacht, heilige Nacht .«

Ivan Meglič je stopil iz koče v noč in sneg. Bilo mu je neizmerno dobro in lahko pri srcu. Razprostrl je roke v mrzlo temo in zavriskal, da je jeknilo v gozdnate hribe.

Snežinke so mehko padale. Čutil je, kako se mu topé na mladih, toplih licih . . .

5. in 6. novembra 1972 licitacija pri carinarnici Ljubljana

Carinarnica Ljubljana bo 5. in 6. novembra 1972, prodajala na javni dražbi potniške avtomobile in drugo blago:

Avtomobile v nedeljo, 5. novembra 1972, v prostorih Šolskega centra za tisk in papir, Ljubljana, Pokopališka 33, od 8. ure naprej, drugo blago pa v ponedeljek, 6. novembra 1972, od 8. ure naprej v prostorih carinarnice Ljubljana, soba 13/II.

Ogled vozil in drugega blaga ter vplačilo kavcij bo samo v soboto, dne 4. novembra 1972, od 8. do 13. ure in od 14. do 17. ure v carinarnici Ljubljana.

1. o. a. PEUGEOT 504, letnik 1972, zaleten	55.000
2. tov. a. MAN, letnik 1968, nevozen, nosilnost 5 t	50.000
3. o. a. OPEL REKORD, letnik 1970, nevozen	36.000
4. o. a. BMW 1602, letnik 1971, zaleten	30.000
5. o. a. BMW 1600, letnik 1967, zaleten	29.000
6. o. a. FORD TAUNUS XL 1600, letnik 1972, zaleten	28.000
7. o. a. FORD CAPRI 1300 L, letnik 1971, zaleten	25.000
8. o. a. OPEL REKORD CARAVAN, let. 1968, zal	25.000
9. o. a. VW KOMBI BUS, letnik 1970, zaleten	21.000
10. o. a. HILLMAN CARAVAN, letnik 1968, nevozen	20.000
11. o. a. FIAT 128, letnik 1969, zaleten	20.000
12. o. a. RENAULT 16, letnik 1967, zaleten	16.000
13. o. a. BMW 2000 AUTOMATIC, letnik 1968, zal.	16.000
14. o. a. VW KOMBI BUS, letnik 1966, nevozen	15.500
15. o. a. OPEL KADET L, letnik 1971, zaleten	15.000
16. o. a. OPEL REKORD, letnik 1969, zaleten	15.000
17. o. a. VW 1302 S, letnik 1972, zaleten	15.000
18. o. a. OPEL REKORD, letnik 1965, nevozen	15.000
19. o. a. FIAT 125, letnik 1967, zaleten	15.000
20. o. a. OPEL REKORD L, letnik 1968, zaleten	15.000
21. o. a. PEUGEOT 404, letnik 1970, zaleten	15.000
22. o. a. PEUGEOT 404, letnik 1968, zaleten	14.000
23. o. a. SIMCA 1500, letnik 1967, nevozen	12.500
24. o. a. NSU 1200/typ 110, letnik 1966, nevozen	12.000
25. o. a. FORD TAUNUS 17 M, letnik 1966, zaleten	11.500
26. o. a. FORD TAUNUS 20 M, letnik 1965, zaleten	11.000
27. o. a. FIAT 124, letnik 1969, zaleten	11.000
28. o. a. MERCEDES 190, letnik 1963, zaleten	10.000
29. o. a. PEUGEOT 404, letnik 1966, nevozen	10.000
30. o. a. VW 1300, letnik 1967, nevozen, brez motorja	10.000
31. o. a. VW 411 L, letnik 1969, zaleten	10.000
32. o. a. PEUGEOT 404, letnik 1963, zaleten	9.500
33. o. a. OPEL KADET, letnik 1965, zaleten	9.500
34. o. a. FORD TAUNUS 12 M CARAVAN, l. 1965, nevozen	9.500
35. o. a. OPEL REKORD, letnik 1964, nevozen	9.500
36. o. a. FORD TAUNUS 15 M, letnik 1966, zaleten	9.000
37. o. a. RENAULT 10, letnik 1969, zaleten	9.000
38. o. a. OPEL REKORD, letnik 1965, nevozen	9.000
39. o. a. SIMCA 1300, letnik 1968, nevozen	9.000
40. o. a. OPEL REKORD 1700, letnik 1966, zaleten	9.000
41. o. a. OPEL REKORD, letnik 1968, zaleten	9.000
42. o. a. VW 1500, letnik 1963, nevozen	8.500
43. o. a. RENAULT R 10, letnik 1964, nevozen	8.500
44 o. a. FIAT 1500, letnik 1964, nevozen	8.500
45. tov. a. MERCEDES KIPER 4500 nosilnost 4,5 t, letnik 1956	8.000
46. o. a. FORD TAUNUS 17 M, l. 1967, zaleten	8.000
47. o. a. VW K 70 L, letnik 1971, reg. motorja	8.000
48. o. a. FORD TAUNUS 12 M, letnik 1965, nevozen	8.000
49. o. a. VW 1500, letnik 1962, zaleten	7.500
50. o. a. VW 1600 L, letnik 1968, zaleten	7.500
51. o. a. MERCEDES 220, letnik 1962, nevozen	7.000
52. o. a. ŠKODA 1000 MB, letnik 1968, nevozen	7.000
53. o. a. VW 1200, letnik 1963, zaleten	7.000
54. o. a. FORD TAUNUS 17 M, letnik 1965, zaleten	7.000
55. o. a. OPEL REKORD, letnik 1966, zaleten	7.000
56. o. a. OPEL REKORD COUPE, letnik 1964, nevozen	7.000
57. o. a. VW 1500, letnik 1965, nevozen	6.500
58. o. a. FIAT 1300, letnik 1962, zaleten	6.500
59 o. a. FORD TAUNUS 17 M, letnik 1966, zaleten	6.500
60. o. a. TOYOTA 1000, letnik 1971, zaleten	6.500
61. o. a. OPEL REKORD, letnik 1963, zaleten	6.500
62. o. a. OPEL REKORD CARAVAN, l. 1962, nevozen	6.000
63. o. a VW 1200, letnik 1965, zaleten	6.000
64. o. a. FORD TAUNUS 17 M, letnik 1966, zaleten	6.000
65 o. a. FIAT 1100, letnik 1962, nevozen	6.000
66. o. a. FORD CORTINA, letnik 1967, zaleten	6.000
67. o. a. VW 1500, letnik 1965, nevozen	6.000
68. o. a. FORD TAUNUS 17 M, letnik 1966, zaleten	5.500
69. o. a. FORD TAUNUS 20 M, letnik 1968, zaleten	5.000
70. o. a. PRINZ NSU tip 47, letnik 1964, nevozen	5.000
71. o. a. GLAS 1204, letnik 1969, nevozen	5.000
72. o. a. VW KOMBI BUS, letnik 1962, nevozen	5.000
73. o. a. RENAULT 10, letnik 1965, nevozen	5.000
74. o. a. FIAT 1500, letnik 1965, nevozen	5.000
75. o. a. VW 1300, letnik 1964, nevozen	5.000
76. o. a. OPEL REKORD, letnik 1962, nevozen	4.500
77. o. a. FORD TAUNUS 17 M, letnik 1963, zaleten	4.500
79. o. a FORD ANGLIA, letnik 1962, zaleten	4.500
79. o. a. FORD TAUNUS 17 M, letnik 1962, zaleten	4.500
80. o. a VW 1600, VARIANT, letnik 1967, zaleten	4.500
81. o. a. VW 1200, letnik 1958, zaleten	4.500
82. o. a. FORD TAUNUS 17 M, letnik 1961, nevozen	4.500
83. o. a. OPEL REKORD, letnik 1963, zaleten	4.500
84. o. a. RENAULT 4 L, letnik 1968, zaleten	4.000
85. o. a. MORIS MINOR 1000, letnik 1966, nevozen	4.000
86. o. a. OPEL KADET, letnik 1967, reg. motorja	4.000
87. o. a. VW 1200, letnik 1964, zaleten	4.000
88. o. a. FORD TAUNUS 17 M, letnik 1961, zaleten	3.500
89. o. a. OPEL REKORD, letnik 1965, nevozen	3.500
90. o. a. FORD TAUNUS 12 M, letnik 1962, zaleten	3.500
91. o. a. FORD TAUNUS 17 M, letnik 1963, zaleten	3.000
92. o. a. RENAULT GORDINI, letnik 1961, nevozen	3.000
93. o. a. CITROEN 2 CV, letnik 1968, zaleten	3.000
94. o. a. OPEL REKORD, letnik 1958, nevozen	3.000
95. o. a. FIAT 600 D, letnik 1962, nevozen	3.000
96. o. a. OPEL KADET CARAVAN, letnik 1969 brez registracije	3.000
97. o. a. RENAULT 8, letnik 1963, zaleten	3.000
98. o. a. FORD TAUNUS 12 M, letnik 1965, reg. mot.	2.500
99. o. a VW 1500, letnik 1965, reg. motorja	2.500
100. o. a. CITROEN ID 19, letnik 1968, brez regist.	2.000
101. o. a. FORD TAUNUS 12 M, letnik 1970, reg. mot.	2.000
102. o. a. MERCEDES BENZ 220, letnik 1961, nevozen	2.000
103. o. a. CITROEN ID 19, letnik 1963, reg. motorja, zaleten	2.000
104. o. a. FORD ESCORT, brez registracije, zgoren	500

PONOVNO NA LICITACIJI:

105. o a. VW KOMBI FURGON, letnik 1966, nevozen	17.000
106. o. a. MERCEDES 220 S AUTOMATIC, letnik 1962, nevozen	16.000
107. o. a. AUDI 80, letnik 1966, zaleten	12.000
108. o. a. MERCEDES 220 S, letnik 1961, zaleten	12.000
109. o. a. CITROEN ID 19, letnik 1963, nevozen	12.000
110. o. a. BMW 1800, letnik 1968, zaleten	12.000
111. o. a. MERCEDES 220 SB, letnik 1960/61, nevozen	11.000
112. o. a. FORD TAUNUS 12 M, letnik 1966, zaleten	11.000
113. o. a. SIMCA 1301, letnik 1969, zaleten	8.000
114. o. a. FORD TAUNUS 17 M, letnik 1962, nevozen	6.500
115. o. a. AUTOBIANCHI PRIMULA, letnik 1962/63, zaleten	6.500
116. o. a. RENAULT 4 L, letnik 1965, zaleten	6.000
117. o. a. OPEL REKORD, letnik 1964, zaleten	6.000
118. o. a. VW 1200, letnik 1963, nevozen	6.000
119. o. a. MERCEDES 220 S, letnik 1957, nevozen	5.000
120. o. a. VW 1500, letnik 1964, zaleten	5.000
121. o. a. PEUGEOT 404, letnik 1961, zaleten	5.000
122. o. a. FORD TAUNUS 12 M, letnik 1965, zaleten	4.000
123. o. a. VW 1200, letnik 1964, reg. karoserije, zal.	4.000
124. o. a. VW KOMBI FURGON, letnik 1961, nevozen	3.000
125. o. a. VW 1200, letnik 1957, nevozen	3.000
126. o. a. FORD TAUNUS 12 M, letnik 1963, zaleten	3.000
127. o. a. OPEL REKORD, letnik 1964, nevozen	2.500
128. o. a. RENAULT GORDINI, letnik 1961, nevozen	2.500
129. FORD TAUNUS 17 M CARAVAN, letnik 1963, zaleten	2.000
130 o. a. RENAULT 16 letnik 1969, brez registracije	2.000
131. o. a. VW 1200, letnik 1952/55, nevozen	1.400
132. o a. BMW. 700, letnik 1962 ,zaleten	1.000
133. o. a. WARSZAWA, letnik 1962, nevozen	1.000
134. o a. FORD TAUNUS 17 M, letnik 1963, zaleten	1.000
135. o. a. FORD TAUNUS 15 M, letnik 1958, reg. mot.	800
136. o. a. OPEL REKORD COUPE, letnik 1962, reg. mot.	700

in ostalo blago (mopedi, motorji, bazen za plavanje itd.)

Spisek drugega blaga, ki ni objavljen v tem oglasu, bo objavljen na oglasni deski carinarnice Ljubljana.

Pravico udeležbe na javni dražbi imajo vse pravne in fizične osebe. Udeleženci morajo v dneh, ki so določeni za ogled blaga, tj. v soboto 4. XI. 1972, vplačati 10 % kavcijo od začetne cene v carinarnici Ljubljana, predstavniki podjetij pa morajo poleg tega predložiti še pooblastilo svojega podjetja.

Vsak kupec vozila nosi stroške eventualnega vsekanja številke motorja in karoserije.

V nedeljo, 5. novembra, ne bomo sprejemali vplačil kavcij, temveč samo v soboto, 4. novembra 1972.

Vse informacije o javni dražbi lahko dobite po telefonu, št. 316-588 od 28. oktobra 1972 dalje.

IZ CARINARNICE LJUBLJANA

O KVALITETNEM ŠPORTU

ODGOVOR JAVNEGA DELAVCA

Zadnje OI so lahko eno ized meril stopnje kvalitetega športa v Jugoslaviji. O spehih in neuspehih naših portnikov na teh igrah je ilo že mnogo razprav in raznih mnenj v naši javnosti n dnevnem tisku tako iz vrst trokovnjakov in športnih noinarjev, pa tudi ljubiteljev porta. Teh stvari ne bi poreval, čeprav osebno menim, a smo v danih pogojih oraniziranosti, razvoja množičega in kvalitetnega športa ri nas pobrali tisto, kar nam ripada. Vedeti je treba, da o v posameznih panogah limpijskega programa vselej a voljo le po tri odličja, za atera se pripravljajo in jih elijo osvojiti milijoni športnikov vsega sveta. Če so na OI resnično zbrani najboljši iportniki sveta, je stvar sistema selekcije vrhunskih iportnikov v posameznih drjavah.

NIZKA RAVEN TELESNE KULTURE

Razkril bi raje nekaj vzrokov, zakaj na področju kvalitetnega športa pri nas, na področju celjsk» regije, ne dosegamo tistega kot v preteklosti, oziroma ne korakamo vzporedno z ostalimi v državi in svetu. Telesna kultura pri nas je na dokaj nizki ravni. Večjo organiziranost je iz leta v leto čutiti v našem šolskem sistemu, pa čeprav se tudi tu srečujemo z vrsto slabosti. V sistemu vzgoje in izobraževanja ima telesna vzgoja svoje mesto, žal pa je še vselej družbeno prenizko verificirana in tudi vrednotena. Od tod izvirajo slabosti, ki imajo svoje končne posledice tudi v upadanju kvalitetnega športa. V dveh do treh šolskih urah telesne vzgoje tedensko, ki se marsikje opravljajo v šolskih razredih, hodnikih in šolskih dvoriščih, skratka v neurejenih prostorih, ni mogoče vcepiti otrokom trajne navade do telesne vzgoje in športa. Verifikacijski dokument o »normalnih pogojih« za delovanje so od ustreznega republiškega organa dobile v celjski občini vse vrste srednjih šol, telovadnico z ustreznim igriščem za **obvezen** predmet telesna vzgoja pa ima le ena sama šola! Neskladja, ki jih človek težko razume... Ob takšnih pogojih in stanju je težko govoriti o kvaliteti pouka, ne glede na strokovne kadre. Tu je še vrsta subjektivnih slabosti, ki bi jih ob pravilnem vrednotenju pedagoških delavcev do telesne vzgoje in spoštovanju obstoječih predpisov lahko odpravili. Tako npr. še kar 42 odstotka razvitih osnovnih šol izvaja pouk telesne vzgoje na predmetni stopnji skupno za moško in žensko mladino, skratka to je »kombiniran« pouk, ki se ga v vseh drugih predmetih močno otepamo, ker znižuje kvaliteto dela. Z uvajanjem inovacij je že čutiti vse močneje na nižji stopnji v naši osnovni šoli tudi »krajo« ur telesne vzgoje za potrebe drugih predmetov. Te pojave bo treba energično zavreti, sicer bomo lahko ugotavljali namesto napredka nazadovanje v šolski telesni vzgoji. Dobro izvajana in kvalitetna šolska telesna vzgoja in delo v ŠSD pa sta temeljna kamna za množičnost in kvaliteto našega športa.

Žal smo v naši družbi ob iskanju novega premalo vrednotili delo v TVD Partizan, ki se danes na našem območju vse bolj omejuje na oblikovanje športnih akcij in vključevanja v različne tekmovalne sisteme. Pred leti je bila to množična organizacija, ki je bila ob sistematičnem delu s posredovanjem osnovnih telesnih spretnosti prava zakladnica kvalitetnih športnikov. Kar čez noč so usahnili marljivi in sposobni amaterski vaditelji in vaditeljice.

POMANJKANJE STROKOVNJAKOV IN OBJEKTOV

Z redkimi izjemami je bilo delo v specializiranih športnih klubih in društvih na plečah amaterskih trenerjev in vaditeljev, marsikje pa še teh nimamo na voljo. Vrhunski šport in vadba pa terjata danes visoko kvalificirane strokovnjake, ki naj bi šli v korak s časom, z novimi izsledki tehnike in znanosti na tem področju. Izredno spoštujem vse amaterske strokovne delavce in sem jim dolžan izreči zahvalo za požrtvovalno delo na športnih terenih, ki ga nekateri opravljajo že vrsto let. Brez profesionalnih trenerjev vsaj v nekaterih športnih zvrsteh, v bazičnih športih, ki bi jih naj razvijali v prihodnje glede na tradicijo in ostale pogoje, pa si ne moremo obetati vidnega napredka.

Pomanjkanje strokovnjakov je bistvena slabost pri razvijanju našega kvalitetnega športa. Imamo talente za gimnastiko na širšem celjskem območju, nimamo pa niti enega trenerja za vaje na orodju niti ustreznega orodja, da o ustreznih telovadnicah niti ne razpravljam. Šrot in Küssel sta v Celju dosegla že visoko stopnjo znanja, med državne reprezentante pa sta se povzpela v Ljubljani ob kvalitetnih trenerjih! Za napredek v kvalitetnem športu pa bo na našem območju še vselej potrebna močna garnitura amaterskih strokovnjakov, ki naj bi dopolnjevali svoje strokovno znanje na ustreznih tečajih in seminarjih. Marsikje je vzrok za zaostajanje iskati tudi v pomanjkanju ustreznih objektov. Ali lahko govorimo o razvoju kvalitetnega plavanja, pa tudi množičnega, brez pokritega plavalnega bazena? Ali imamo perspektive za razvoj kvalitet v odbojki, rokometu, košarki in drugih borilnih športih brez ustrezne športne dvorane?

VEČ MEDOBČINSKEGA SODELOVANJA IN DOGOVARJANJA

Kot na drugih področjih bo v prihodnje potrebno tudi pri nadaljnjem razvoju in krepitvi kvalitetnega športa povezati organizacijske in strokovne delavce ter osnovne organizacije v širši celjski regiji. Za rast kvalitetnih športnikov je potrebna široka osnovna baza s tisoči športnikov, ki naj bi prišli na površje z ustreznim cenenim tekmovalnim sistemom. Le ob takšni selekciji in medsebojnem razumevanju bo možen nadaljnji napredek. Zapiranje v ozek krog osnovnih organizacij in občinske meje pomeni nadaljnje nazadovanje kvalitetnega športa. Kvalitetne atlete in atletinje je AD Kladivar pred leti črpal prav iz našega podeželja, iz sosednih občin (žalske, šmarske, šentjurske, velenjske in laške). Povsem izumrli so propagandni atletski nastopi vrhunskih celjskih atletov in atletinj v celjski regiji. AD Kladivar je prav tako lahko zaskrbljen kot ustrezne ZTK v Žalcu, Slovenskih Konjicah, Radečah, Soštanju, Storah in drugod, da so v teh krajih atletske naprave zapuščene in da na atletskih stezah raste trava in plevel!!!

VSE GLEDAMO SKOZI DINAR

Negativni pojavi v našem športu so našli svoje korenine tudi v celjski regiji. Gre za profesionalizem, ki se v raznih oblikah pojavlja še pri športnikih v conskih in podzveznih ligah. Smatram, pa naj zveni še tako »staromodno«, da je širša družbena skupnost s svojimi sredstvi opravila svoje poslanstvo in obveznosti do športnih organizacij in aktivnih športnikov, če jim omogoči objekte za vadbo in nastopanje, nudi ustrezno opremo, trenerje, sanitarne naprave, sredstva za udeležbo na tekmovanjih in podobne stroške. Danes pa žal tudi športniki vseh branž gledajo vse skozi dinar, da bi si na račun športnega udejstvovanja izboljšali svoj osebni standard. Danes se športniki prodajajo na tržišču kot vsako drugo blago! »Bogate« sredine si kaj lahko kupijo kvalitetne športnike in s tem kvaliteto v tej ali oni športni igri in panogi. Odločno obsojam tak profesionalizem, ki mu ni prostora v našem družbenem sistemu in izpodjeda zdrave osnove naše telesne kulture. Podpiram pa potrebo po ureditvi statusa vrhunskega športnika evropskega in svetovnega kova. Dognano je, da mora vrhunski športnik glede na športno panogo letno trenirati do 2.000 ur ali dnevno po 5 ur in več! Takšno treniranje zahteva celega človeka, ki mora nujno v svojem večletnem tekmovalnem obdobju biti deležen določenih ugodnosti tako pri študiju in poklicnem delu, pri urejanju hranarin in štipendij, nadomestil za izgubljeni delovni čas in urejanje še drugih zadev.

DELUJEMO NA PREŠIROKI FRONTI

V našem demokratičnem sistemu, kjer omogočamo rast in razvoj najrazličnejših športnih panog in iger, ne glede na število aktivnega članstva, pa jih podpiramo z vsemi sredstvi, nam ta širina podira možnosti za večjo kvaliteto. Danes imamo v celjski občini »razvitih« nad 20 športnih panog in iger, pa še večje število športnih organizacij. S stališča kvalitet bo treba odločno potegniti črto in v prihodnje podpirati načrtno tiste športne panoge in igre, ki imajo v širši regiji množično osnovo, ustrezne objekte in strokovne kadre ter širši družben pomen, pa tudi svojo tradicijo.

Svet za telesno kulturo pri SOb Celje bo po svojem programu že na prihodnji seji podrobneje obravnaval problematiko kvalitetnega športa v občini in upam, da bodo določeni predlogi na tem področju uresničeni v bodoči skupnosti za telesno kulturo. Obveznosti do ustreznih stališč in rešitev izvirajo tudi iz smernic razvoja telesne kulture v celjski občini v letih 1972—1975, ki sta jih sprejela in potrdila oba zbora občinske skupščine.

Karel Jug, predsednik
sveta za telesno kulturo
pri skupščini občine
Celje

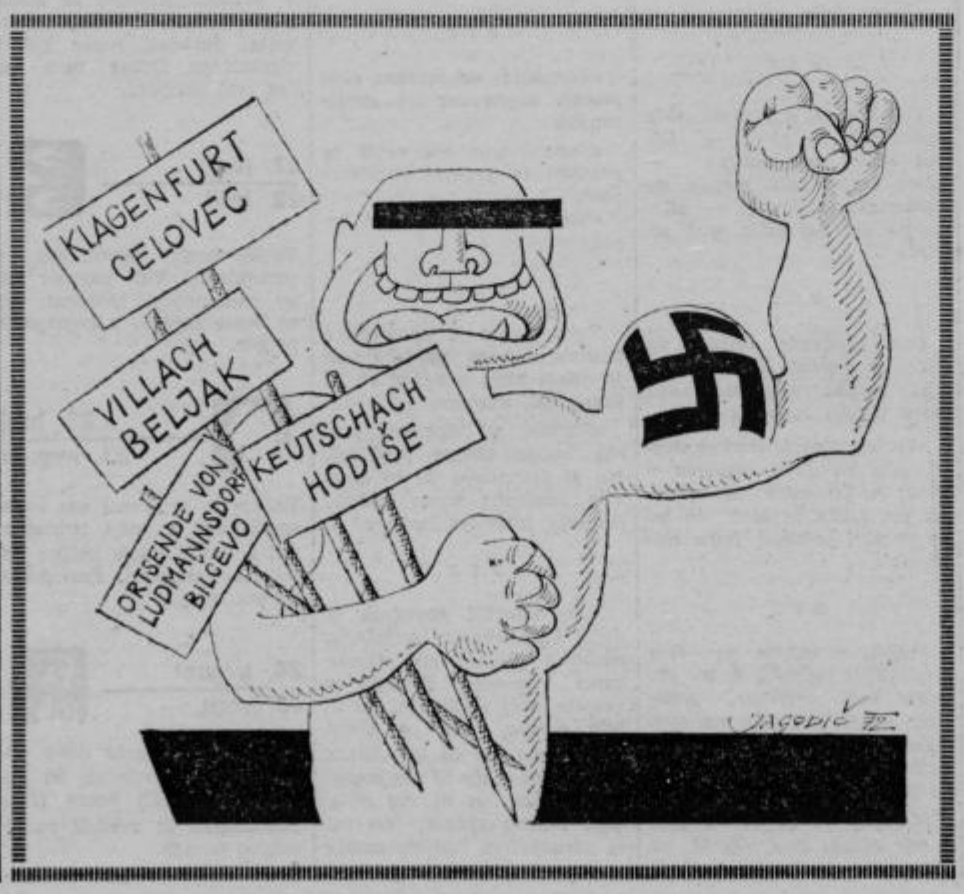

prometne nesreče

AVTO ČEZ KOLESARJA

JANEZ BURGAR, iz Medvod je med vožnjo z osebnim avtomobilom iz Celja proti Vranskemu v Čepljah ponoči prepozno opazil kolesarja FERDINANDA DOBNIKA, 45, iz Čeplj, ki je ležal na cestišču. Peljal je preko njega in kolesa. Kolesarja so zaradi številnih hudih poškodb odpeljali v bolnišnico.

PADEL Z AVTOBUSA

IVAN PETRIČ iz Oplotnice je upravljal avtobus na redni progi iz Oplotnice proti Slovenskim Konjicam. Ko se je avtobus približeval cesti I. reda, je voznik zaviral. Še preden je avtobus ustavil, je potnik JOŽE BRUMEC, 59, iz Slov. Konjic odprl prednja vrata in padel iz avtobusa. Brumec je pozneje povedal, da je bil prepričan, da je avtobus ustavil na postaji v Konjicah. Pred tem je sedel na prednjem sedežu. Pri padcu iz avtobusa je dobil težje poškodbe.

OBSTAL V JARKU

ALOJZ JEGER, 28, iz Rogaške Slatine, je v Spodnjih Negojah z osebnim avtomobilom izvozil ostri nepregledni ovinek in zapeljal v jarek. Po 22 metrih vožnje v jarku je zadel v kup kamenja. Odbilo ga je preko ceste na desno stran, kjer je avtomobil obstal v jarku. Jeger se je teže poškodoval.

ZALETEL SE JE V OGRAJO

KARL STRAŠEK, 44, iz Šentvida pri Grobelnem, se je peljal s kolesom na pomožni motor proti Šmarju. V Grobelnem se je iz neznanega vzroka zaletel v betonsko ograjo mostu. Vrglo ga je preko kolesa na ograjo. Odpeljali so ga v celjsko bolnišnico, kjer so ugotovili, da je dobil pretres možganov.

OBRNILO GA JE NA STREHO

VIKTOR PIRC, iz Ljubljane, je vozil z osebnim avtomobilom proti Celju. Pred Levcem je nenadoma z njegove desne strani prečkal cesto pešec JOŽE VERK, 78, iz Levca. Pirc je kljub zaviranju pešca zadel in zbil po cesti. Verk je dobil težje poškodbe. Avtomobil je zaradi močnega zaviranja obrnilo za 180 stopinj, nato pa se je prevrnil na streho.

SOPOTNIK UMRL

IVAN TURNŠEK, 34, iz Šmartnega v Rožni dolini, je vozil z mopedom iz Žalca, z njim je bil kot sopotnik JAKOB GAČNIK, 41, iz Sp. Grušovelj. V Šempetru je z leve strani nenadoma pritekla na cesto MARIJA JELARČIČ iz Šempetra. Mopedist jo je zadel in zbil. Padla sta tudi mopedist in sopotnik. Gačnik se je pri nesreči hudo poškodoval in po treh dneh umrl v bolnišnici.

HITROST

IGNAC OPERČAN, 32, iz Lačje vasi, se je peljal s kolesom na pomožni motor iz Nazarja proti Sp Rečici in v Dubletini hotel obvoziti skupino pešcev na desni strani Zaradi prevelike hitrosti mu to ni uspelo. Zadel je FRANČIŠKO HREN iz Dobletine, ki se je pri nesreči laže poškodovala.

PRED SREČANJEM V LEVO

IVAN GROBELŠAK, 30, iz Celja, je pripeljal z osebnim avtomobilom v Rečico pri Laškem, ko mu je privozil nasproti s kolesom na pomožni motor OTO TRBOVC, 30, iz Celja. Trbovc je pred srečanjem zavil v levo in trčil v avtomobil. Kolesarja je odbilo v kup gramoza in nazaj na cesto. Pri tem se je laže poškodoval

MOPEDIST BREZ IZPITA

MILKO MEDVEŠEK, 51, z Brega, je vozil z osebnim avtomobilom skozi Ločico proti Polzeli. Na dvojnem ovinku mu je z vaške ceste zapeljal pred avtomobil mopedist brez izpita, BORIS ŽGAJNER, 20, iz Griž. Avtomobilist ga je kljub zaviranju zadel. Žgajnerja so zaradi številnih poškodb odpeljali v bolnišnico.

ZANESLO GA JE

FRANC GROBELNIK, 24, iz Železna, je z osebnim avtomobilom v Rečici ob Paki prehiteval kolesarko PAVLO KOLAR iz Podgorja. Ko je pripeljal nasproti drug osebni avtomobil, je Grobelnik ugotovil, da srečanje ni mogoče in je pritisnil na zavoro. Zaneslo ga je v desno, vendar je prikolica zadela kolesarko. Kolarjeva je dobila lažje poškodbe.

VOZIL PROTI MILIČNIKU

BOGOMIR ŽUPANČIČ, 31, miličnik oddelka milice v Rogašli Slatini, je pred dnevi opravljal kontrolo prometa na cesti II. reda v bližini bencinske črpalke v Rogaški Slatini. Tako, kot je predpisano, je zaustavljal vozila. Vse je bilo v redu, dokler ni pripeljal osebni avtomobil z registracijo KN 92-34. Neznani voznik je pripeljal z veliko hitrostjo iz smeri Podplata, čeprav je tu omejitev 50 kilometrov. Ko je zagledal miličnika, je voznik nekoliko zmanjšal hitrost in peljal po sredini vozišča. Tudi miličnik je stopil nekaj korakov proti sredini, tedaj pa je opazil, da voznik vozi nanj. Skušal je pobegniti na levo stran ceste, gledano v smeri vožnje avtomobilista. Toda to mu ni uspelo. Voznik ga je zadel v bok in zbil po cesti. Miličnik je bil v tem trenutku 50 centimetrov od roba pločnika. Padel je na hodnik za pešce, telesno poškodovan.

Neznanec je odpeljal.

Delavci oddelka milice Rogaška Slatina so takoj skušali izslediti neznanega voznika. Ugotovili so, da je lastnik avtomobila MIJO BELOŠEVIĆ, 18, iz Doličev pri Krapini. Naslednji dan so ga prijeli. Preiskovalni sodnik je odredil pripor za Beloševiča, ki je tako naredil kaznivo dejanje poskusa uboja uradne osebe. Beloševič je dejal, da je zapeljal proti miličniku in potem zbežal, ker je vozil brez izpita.

med štirimi očmi

BRATEC IN SESTRICA

Sem vaša večletna naročnica in vas lepo pozdravljam. Z vašim oz. našim časopisom smo pri hiši zelo zadovoljni. Prosim pa vas za nasvet v rubriki »Med štirimi očmi«.

Imam sina, ki bo star deset let. V šoli izdeluje s prav dobrim. Nekaj pa je narobe. Je zelo nervozen, morda ljubosumen na šestletno sestrico, ki jo ima oče zelo rad. Midva imava oba zelo rada, vendar sin se je rodil prvi in nenamerno. Kupim mu kakšen priboljšek, vendar je do sestrice nemogoč. Stalno jo krega in zbada, tako da je med njima vedno prepir. Sama sem že čisto obupana in si ne vem pomagati.

Vaša bralka

Vsi pravijo, da ni priporočljivo imeti samo enega otroka, ker se vsa ljubezen staršev usmeri na edinčka. Preveč ljubezni, če je nepravilno usmerjena v popuščanje in idealiziranje svojega otroka, lahko škoduje. Še teže pa je v družini, kjer sta dva otroka in je samo eden deležen večike ljubezni. Drugi počasi začuti, da je odveč, misli, da ga nihče ne mara in ker ne čuti ljubezni, tudi sam težko ljubi. Tako postane zagrenjen zaprt vase in večkrat tudi hudoben do tistih, za katere čuti, da imajo tisto, kar on potrebuje, vendar nima. Priboljšek je res priboljšek, osnova vsega pa je ljubezen do otroka. Prav je, da ima vaš mož rad hčerko, vendar bi moral del svojega časa in ljubezni posvetiti tudi sinu. Občutek dečka, da ga oče nima rad, ne bo izginil sam od sebe, temveč bo rasel z njim. To pa lahko rodi zanj in za vso družino neprijetne posledice. Pogovorita se z možem in dajta čutiti svojo ljubezen tudi fantu.

IGOR

OBVESTILO REŠEVALCEM KRIŽANKE

V zadnji številki NT je pomotoma izpadel razpis nagrad za nagradno križanko Tkanine. Rešitve pošljite do 6. novembra 1972 na uredništvo Novega tednika, nagrade pa so tele: 1. nagrada 100 din, 2. in 3. nagrada pa po 50 din.

Prodaja stanovanj

STANOVANJSKO PODJETJE CELJE bo prodalo sledeča stanovanja:
1) Prešernova ul. 2 —1 soba izklicna cena 30.661,— din,
2) v Jurčičevi ul. 11/II — 1 stanovanje izklicna cena 106.498,— din,
3) v Tovarniški št. 29 — 1 stanovanje izklicna cena 40.531,— din.

Dražba bo v ponedeljek, dne 6. novembra 1972 ob 8. uri v Gledališki ul. št. 4 — pritličje levo.
Vsa stanovanja so zasedena. Poblužji pogoji so razvidni iz oglasa na oglasni deski v Gledališki ul. 4/I.

V vsak dom NOVI TEDNIK

ženin vsakdan

BOUTIQUE ZA PLITEK ŽEP

Če se nikakor ne morete navaditi na kimono, šiš miš ali raglan rokave, potem vam bo sigurno dobrodošel pulover z normalno všitimi rokavi, kateri v izjemah še vedno obstajajo v modnem metežu. Omislite si primeren vzorec in primite za pletilke. Pazite predvsem pri izbiri materiala ter se po možnosti odločite za angora volno ali sintetiko podobnega videza. Izbirajte med barvami rjavih in rdečih odtenkov in se pri vzorcu odločite za zopet moderen op art stil.

JANEZ VERBIČ

pogled v preteklost

TEKSTILNA DELAVNICA V JOŠTOVEM MLINU

V boju proti gospodarskim prestopkom, je na podlagi 46. člena Uredbe o delu in ustanavljanju trgovskih podjetij Mestni odbor Celje izdal sledečo odločbo:

»Kmetijski zadrugi NN se odvzamejo neupravičeno ustvarjena sredstva, katera je ustvarila s prodajo nedovoljenih artiklov. Din 1.270.— je plačati v korist proračuna Mestnega ljudskega odbora Celje.«

In obrazložitev: »O priliki kontrole Kmetijske zadruge je bilo ugotovljeno, da je ta prodajala žganje v odprtem stanju, kar ni dovoljeno. Prodala je 50,8 litrov žganja po ceni din 250.—, a žganje je bilo nabavljeno po ceni 225.— din. Ker je to prekršek in nedovoljeno poslovanje, je bilo izreči kazen odnosno zaplembo neupravičeno ustvarjenih sredstev, kakor predvideva čl. 46 že cit. uredbe. Proti tej odločbi je dopustna pritožba na Gospodarski svet Vlade LRS v Ljubljani ter jo je vložiti v roku 15 dni pri tuk. oddelku za gospodarstvo in komunalo.«

O zatiranju koloradiske-ga hrošča, je Mestni ljudski odbor poslal državnem sekretariatu za gospoleto 1952 naslednje poročilo:

»Na območju Mestnega ljudskega odbora Celje je okuženih enajst parcel v izmeri 2.15 hektara. Najdenih je bilo 564 hroščev, 61 ličink, jajčeca pa niso prešteta.

Pregledi se vrše vsakih 14 dni. Akcijo vodi referent za kmetijstvo s pomočjo 7 članskega štaba in 25 sektorskih vodij.

Na razpolago sta dve motorni škropilnici in 9 ročnih zapraševalcev, kar je za polovico premalo.

Uporabljena sredstva za zatiranje sta od kemikalij svinčev arzenat in lindan. Za naslednje leto je potrebna naslednja količina: 300 kg arzenata in 900 kg lindana.«

V prizadevanju za ustanovitev carinarnice, je Mestni ljudski odbor Celje odposlal pismo Francu Leskošek Luki, članu IS FLRJ in poslancu za Celje—mesto, v katerem ga prosi, naj posreduje pri glavni carinarnici za ustanovitev carinarnice v Celju. Med drugim je rečeno:

»Carinarnica v Celju postaja izredno pereč problem, saj prejemajo naša podjetja vsak dan večje količine inozemskega blaga, ki se mora ocariniti. Naštejmo samo nekaj podjetij, ki so predvsem zainteresirana za celjsko carinarnico: Tehnometal, Emajlirana, Cinkarna, Koloniale—živila, Metka, Št. Pavel in druga«.

humor

Mož pride k psihiatru in reče: »Gospod doktor, poskrbite prosim, da pride moj tast v umobolnico.«

»Zakaj pa, kaj pa počne?«

»Venomer čepi v kopalnici in se igra z gumijastim krokodilom.«

»Toda saj to ni nič nevarnega. Zakaj pa mu ne pustite tega nedolžnega veselja?«

»Zato, ker je gumijati krokodil moj!«

x x x

Sosedova krava je pritekla v Skotov vrt. Sinko priteče glasno kričeč k očetu: »Oče, sosedova krava je v našem vrtu!« Skot pa mu odvrne: »Jezik za zobe! Pomolzi jo!«

x x x

»Ali poznate Westrove planinske spise?« — »Bral sem jih celo v nemškem originalu.«

x x x

Zdravnik predpiše zdravilo. »Vsak večer ga vzemite štiri žlice,« pravi pacientu. — »To pa ne bo šlo, tovariš zdravnik.« — »Kako to?« — »Z ženo nimava več kot dve žlici.«

x x x

»Rada bi vedela, zakaj vi zakonski možje toliko lažete?«

»Čisto preprosto: ker ve zakonske žene toliko sprašujete!«

x x x

Lipe je potrt. — »Kaj pa je s teboj?« ga vpraša prijatelj. — »Pes mi je pobegnil.« — »Daj oglas v časopis!« — »Oslarija, saj ne zna brati!«

x x x

Zdravnikova čakalnica je nabito polna. Zdravnik odpre vrata in vpraša: »Kdo izmed vas že najdlje čaka?« — »Jaz, tovariš doktor, vaš krojač — že dve leti čakam, da mi plačate račun za obleko!«

x x x

Vodič v turističnem avtobusu opozarja potnike, da so se pravkar peljali mimo največje pivovarne v deželi. Tedaj nenadoma oživi na zadnjem sedežu zdolgočasen možak in zmedeno vzklikne:

»Zakaj pa?«

x x x

Vojak stoji v pisarni. »Ste poročeni?« — »Ne.« — »Doma imam dve sestri.« — »Dve sestri vam menda ne nadomeščata žene?« — »Kako da ne! Saj nista moji sestri.«

x x x

Dva študenta sedita na klopi v parku. Eden izmed njiju zazeha in vpraša: »Kaj bova počela zvečer?«

»Vrziva dinar!« odvrne drugi. »Če bo ‚grb', pojdeva v kino: če bo ‚cifra', se oglasiva pri Lidiji in Meti; če pa se postavi pokonci, bova študirala!«

x x x

Policaj v nekem manjšem angleškem mestecu je bil obenem tudi veterinar. Neke noči so ga poklicali po telefonu. »Ali me želite kot policista ali kot veterinarja?« je zaspano vprašal.

»Oboje.« je odgovoril glas z one strani žice. »Prvič, ne moremo razkleniti čeljusti našemu buldogu, in drugič, v njih je vlomilec.«

x x x

»Oprostite, ne morem vam plačati najemnine za stanovanje!«

»Toda isto ste rekli že prejšnji in predprejšnji mesec!«

»No, mar nisem držal besede?«

x x x

Neka gospa je vprašala v živalskem vrtu paznika, ali je nilski konj v veliki kletki samec ali samica.

»Gospa«, je odgovoril paznik in jo strogo pogledal, »to je vprašanje, ki bi utegnilo zanimati samo kakega drugega nilskega konja.«

x x x

Neki kitajski popotnik je dejal ameriškemu prijatelju: »Smešni ljudje ste Amerikanci. Vzamete kozarec in vsujete vanj sladkorja, da bi bilo sladko, nato pa dodaste limone, da bi bilo kislo. Dolijete gina, da bi vas pogrelo, in ledu, da bi vas ohladilo. Potem rečete: ‚na vaše zdravje'! in izpijete sami.«

horoskop

21 marec — 20 april

Ne prenaglite se s kupčijo, za katero ste se odločili. Partner vas bo razočaral. Zamudili boste pomembno priložnost.

21. april — 20 maj

Z uspehom ne boste zadovoljni, a vedite, da več ne bi bili mogli doseči. V zasebnem življenju bo spremembe vesel nekdo drug.

21. maj — 21 junij

V prihodnjih dneh si boste lahko privoščili nekaj lenarjenja. Izvedeli boste nekaj zanimivega. Denar vam bo čez noč skopnel.

22. junij — 22. julij

Veliko boste razmišljali o preteklosti. Vaš partner ne bo zadovoljen. Možnost, da se boste zapletli v neprijeten prepir.

23. julij — 23. avgust

Težave in problemi vas bodo spodbudili k večji prizadevnosti. Imeli boste veliko veselja z nakupom. Previdnost na potovanju.

24. avgust — 23 sept.

Naložili vam bodo nove obveznosti. Splačalo se bo potruditi. Sklenili boste novo poznanstvo in zvedeli razveseljivo novico.

24 sept — 23 okt

Če boste poslušali nasvet n ke osebe, si boste lahko boljšali položaj. V sicer pr jetni družbi se ne boste p čutili dobro.

24. okt. — 22 nov.

Obetajo se vam sitnosti z n ko staro zadevo. Morali b ste imeti veliko volje in p trpljenja. Partner ne bo p več zadovoljen.

23. nov — 21 dec

V službi se vam bo obrni na bolje, predpostavljeni v bodo upoštevali. Konjiče vam bo prinesel nekaj nep čakovanega dobička.

22. dec. — 20. jan.

Znebili se boste skrbi, ki s vas že delj časa težile, slabo razpoloženje pa bo p skrbela nepredvidena okol ščina.

21. jan — 18 febr

V prihodnjih dneh boste d živeli nekaj lepih presenečen in veselih dogodkov. Pričak jete lahko obisk starega pr jatelja.

19. febr. — 20 marec

Načrta, o katerem razmišlj te, še ne boste uresničili. Nekdo vas bo prosil za u lugo, ki mu jo lahko velik dušno izpolnite.

ŠPORTNI FILM

'e dni je delovna ekipa aterskih filmarjev v Celju ončala zadnja tehnična a pri športnem filmu GIM TEDEN». To je prvi rstni film posnet v Celju in ni filmski zapis o aktivno- v množični telesni kul- i pri nas.

'osnet je v barvah, oprem- a z glasbo in strokovnim mentarjem na super 8 mm ku. Snemanje filma sta na- ila Občinski sindikalni t in Zveza za telesno kul- o v Celju. To je letos že igi film, ki ga je posnela pa pod vodstvom in v re- Stanka Josta. O snema- prvega filma »Križ na ši« smo že pisali. Zanimivo je, da bo film o trimu dvajan kot predfilm pre- ere »Križ na gori«. Tako mo videli isti večer dva na istega avtorja. Sicer pa športni film namejen raz- n seminarjem in drugim ikam strokovnih priprav erentov za množično teles- kulturo širom Slovenije. Priložnostna projekcija ortnega filma je pokazala, so avtorji kljub neustrezni nični opremi dobro opra- i svojo nalogo.

A. K.

TEČAJ ZA NOVINCE

Karate klub Celje vpisuje vsako leto tudi letos no- člane v začetniški tečaj. tečaj bo že osmi od ob- ja kluba. Klub pričakuje lik priliv novih članov, saj sicer že tradicionalno, da jih vpiši reč, kot jih po- m zdrži do konca. Karate ub Celje pa se prav lahko stavi s svojimi člani, ki do- jno zastopajo svoj klub tu- v zveznem in mednarod- m merilu. V tem športu se mreč Celjani lahko pohva- o že z velikim številom os- jenih najboljših mest na nih tekmovanjih, kar do- uje, da Karate klub Celje gaja kvalitetne tekmovalce. tudi sicer je celjski klub ganizacijsko eden najmoč- jših v državi. Vodi pa ga rate mojster 1. dan Vinko obec

K letošnjem tečaju vabijo e tiste, ki jih ta vzhodnja- a veščina privlači in bi se želeli naučiti. Za karate ni arostnih omejitev, uspešno a ga trenirajo tudi dekleta. ta imajo tudi brezplačen pis ter brezplačen trening v rvem mesecu.

Treningi so po najnovejših stodah in je uspešnost red- ga treniranja zagotovljena. Karate klub Celje vpisuje vince vsak ponedeljek od 30 do 20. ure ter v petek 20. do 21.30 ure v telovad- ci I. osnovne šole v Celju.

SREČANJE V GABERKAH

V okviru praznovanj občinskega ika je bilo v Gaberkah pri tanju tradicionalno srečanje te- kih mladinskih aktivov Saleš- doline v malem nogometu kmovanja so se udeležile ekipe Skal, Bevč, Saleka, starega Ve- nja Pesjega, Gorenja, Sv. Flor- a in Gaberk.

Prehodni pokal Saleške doline si priborili mladinci iz Sv. arjan, ki so se tega tekmova- a prvikrat udeležili. Drugi so bili dinci Pasja, tretji pa iz stare- Velenja. Mladinci so igrali bor- , tekme pa si je ogledalo precejšnje število gledalcev.

V. V.

SMUČARSKE VLEČNICE

V teku so vse priprave, da bodo smučarske vlečnice na širšem celjskem območju začele delati pravočasno in da ne bo zastojev, čeprav bi sneg zapadel prej, kot ga redno pričakujemo. Torej, tudi s te strani resne priprave na zimsko sezono.

Košarka

PRED ŠTARTOM

Ekipa Celja, ki bo nastopala v II. zvezni ligi.

Košarkarji Celja, ki so si v napornih kvalifikacijah v Splitu priboril vstop v drugo zvezno košarkarsko ligo in s tem dosegli največji uspeh v zgodovini celjske košarke, so se takoj po vrnitvi iz Splita začeli pripravljati za težke tekme v zveznem tekmovanju. Ekipa, ki je dosegla ta težko pričakovani uspeh pa sama gotovo ne bi zmogla še napornejših tekem v II. zvezni ligi. Zato je bila prva naloga upravnega odbora ŽKK Celje, da poišče nekaj ustreznih okrepitev za moštvo.

Pri klubu si namreč sedaj želijo le to, da bi v zveznem tekmovanju tudi ostali. To jim je glavni cilj, zato pa so morali ekipo tudi nekoliko okrepiti. Tako bosta v zveznem tekmovanju za celjske barve nastopala mladi in talentirani 200 cm visoki igralec ŽKK Maribora Lovše ter Fink, že prekaljen igralec Radenske, ki je pred časom že nastopal celo v prvi zvezni ligi za ekipo Maribora. Poleg teh dveh igralcev bodo nastopali tudi vsi, ki so se že dosedaj borili za celjski košarkarski klub: Matjaž Ramšak, Tone Sagadin, Dušan Erjavec, Uroš Pešec, Miloš in Zmago Sagadin, Marjan Leskovar, Aleš Divjak, Slavko Tomšič, Eudi Jerič, Marjan Glavač in Dalibor Zupančič. Poleg teh pa je na spisku trenerja Mileta Čepina še nekaj mladih perspektivnih igralcev.

Seveda je z vstopom v II. zvezno ligo nastalo še obilo težav tehnične narave. Predvsem bo treba urediti tribune za gledalce v telovadnici posebne šole, kjer se bodo tekme odigravale. Potrebno bo urediti lučke za merjenje časa 30 sekund, ograda okrog igrišča itd. Najvažnejši pa je seveda problem finančnih sredstev. Le-ta bo za nemoteno in uspešno delo kluba treba zagotoviti čimprej. V tem pogledu klub pričakuje pomoč sklada za telesno kulturo pri skupščini občine, kakor tudi vseh gospodarskih organizacij v Celju. Škoda bi namreč bilo, da po tolikih letih trdega dela in doseženem uspehu ekipa ne bi mogla tekmovati zaradi pomanjkanja finančnih sredstev.

J. Č.

RAZPORED TEKEM KOŠARKARSKEGA KLUBA CELJE V II. ZVEZNI LIGI — prvi del

1. kolo — 28. oktobra INDUSTROMONTAŽA : CELJE
2. kolo 4. novembra CELJE : ORIOLIK (Slavonski Brod)
3. kolo 11. novembra ISTRAGRAĐEVNO (Pula) : CELJE
4. kolo 18. novembra CELJE : ILIRIJA (Ljubljana)
5. kolo 25. novembra SLOBODA (Tuzla) : CELJE
6. kolo 2. decembra CELJE : BORAC (Banja Luka)
7. kolo 9. decembra DOMŽALE : CELJE
8. kolo 16. decembra RUDAR (Trbovlje) : CELJE
9. kolo 23. decembra CELJE : KVARNER (Reka)
10. kolo 6. januarja SLOVAN (Ljubljana) : CELJE
11. kolo 13. januarja CELJE : KARLOVAC — 67

Vse tekme v Celju se bodo igrale v dvorani pri posebni šoli Ivanke Uranjekeve s pričetkom ob 19. uri.

ObZTK Velenje

PREMALO KADROV

Občinska zveza za telesno vzgojo v Velenju združuje osem šolskih športnih društev, osnovne organizacije Partizan Šoštanj, Partizan Velenje, Partizan Šmartno ob Paki ter predvsem v samem Velenju nekaj samostojnih športnih klubov.

Precejšnje kvalitetne dosežke lahko zabeležimo v Šoštanju, kjer rokometaši z uspehom sodelujejo v republiški ligi, poleg njih pa še dve ekipi košarkarjev, nogometašev, pa tudi v splošni telesni vzgoji so že zabeležili marsikakšen uspeh. Partizan Šmartno ob Paki ima glavno dejavnost osredotočeno v nogometno sekcijo, vendar pa se mladi v zadnjem času precej navdušujejo tudi za namizni tenis. V Velenju so v okviru Partizana najuspešnejši sekcija za dviganje uteži, ki tekmuje celo v zveznem merilu, judoisti ter rokometaši in košarkarji. Precejšen kvalitetni skok, zlasti v zadnjem času, so zabeležili pri atletskem klubu; sicer pa tu delujejo še nogometni, kotalkarsko drsalni, smučarski in športno plesni klub.

Svoje mesto je v Velenju dobila tudi športna rekracija, saj so zelo aktivni zlasti pri Rudniku ter v tovarni Gorenje. Občinski sindikalni svet že osem let prireja tradicionalne sindikalne športne igre in tako neposredno skrbi za rekreacijo delovnih ljudi.

Prizadevni telesnovzgojni delavci pri ObZTK v Velenju ter pri posameznih društvih in klubih seveda pri tako množični dejavnosti mnogokrat naletijo tudi na težave, ki pa so podobne, kot povsod drugod, kjer se ukvarjajo s telesnovzgojno dejavnostjo. Gre namreč za pomanjkanje denarja, (vsega je na voljo za celoletno dejavnost ObZTK vključno z vzdrževanjem objektov le 30 milijonov starih dinarjev) pomanjkanje strokovnega kadra in s tem v zvezi tudi slabši kvalitetni dosežki.

Sicer pa se tudi v Velenju skrbno pripravljajo na ustanovitev telesnokulturne skupnosti. Skupščina občine Velenje je že imenovala iniciativni odbor. Odbor se je že sestal s predstavniki republiške zveze in izrazil vso pripravljenost, da bi do ustanovitve telesnokulturne skupnosti v velenjski občini kmalu prišlo. Seveda pa si od tega velenjski telesnovzgojni delavci — amaterji tudi nekaj obetajo. Predvsem izboljšanje pogojev za doseganje rezultatov v kvalitetnem pogledu, seveda na podlagi množičnosti.

E. G.

Celjska nogometna podzveza

VODIJO BREŽICE

Prvenstveno tekmovanje na področju celjske nogometne podzveze se nadaljuje. Medtem ko se je tekmovanje v II skupini že končalo bodo v I. mladinski in pionirski ligi odigrali še nekaj kol in jesenski del tekmovanja bo končan. Rezultati I. skupine 7. kolo: Senovo—Papirničar 5:4, Osankarica—Straža 2:0, Vojnik—Ljubno 4:1, Celulozar—Šoštanj 2:1, Brežice—Opekar 3:0, Boč—Žalec 3:1.

V mladinski ligi pa so bili v 5. kolu doseženi tile rezultati: Kovinar—Šmartno 1:1, Steklar—Rudar 2:0, Opekar—Papirničar 0:7, Vojnik—Kladivar 3:3, Dravinja—Olimp 16:0. Na lestvici vodi Dravinja z 10 točkami pred Papirničarjem in Kladivarjem po 8, Rudarjem 5, Šmartnim in Kovinarjem po 4 točke itd.

Rezultati 5. kola v pionirski ligi: Šmartno—Dravinja 1:0, Steklar—Rudar 3:0, Kladivar—Kovinar 4:4. Na lestvici vodi Šmartno z 10 točkami pred Kladivarjem 5, Rudarjem in Dravinjo po 4 točke itd.

Tone Tavčar

LESTVICA

Brežice	7	7	0	0	26: 2	14
Senovo	7	5	0	2	20:18	10
Straža	7	4	1	2	21:11	9
Šoštanj	6	4	0	2	15: 6	8
Osankarica	6	3	2	1	16:11	8
Vojnik	7	3	2	2	14:11	8
Celulozar	7	3	0	4	14:19	6
Boč	7	2	1	4	12:19	5
Papirničar	7	2	1	4	11:21	5
Ljubno	7	1	2	4	8:14	4
Opekar	7	1	2	4	11:18	4
Žalec	7	0	1	6	20:28	1

športne vesti

HOKEJ NA LEDU

Kar 1200 gledalcev se je zbralo na Stadionu v Mestnem parku v prvem srečanju zvezne lige v hokeju na ledu. Nihče sicer ni pričakoval uspeha domače ekipe proti 15 kratnem prvaku, toda kljub temu so bili prav vsi zadovoljni z igro domačega moštva, ki je nastopilo močno pomlajeno. Toda kljub temu so celjski fantje igrali izredno borbeno. Nasprotnik je bil boljši in zasluženo zmagal 17:2 (3:0, 7:1, 7:1). Zadetka za Celje pa sta tokrat dosegla Dani in Bojan Kerkoš iz protinapadov.

Celjsko moštvo je torej štartalo kljub porazu dobro. Fantje so zbrani skupaj in mladi so se že uveljavili. V prvih kolih od njih ne moremo pričakovati boljših rezultatov kajti v goste pridejo močnejši nasprotniki. Več uspeha si lahko nadejamo šele v srečanjih proti beograjskim moštvom. Seveda pa bo potrebno v vsakem srečanju vzeti tekmo zelo resno.

Celjani bodo ostale tekme igrali po sledečem sporedu: Slavija — Celje 28. 10., Celje — Olimpija 4. 11, Medveščak — Celje 12. 11., Celje — Kranjska gora 18. 11., Celje — Crvena zvezda 25. 11. Partizan — Celje 3. 12., Jesenice — Celje 6. 12., Celje — Slavija 9.12., Olimpija — Celje 16. 12., Celje — Medveščak 20. 12. 1972., Kranjska Gora — Celje 6. 1. 1973, Crvena Zvezda — Celje 13. 1., Celje — Partizan 20. 1., 1973. Finalni del, to je borba od 5. do 8. mesta pa se prične 27. januarja in se konča 3. marca. Med tednom pa bodo Celjani igrali prijateljske tekme. Vse tekme pri katerih je Celje prvoimenovano, se igrajo v Celju. S slovenskimi klubi bodo srečanja vedno ob 19. uri, ostala pa ob 18. uri v Mestnem parku.

J. KUZMA

ROKOMET

V nadaljevanju tekmovanja v drugi zvezni ligi so rokometaši Celja spet ostali praznih rok. Tokrat so ostali na gostovanju v Zenici »prekratki« za dva gola. Izgubili so namreč z rezultatom 15:13. Pripomniti velja, da je bilo tokrat v ekipi le osem igralcev, kar daje slutiti, da spet ni vse v redu pri ŽRK Celje. Zanimivo pa je, da so Celjani kljub dokaj dobrim igram sedaj na predzadnjem mestu sicer z dvema tekmama manj. Imajo pa presenetljivo pozitivno razliko v golih. To lahko kaže tudi na izredno smolo ali pa neizkušenost mladih igralcev, ki večino tekem izgubljajo z minimalnimi razlikami.

ATLETIKA

Atletska sezona se bliža koncu. V nedeljo smo zabeležili še finale ekipnega prvenstva Jugoslavije za mladince in mladinke, ki so se ga udeležili tudi mladi pripadniki AD Kladivar. Med šestimi ekipami so bila dekleta pete, fantje pa šesti, kar je pravzaprav posebno za slednje neuspeh. Posebej zato, ker so bili še lani celjski mladinci najboljši v državi. Edina svetla točka je bil Strniša, ki je pretekel 100 m v času 11,0 sek.

NOGOMET

Celjski nogometaši so presenetili. Tokrat ugodno. V srečanju proti Ilirije so igralci Kladivarja pokazali odlično igro. Kombinatorna igra, hitri prodori, ostri streli in lepe kombinacije so zadovoljile preko 500 gledalcev, ki so se zbrali na Glaziji. Gostje so bili popolnoma nadigrani in rezultat 5:1 (1:0) bi bil lahko še višji. Najbolj razveseljivo pa je, da je celjsko moštvo igralo dobro vso tekmo in da so vse vrste delovale sigurno in tehnično dovršeno. Upamo, da to ni samo trenutni blesk in da lahko pričakujemo tudi v preostalem delu prvenstva še takšne igre na Glaziji.

Zadetke sta tokrat dosegla Reberšak tri in Žavski dva. Poleg njih pa so dobro igrali še Osojnik, Crnelič, Motoh in Bosina. V nedeljo gostujejo celjski igralci v Izoli. jk

J. K.

V conski nogometni ligi ni bilo najboljšega dne za celjske predstavnike. Olimp je po štirinajstdnevnem odmoru slabo štartal v Slivnici in izgubil 0:2. Kovinarju iz Štor pa je uspelo v Konjicah igrati neodločeno 1:1 proti Dravinji. Vodeče moštvo Šmartnega iz Šmartnega ob Paki je zmagalo v Pragerskem proti Opekarju 0:1 in obdržalo vodečo pozicijo. Velenjčani so doma izgubili proti Rakičanu, Steklar pa je doživel pravo katastrofo v Bakovcih, rezultat 1:4.

Na razpredelnici je Šmartno prvo, Steklar četrti, Olimp peti, Kovinar sedmi in Dravinja osma. V prihodnjem kolu lahko pričakujemo kljub vsemu boljše rezultate. Olimp in Kovinar namreč igrata doma.

J. K.

HOKEJ NA TRAVI

Celjski igralci v hokeju na travi so tokrat prišli na svoj račun in do obeh točk zelo lahko. V srečanju proti Mladosti so zmagali 3:0 brez borbe. Gostje so namreč prišli v Celje v nepopolni postavi s samo šestimi igralci. Ker Celjani niso hoteli počakati eno uro, da pridejo še ostali, so zmagali po sodniškem pisku 3:0. Celjani bi sicer počakali, toda ker so srečanje proti Zagrebu v gosteh izgubili z enakim rezultatom, ker so zamudili samo 18 minut, so se sedaj maščevali. jk

ODBOJKA

Dekleta Partizana Gaberje so že zaključila svoje prvenstvo. Ker so igralke Brestanice odstopile od prvenstva se je razpored na tablici močno spremenil. Celjanke so zaključile jesenski del prvenstva kot pete z izkupičkom devetih točk. Igrale so šest tekem, trikrat zmagale in trikrat izgubile. Zadnje srečanje so izgubile v soboto v Mariboru proti istoimenskemu klubu. Srečanje je bilo zelo dramatično in končni rezultat 2:3 (7:15, 15:13, 15:10, 7:15, 8:15). Če bi Celjanke to srečanje zmagale bi bile celo prve. To pa samo potrjuje, da je letošnje prvenstvo izredno izenačeno.

Fantje so še vedno na vrhu razpredelnice skupaj z Izolo. Tokrat so bili Celjani prosti. V nedeljo igrajo doma proti Bledu. jk

KEGLJANJE

Iz kola v kolo, iz nedelje v nedeljo nas razveseljujejo kegljavke Kovinarja iz Štor s svojimi uspehi. Po uspehu na republiških prvenstvih so kegljavke presenetile tudi na državnem prvenstvu za žene v Zagrebu. Naslov državne prvakinje je osvojila Eva Ludvig, ki je podrla 856 keglje, druga pa je bila Urhova z 848 keglji. Torej popolni uspeh predstavnic Kovinarja iz Štor. jk

CELJE

Poročilo se je 14 parov, od teh JANKO STARC in DRAGICA LORENČIČ, oba iz Laškega ter ZDENKO ŠIRCA, Celje in STANISLAVA KO PRIVNIKAR, Radovljica.

LAŠKO

JANEZ KRAJŠEK, delavec, Žabnik in JUSTINA JERNEJŠEK, delavka, Globoko pri Slov. Bistrici; FRAN SAJTL, rudar, Tevče in IDA ROMŠAK, gospodinjska pomočnica, Gračnica; STANISLAV KRISTOF, kovač, Ševnica pri Mirni in JOŽEFA LAZAR, delavka, Svibno.

ŠENTJUR PRI CELJU

ANTON ŠVIGELJ, 24, ključavničar, Ljubljana in LJUDMILA PODKRAJŠEK, 24, delavka, Okrog; JURIJ FIDLER, 29, električar, Cerovec in ŠTEFKA LAVBIČ, 25, poljedelka, Laze ter PETER CENTRIH, 24, gradbeni tehnik, Grobelno in IVANA REJC, 24, ekonomski tehnik, Lahovna.

ŽALEC

BRANKO BALOH, 19, Matke in METKA PODVRŠNIK, 18, Pongrac; Maksimiljan MARKO in STEFANIJA PAULIČ, 36, oba iz Prapreč; JOŽEF DOLINŠEK, 21, Dolenja vas in MARIJA PINTAR, 19, Grajska vas; RUDOLF PILKO, 22, Kamnik in ANDREJKA TURNŠEK, 20, Polzela ter LEOPOLD BERGANT, 26, Motnik in KRISTINA SLAPNIK, 18, Vologa.

CELJE

IVAN REMENIH, 37, Gavce; ANTON ŠARLAH, 63, Celje; IVANA OKROŽNIK, 64, Rove; MARIJA ŽUPNEK, 53, Boletina; ELIZABETA PREVORŠEK 72, Ljubečna; JOŽEF JEZERNIK, 69, Vine; IVAN OGRAJŠEK, 72, Šmartno v R. dolini.

GORNJI GRAD

FRANC ČEPLAK, 80, preužitkar, Bočna.

LAŠKO

ALOJZ VERBOVŠEK, 84, preužitkar, Olešče; JANEZ KLENOVŠEK, 80, upokojenec, Veliko Širje; NEŽA KNEZ, 83, kmetovalka, Belovo; FRANC ŠKORJANC, 68, upokojenec, Rečica.

ŠENTJUR PRI CELJU

MARIJA ARZENŠEK, 79, preužitkarica, Javorje; JURIJ SLUGA, 81, kmetovalec, Razbor ter ANA TEKAVEC, 79, preužitkarica, Gorčica.

ŠMARJE PRI JELŠAH

FRANJO DEBELJAK, 46, Rogatec; MARIJA KITAK, roj. Vrabič, 87, Jurij; MATILDA JAZBEC, 45, Srebrnik.

VLADISLAV ŽVAJGAR, 53, kovač, Migojnice; SILVESTER OBREZ, 17, invalid, Liboje ter ANGELA ROJŠEK, roj. Sternad, 70, kmetovalka, Rakovlje.

CELJE
28 dečkov in 26 deklic

LAŠKO
2 dečka in 2 deklici

ŠENTJUR PRI CELJU
2 dečka in 1 deklica

PRIPRAVE NA KONGRES

Medobčinski svet zveze sindikatov za celjsko območje je na nedavni seji v Braslovčah pri Žalcu sklenil, da bo v mesecu novembru sklical razširjeno sejo tega organa. Na sejo bodo povabili tudi vse izvoljene delegate za osmi kongres slovenskih sindikatov iz osmih občinskih sindikalnih svetov. Skupaj bodo obravnavali vsebino gradiva za kongres, istočasno pa se bodo dogovorili o svojih prispevkih v kongresnih razpravah po posameznih področjih. Na ta način pričakujejo, da bodo sindikalne organizacije celjskega območja dale tvorni prispevek k delu in oblikovanju sklepov osmega kongresa slovenskih sindikatov, ki bo predvidoma letos v decembru v Portorožu.

V vsak dom NOVI TEDNIK

poznamo zdravilna zelišča?

SLEZENOVEC — MALVA SILVESTRIS L.

Slezenovec ali popel je dvoletna do meter visoka rastlina. Iz vretenaste, nekoliko mesnate korenike poganjajo polegla, precej vejnata stebla. Prvo leto zraste samo pritalna listna rožica, drugo leto pa šele stebla. Redki, nasprotno ležeči listi so pecljati, okroglo srčasti in štrčeče srhko dlakavi. Iz listnih pazduh rastejo dolgi cvetni pecelji, ki nosijo po več peterolistnih svetlo rdečih ali vijoličastih cvetov, okrašenih s temnimi progami. Plodovi so ploščati in goli. Raste predvsem na zelo gnojnih tleh: po puščah, na smetiščih, ob živih mejah, plotovih in zidovih, blizu gnojišč, na njivah, vrtovih, po vinogradih in drugod.

Slezenovec cveti od junija do konca septembra. Nabiramo liste brez pecelja ali s čim krajšim pecljem ob cvetenju. Pri tem morajo biti listi zdravi, brez rjastih madežev in objedenih mest. Liste čim prej posušimo v senci na prepihu. Ob cvetenju pa nabiramo tudi cvetove brez pecljev, ko so popolnoma odprti in jih posušimo čim hitreje v zračnem prostoru v senci a[illegible] na soncu. Posušeno cvetje [illegible] vijolicasto in rado srka vl[illegible] go ter pri tem porjavi. Za[illegible] ga hranimo v suhi, neprodu[illegible] no zaprti posodi v temi.

Listi in cvetovi vsebuje[illegible] mnogo sluzi, nekaj eteričneg[illegible] olja, čreslovin, glikozidi, ru[illegible] ninske soli itd.

Ker vsebujejo veliko slu[illegible] služijo slezenovčevi listi [illegible] cvetovi za zdravljenje dih[illegible] nih katarjev, tako olajšuje[illegible] izkašljevanje, mehčajo trdi [illegible] meček. Zato ga imajo tudi [illegible] lekarnah.

Pripravljamo si čaj tako, d[illegible] prelijemo ščep posušenih [illegible] stov in cvetov s skodelic[illegible] vrele vode, pustimo stati, d[illegible] se nekoliko ohladi, sladkam[illegible] z žličko medu in pijemo ve[illegible] krat na dan. Lahko pa še d[illegible] damo korenine sleza, sladk[illegible] koreninice, cvetove rdeče[illegible] poljskega maka, lučnikov[illegible] cvetje in meliso po enakih de[illegible] lih ter uporabljamo, kot [illegible] zgoraj navedeno.

BORIS JAGODIČ
dipl. pharm.

RADIO Celje

Začetek dopoldanskih oddaj ob delavnikih ob 8.10 s poročili, ob 8.20 — dopoldanska srečanja, ob 8.50 — področni zapisi. Zaključek ob 9.00. uri.

Začetek popoldanskih oddaj ob delavnikih ob 16.00 s poročili, ob 16.05 — naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo, ob 16.40 — zabavni globus, ob 17.00 — kronika, ob 17.15 — obvestila. Zaključek ob 18.00.

Četrtek, 26. oktobra: 8.50 — pod Konjiško goro, 17.30 — aktualno v sindikatih, 17.45 zabavni zvoki.

Petek, 27. oktobra: 8.50 — Po laški občini, 17.30 — mladinska oddaja, renesančna zborovska pesem.

Sobota, 28. oktobra: 8.50 — Celjski odmevi, 17.30 — poslušate jih najraje.

Nedelja, 29. oktobra: 11.00 — napoved časa in sporeda, 11.03 pogovor s poslušalci. 11.23 — obvestila, 11.38 — zabavni globus, 11.58 — naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo, 12.45 — literarna oddaja. Fran Roš: Spomin na Koroško, 12.58 — nedeljske glasbene razglednice, 13.28 — 60 minut za razvedrilo, 14.30 — zaključek oddaje

Ponedeljek, 30. oktobra: 8.50 — Križem kražem po Kozjanskem, 17.30 — športni pregled, 17.45 — novo pri Jugotonu.

Torek, 31. oktobra: 8.50 — Po Savinjski dolini, 17.30 — torkova reportaža, 17.45 — Arthur Rubinstein, mojster klavirja.

Sreda, 1. novembra: Ves dan prenos sporeda RTV Ljubljana.

Ljubljana

VSAK DAN: poročila ob 5.00, 6.00, 7.00, 8.00, 10.00, 12.00, 15.00, 18.00, 19.30 in ob 22.00. Pisan glasbeni spored od 4.30 do 8.00.

PETEK, 27 OKTOBRA: 8.10 Glasbena matineja. 9.35 Koncert za mlade poslušalce. 10.20 Pri vas doma. 11.00 Poročila — Turistični napotki za naše goste iz tujine. 12.30 Kmetijski nasveti — Inž. Gvido Fajdiga: Zagotovitev dodatne krme s siliranjem 12.40 Z domačimi ansambli. 13.30 Priporočajo vam . . . 14.10 Za otroke, otroške pesmi! 14.30 Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo. 16.00 »Vrtiljak«. 17.10 Operni koncert. 18.15 »Signali«. 19.00 Lahko noč, otroci! 19.15 Minute z ansamblom Mihe Dovžana. 20.00 Srečko Kumar in pevski zbor Učiteljske zveze Julijske Krajine. 20.30 »Toppops 13«. 22.15 Besede in zvoki iz logov domačih.

SOBOTA, 28. OKTOBRA: 8.10 Glasbena matineja. 9.35 Godala v ritmu. 10.20 Pri vas doma. 11.00 Poročila — Turistični napotki za naše goste iz tujine. 12.30 Kmetijski nasveti — Dr. Tine Pardubsky: Vitamini v prehrani domačih živali. 12.40 Po domače. 13.30 Priporočajo vam . . 15.30 Glasbeni intermezzo. 16.00 »Vrtiljak«. 17.10 Z ansamblom Old Merry Tale jazzband. 18.15 Dobimo se ob isti uri. 19.00 Lahko noč, otroci! 19.15 Minute z ansamblom Lojzeta Slaka. 20.00 Spoznavajmo svet in domovino. 22.20 Oddaja za naše izseljence.

NEDELJA, 29. OKTOBRA: 6.00—8.00 Dobro jutro! 8.05 Veseli tobogan. 9.05 Srečanje v studiu 14. 10.05 Se pomnite, tovariši . . . Dr. Aleksander Gale: Jesen 1942 pod Snežnikom. 10.25 Pesmi borbe in dela. 11.00 Poročila — Turistični napotki za naše goste iz tujine. 10.45—13.00 Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo. 14.45—16.45 Nedeljsko športno popoldne. 17.05 Radijski radar. 18.00 Radijska igra — Momo Kapor: »Prebudi se, Trnjulčica«. 19.00 Lahko noč, otroci! 19.15 Glasbene razglednice. 20.00 V nedeljo zvečer, 22.20 Zaplešite z nami.

PONEDELJEK, 30. OKTOBRA: 8.10 Glasbena matineja. 9.20 Z velikimi zabavnimi orkestri. 10.20 Pri vas doma. 11.00 Poročila — Turistični napotki za naše goste iz tujine. 12.30 Kmetijski nasveti — Dr. Jože Parčej: Hitrejše obnavljanje črede krav. 12.40 S tujimi pihalnimi godbami. 13.30 Priporočajo vam . . . 14.30 Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo. 15.30 Glasbeni intermezzo. 16.00 »Vrtiljak«. 17.10 Ponedeljkovo glasbeno popoldne. 18.15 Zabavni zvoki iz vzhodnoevropskih dežel. 19.00 Lahko noč, otroci! 19.15 Minute z ansamblom Janeza Jeršinovca s Planšarji. 20.00 Stereofonski operni koncert. 22.15 Za ljubitelje jazza.

TOREK, 31. OKTOBRA: 8.10 Glasbena matineja. 10.20 Pri vas doma. 11.00 Poročila — Turistični napotki za naše goste iz tujine. 12.30 Kmetijski nasveti — Inž. Andrej Dobre: Ne zanemarjajmo vzdrževanja gozdnih cest. 12.40 Z domačimi ansambli in pevci. 13.30 Priporočajo vam . . . 14.30 Z ansamblom Vladimira Vitasa. 15.30 Glasbeni intermezzo. 16.00 »Vrtiljak«. 17.10 Dirigira Herbert von Krajan. 18.45 Družba in čas. 19.00 Lahko noč, otroci! 19.15 Minute z ansamblom Valterja Skoka. 20.00 Prodajalna melodij. 20.30 Radijska igra — Ivan Klima: »Klara in dva gospoda«. 22.15 Popevke se vrstijo.

SREDA, 1. NOVEMBRA: 8.05 Od melodije do melodije. 9.05 Ivo Brnčič: POGLAVJE O SMRTI. 9.40 Z našimi violinisti. 10.05 »Čustvovanje . . .« 11.00 Poročila — Turistični napotki za naše goste iz tujine. 12.10 Znane arije in monologe pojo naši operni pevci. 13.30 Posebna oddaja: Ob dnevu mrtvih. 14.05 Razpoloženja, vtisi in spomini. 15.05 Komemoracije za dan mrtvih. 16.00 Majhen koncert za popoldan. 17.35 Poje Slovenski oktet. 18.00 Radijska igra — Kosmač-Mejak: Smrt nedolžnega velikana. 19.00 Lahko noč, otroci! 19.15 Glasbene razglednice. 20.30 Simfonični orkester RTV Ljubljana. 22.15 Lahka glasba

ČETRTEK, 2. NOVEMBRA: 8.10 Glasbena matineja. 9.05 Radijska šola za višjo stopnjo. 9.35 Skladbe in priredbe Vastlija Mirka. 10.20 Pri vas doma. 11.00 Poročila — Turistični napotki za naše goste iz tujine. 12.30 Kmetijski nasveti — Jože Kregar: Vrt v novembru. 12.40 Igrajo pihalne godbe. 13.30 Priporočajo vam . . . 14.10 »Mladina poje«. 15.30 Glasbeni intermezzo. 16.00 »Vrtiljak«. 17.10 Koncert po željah poslušalcev. 18.30 Iz kasetne produkcije RTV Ljubljana. 19.00 Lahko noč, otroci! 20.00 Četrtkov večer domačih pesmi in napevov. 22.15 Paleta popevk in plesnih ritmov.

TV spored

NEDELJA, 29. 10.
9.50 MADŽARSKI TV PREGLED (Pohorje, Pleševec) (Beogr)
9.45 PO DOMAČE NA LOŠKEM GRADU — barvna oddaja (Ljubljana)
10.12 KMETIJSKA ODDAJA — (Zagreb)
10.55 MOZAIK (Ljubljana)
11.00 OTROŠKA MATINEJA: Vitez Vihar, Vsi vlaki sveta (Ljubljana)
11.50 POROČILA (Ljubljana)
11.55 MESTECE PEYTON (Ljubljana)
12.45 TV KAŽIPOT (do 13.05) (Ljubljana)
NEDELJSKO POPOLDNE
18.10 POROČILA (Ljubljana)
18.15 TOTOJEVE GOLJUFLJE — celovečerni film (Ljubljana)
19.50 CIKCAK (Ljubljana)
20.00 TV DNEVNIK (Ljubljana)
20.25 3-2-1 (Ljubljana)
20.30 DRAMULET PO CIRIBILIJU — barvna glasbena komedija (Zagreb)
21.30 ŠTIH IN PESEM (Zagreb)
21.45 ŠPORTNI PREGLED (JRT)
22.10 POROČILA (Ljubljana)
22.20 SREČANJE ŠTUDENTOV GLASBENE AKADEMIJE — posnetek iz Rovinja (22.45) (Ljubljana)

PONEDELJEK, 30. 10.
9.05 ODPRTA UNIVERZA (Bgd)
9.35 TV V ŠOLI (Zagreb)
10.30 ANGLEŠČINA (Zagreb)
11.00 OSNOVE SPLOŠNE IZOBRAZBE (Beograd)
14.45 TV V ŠOLI — ponovitev — (Zagreb)
16.10 FRANCOŠČINA (Beograd)
16.45 MADŽARSKI TV PREGLED (Pohorje, Pleševec do 17.00) (Beograd)
17.50 GORI, DOLI, NAOKOLI: Laž, barvna oddaja (Ljubljana)
18.10 RISANKA (Ljubljana)
18.15 OBZORNIK (Ljubljana)
18.30 KREMENČKOVI — serijski barvni film (Ljubljana)
18.55 MOZAIK (Ljubljana)
19.00 MAKSIMETER (Beograd)
19.45 KRATEK FILM (Ljubljana)
19.50 CIKCAK (Ljubljana)
20.00 TV DNEVNIK (Ljubljana)
20.25 3-2-1 (Ljubljana)
20.35 M. Selimović: UŽALJENI ČLOVEK (Ljubljana)
21.35 DIAGONALE (Ljubljana)
22.15 POROČILA (Ljubljana)

TOREK, 31. 10.
9.35 TV V ŠOLI (Zagreb)
10.40 RUŠČINA (Zagreb)
11.00 OSNOVE ŠOLSKE IZOBRAZBE (Beograd)
14.45 TV V ŠOLI — ponovitev (Zagreb)
15.35 RUŠČINA — ponovitev (Zagreb)
15.55 TV VRTEC (Zagreb)
16.10 ANGLEŠČINA (Zagreb)
17.15 MADŽARSKI TV PREGLED (Pohorje, Pleševec do 17.30) (Beograd)
17.50 B. Čopić: OGLASI ŽELJNEGA LISTA (Ljubljana)
18.05 RISANKA (Ljubljana)
18.10 OBZORNIK (Ljubljana)
18.25 OBISK V PORTOROŽU — barvna zabavno glasbena oddaja (Ljubljana)
18.55 MOZAIK (Ljubljana)
19.00 IZ SVETA OBLIKOVANJA: Stanovanje (Ljubljana)
19.30 MENAGERSKE BOLEZNI (Ljubljana)
19.50 CIKCAK (Ljubljana)
20.00 TV DNEVNIK (Ljubljana)
20.25 REPORTAŽA (Ljubljana)
20.30 3-2-1 (Ljubljana)
20.40 UJETA — celovečerni film (Ljubljana)
22.00 LIKOVNI NOKTURNO: Gustav Januš (Ljubljana)
22.15 POROČILA (Ljubljana)

SREDA, 1. 9.
16.45 MADŽARSKI TV PREGLED (Pohorje, Pleševec do 17.00 (Beograd)
17.50 VITEZ VIHAR — serijski film (Ljubljana)
18.15 OBZORNIK (Ljubljana)
18.30 MOZAIK (Ljubljana)
18.35 TRI ČETRTINE SONCA — celovečerni film (Ljubljana)
19.50 CIKCAK (Ljubljana)
20.00 TV DNEVNIK (Ljubljana)
20.25 3-2-1 (Ljubljana)
20.35 REPORTAŽA OB DNEVU MRTVIH (Ljubljana)
20.55 K. Brandys: OBA ZELO STARA (Ljubljana)
21.35 GLASBENA ODDAJA (Ljubljana)
21.55 POROČILA (Ljubljana)

ČETRTEK, 2. 9.
9.35 TV V ŠOLI (Zagreb)
10.30 ANGLEŠČINA (Zagreb)
10.45 NEMŠČINA (Zagreb)
11.00 FRANCOŠČINA (Beograd)
14.45 TV V ŠOLI — ponovitev (Zagreb)
15.40 ANGLEŠČINA — ponovitev (Zagreb)
15.55 NEMŠČINA — ponovitev (Zagreb)
16.10 OSNOVE SPLOŠNE IZOBRAZBE (Beograd)
16.45 MADŽARSKI TV PREGLED (Pohorje, Pleševec do 17.00) (Beograd)
17.50 POZOR, KAMERA TECE — otroški spored (Ljubljana)
18.05 RISANKA (Ljubljana)
18.15 OBZORNIK (Ljubljana)
18.30 VSI VLAKI SVETA — serijski film (Ljubljana)
18.55 MOZAIK (Ljubljana)
19.00 MESTECE PEYTON (Ljubljana)
19.50 CIKCAK (Ljubljana)
20.00 TV DNEVNIK (Ljubljana)
20.25 3-2-1 (Ljubljana)
21.25 E. Zola: NANA, nadaljevanje in konec barvne oddaje (Lj)
22.05 J. Haydn: KLAVIRSKI TRIO ST. 6 v D-DURU (Ljubljana)
22.20 POROČILA (Ljubljana)

PETEK, 3. 9.
9.30 TV V ŠOLI (Zagreb)
11.00 ANGLEŠČINA (Beograd)
14.40 TV V ŠOLI — ponovitev (Zagreb)
16.10 OSNOVE SPLOŠNE IZOBRAZBE (Beograd)
16.45 MADŽARSKI TV PREGLED (Pohorje, Pleševec do 17.00) (Beograd)
17.35 VESELI TOBOGAN: Lendava — 1. del (Ljubljana)
18.05 OBZORNIK (Ljubljana)
18.20 PSIHOFIZIČNA REKREACIJA: Jutranja gimnastika (Ljubljana)
18.30 EKONOMSKO IZRAZOSLOVJE: Gospodarsko nerazvita območja (Lj)
18.35 GLASBA ZA OČI: E. Satie COCTEAU (Ljubljana)
18.55 MOZAIK (Ljubljana
19.00 SODOBNIKI: A. Rubinstein (Ljubljana
20.00 TV DNEVNIK (Ljubljana)
20.25 REPORTAŽA (Ljubljana)
20.30 3-2-1 (Ljubljana)
20.40 INCIDENT — celovečerni film (Ljubljana)
22.00 SEDEM MORIJ — barvna oddaja (Ljubljana)
23.10 POROČILA (Ljubljana)

SOBOTA, 4. XI.
9.35 TV V ŠOLI (do 11.00) (Zg
16.30 KOŠARKA PARTIZAN : CSKA VENA ZVEZDA — prenos (Beograd)
18.05 OBZORNIK (Ljubljana)
18.20 V DEŽELI KLOBUKOV — barvni film (Ljubljana)
18.45 GOSPOD PIPER — barvni film (Ljubljana)
19.10 MOZAIK (Ljubljana)
19.15 HUMORISTIČNA ODDAJA (Beograd)
19.45 RISANKA (Ljubljana)
19.50 CIKCAK (Ljubljana)
20.00 TV DNEVNIK (Ljubljana)
20.25 3-2-1 (Ljubljana)
20.35 ZABAVNO GLASBENA ODDAJA (Ljubljana)
21.35 NA POTI K ZVEZDAM — barvna oddaja (Ljubljana)
22.00 MEDICINSKI CENTER — serijski barvni film (Lj)
22.50 TV KAŽIPOT (Ljubljana)
23.10 POROČILA (Ljubljana)

POSLUŠATE JR NAJRAJE

Cenjeni bralci Novega tednika in ljubitelji POP lestvice »T« lepo pozdravljeni!

Kot ponavadi, smo tudi tokrat sestavili POP lestvico »T« po podatkih, ki so nam jih posredovale Tehnomercatorjeve prodajalne Radio, Elektro in Veleblagovnica »T«. Med že znanimi melodijami je tudi nekaj novosti, ki vam bodo gotovo ugajale.

Najprej pa seveda ime izžrebanke: MARIJA ŠPEGLIČ, Škofja vas 46

POP LESTVICA »T«

1. PINK ELEFANT SET	**ROD HUNTER**
2. POPCORN	**TERRY DACTYL**
3. SEA SIDE SHUFFLE	**AND THE DINOSAURS**
4. DALIBOR BRUN	**MIRUJ, MIRUJ, SRCE**
5. THE CATS	**LET'S DANCE**
6. LAYING MARTINE	**LIVE ON THE SUNSHINE**
7. JOŽE KOBLER	**VSE BI ZATE DAL**
8. OLIVIA NEWTON-JOHN	**I'M A SMALL AND LONELY LIGHT**
9. GEORGIE FAME AND ALAN PRICE	**FOLLOW ME 2:51**
10. THE CHIFFONS	**ONE FINE DAY**

Ime in priimek: _____

Točen naslov: _____

Naslov skladbe: _____

Plošče kupujem v: Veleblagovnici »T«, »Elektro«, »Radio«. (Ustrezno obkroži)

Kupone pošljite do srede, 1. 11. 1972 do 12. ure na naslov: »NOVI TEDNIK«, Gregorčičeva ulica 5, Celje.

»TEHNOMERCATOR« CELJE

mali oglasi

PRODAM

KAL v centru Celja — dva lična prostora z lastnima podoma 80 kv. m, voda, va WC, telefon, velika klet, rodam najboljšemu ponudbku — tudi posamezno. Coronas, Mikloščičeva 2 jubljana.

VO nadstropje vile v Celu, garaža, vrt, blizu bolnice prodam. Ponudbe pod Takoj vseljivo«.

LICKO brejo pet mesecev rodam. Marija Šolinc, jubečna 53.

STAVO 600 letnik 1964, moped T 14 — letnik 1970, MW 250 ccm letnik 1960 ujno prodam zaradi ododa v JLA. Sivka Franc, Vodiruž 33 Šentjur.

AT 750 ugodno prodam nformacije TERMOPLAIKA Breg 56 ves dan.

NAULT 10 dobro ohranjen prodam. Ogled v poedeljek ali petek popoldan. Bračičeva 2 Celje (pri oli na Folulah).

VO vseljivo hišo v Šentjurju prodam. Informacije enica Frida Aškerčeva 16 Celje.

KONSKO francosko poste. o z novimi trodelnimi oggy vložki prodam. Ogled od 17. do 19. ure. Videc Cuprijska 21 Celje.

ME ježevke malo rabljene 140 x 13 ugodno prodam. Krajšek Vili Škofja vas 63.

ANJŠE posestvo v bližini avtobusne postaje Šentrupert prodam. Labohar Janez, Šentrupert 44 Laško.

RAKO in 340 kom monta peke 16 prodam. Telefon 235-47.

HLODENDRON prodam. Ljubljanska 27 Celje — stan. 9.

ZNE kose dobro ohranjenega pohištva prodam. Ogled od 12. do 14. ure. Tovornik, Celje — Mariborska 28.

EDILNIK na trdo gorivo — desni — prodam. Kuštrin, Polule — Krajnčeva 2.

OZD 156 a v bližini Vojnika ob glavni cesti prodam ali zamenjam za gradbeni material. Pondube pod »Gozd«.

ASELJENE AŽ panje prodam. Ponudbe pod šifro »Čebelex«.

A ENAJST milijonov gotovine prodam v bližini Kranja takoj vseljivo staro hišo. Na isti parceli je do I. faze dograjena nova z vso dokumentacijo. Vse informacije dobite pri Orešnik Ivanu, Liboje 155.

ELICKO staro 7 mesecev prodam. Korošec Franc, Zagrad 20 Celje.

HSICO z gospodarskim poslopjem in vinogradom na prijaznem hribčku blizu Štor prodam. Ponudbe pod »Na hribčku«

HSO z gospodarskim poslopjem takoj prodam. Krajnc Karl Polzela 135 pri »Garantu« (Dolinarjevo).

ANOMAG kurir v nevoznem stanju letnik 1961 prodam. Pušnik Janez Ilovca 18 Vojnik.

RAJNO žarečo peč »EMO 5« skoraj novo prodam po ugodni ceni. Pirnat Anica, Kidričeva 12 Laško.

ASTAVO 750 letnik 1970 dobro ohranjeno ugodno prodam. Zadobrova 41.

EC na olje »EMO 5« malo rabljeno ugodno prodam. Žerjav Jožica Dobrina 7 Loža pri Žusmu.

EMO hladilnik dobro ohranjen ugodno prodam. Baudek, Prešernova 1 Celje.

AUNUS 17 M 1963 prodam ali zamenjam za kombi VW — odpor — po dogovoru. Šolar, Trnovlje 223 Celje.

W 1200 prodam ali zamenjam za osebni avto Zastava 750 po dogovoru. Vengust Peter, Tkalska 3 Celje.

MANJŠE enosobno stanovanje prodam proti takojšnjemu plačilu. Ponudbe pod »Vseljivo«.

FIAT 1100 v voznem stanju poceni prodam ali zamenjam za gradbeni les. Ponudbe pod »Ostrešje«.

SUPERAVTOMATSKI pralni stroj brezhiben prodam. Veber Celje Kočevarjeva 9.

FIAT 750 letnik 1970 prodam. Ogled vsak dan od 14. ure naprej. Krpanova 3 Ostrožno Celje (pred gasilskim domom desno).

STRESNO opeko dobro ohranjeno 2700 kom. prodam po 1.00 din. Celje Brinarjeva 2 Nova vas.

TAKOJ vseljivo hišo v bližnji okolici Celja — elektrika, vodovod — prodam po ugodni ceni za 80.000 din. Ponudbe pod »Lep topel dom«.

VSE rezervne dele za Renault 4 R in motorno kolo Panonia 250 ccm prodam. Ogled možen vsak popoldan. Vrbno 8 Šentjur.

DODATNO peč na trda goriva in skoraj nov radio aparat z UKW anteno prodam. Vprašati pri Zorko Malgajeva 18.

TV KOLOR — Iskra prodam. Primožič Jani Dobrteša vas 100 Šempeter.

NUJNO prodam nov NSU-1000 — prevoženih 7.000 km, bele barve. Ivo Potočnik, Soseska Ložnica 21 a, Žalec.

KUPIM

KOPALNO kad, bakren kotel 80—100 l (za svinje) in moped štiri brzine (brez izpita) dobro ohranjen kupim. Zorko Alojz Olešče 52 Laško.

PARCELO za gradnjo hiše na Ostrožnem ali v okolici kupim. Anton Jug, Celje — Miklošičeva 11 a.

MANJŠE stanovanje v mestu ali bližnji okolici kupim. Potrebna popravila opravim sam. Ponudbe pod »45.000 do 50.000«.

STANOVANJE

MIREN študent išče ogrevano sobo. Ponudbe pod »Takoj«.

TRIČLANSKA družina išče večjo prazno sobo v bližini Celja. Javornik Franc, Mariborska 1 Celje — Libela.

OGREVANO enosobno stanovanje (43 m²) v Celju na Otoku zamenjam za manjšo ogrevano garsonjero. Ponudbe pod »Nižje nadstropje«.

NUJNO iščem ogrevano prazno sobo v Celju — po možnosti v bližini Dečkove. Ponudbe pod »Mirna«.

ISCEM mirno, ogrevano sobo v Celju. Ponudbe pod »Intelektualec«.

SOBO oddam uslužbenki, Krajnc, Celje — Ipavčeva 8.

KOMFORTNO trosobno stanovanje v drugem nadstropju zamenjam za komfortno dvosobno. — Ponudbe pod »Priložnost«.

NUJNO iščem stanovanje v Celju, okolici Žalca ali Velenja. — Krajnc, Zavrh 24, Šmarno v R. dol.

OPREMLJENO sobo oddam dvema osebama in garažo. Fartelj Anica, Dobojska 26 Sp. Hudinja Celje.

ENOSOBNO stanovanje z nizko najemnino v centru Celja zamenjam za garsonjero ali večje stanovanje. Pismene ponudbe pod »Z odločbo«.

OPREMLJENO sobo oddam dvema dekletoma. Plečnikova 23 Celje.

ZELO nujno zamenjam dvosobno stanovanje v Slovenj Gradcu za enakovrednega v Celju. Interesenti naj se oglasijo pismeno ali osebno na naslov Ivana Korošec — Slovenj Gradec — Cankarjeva.

ZAPOSLITEV

ISCEM pošteno žensko za varstvo štiri mesečnega otroka na domu. Plačam dobro (ob 11.—3. uri). Žibret Helena, Lava n.h. Celje.

FRIZERKO sprejmem takoj. Bernard Peter, frizer Nazarje.

SPREJMEM vajenca avtomehanika iz okolice Laškega. Brance Miran avtomehanik Laško.

ISCEM dobro žensko in moško frizerko. Brkič Tomšičev trg 10.

SPREJMEM mlajšega kvalificiranega oblikovalca pločevine z nekaj let prakse in mlajšega fanta za priučitev. Stanovanja ni. Turk — kleparstvo, Mariborska 122 Celje.

RAZNO

IZDELUJEM VSEH vrst kmečke peči in kaminov. Dostava na dom. Dore Matjaž, pečar, Mozirje.

POTREBUJETE fotokopijo? Zglasite se na naslov: Angelca Brglez prepisovanje in razmnoževanje Celje — Breg 44. Kopiram tudi iz knjig in drugih publikacij.

GARAŽO vzamem v najem — najraje na Dolgem polju ali bližini. Sem ZELO dober plačnik. Vprašati v Pionirski knjižnici, Šlandrov trg.

PODPISANI Gračnar Stanko, Lažiše, preklicujem neresnične besede izgovorjene na škodo tov. Čadej Stanke iz Lažiš, ker so neresnične.

V VSAK DOM NOVI TEDNIK

SPLOŠNO GRADBENO PODJETJE »VEGRAD« VELENJE

razpisuje prosta delovna mesta:

1. Več VK in KV obratnih električarjev za vzdrževanje in popravilo ter previjanje elektromotorjev gradbene mehanizacije.
2. Več. KV elektroinstalaterjev.
3. Več VK in KV stavbenih ključavničarjev in strojnih ključavničarjev.
4. VK avtomehanik ali VK strojni ključavničar za vzdrževanje eksplozijskih gradbenih strojev.

Pogoj: praksa na popravilu grad. ekspl. strojev.

Delovno mesto: skupinovodja remontne skupine.

OD po pravilniku o delitvi osebnih dohodkov. Prošnje z opisom dosedanjih zaposlitev in dokazilo o strokovnosti sprejme kadrovska služba podjetja 15 dni po izidu razpisa.

merx

Šentjurčani in okoličani!

Trgovsko in proizvodno podjetje MERX CELJE vas vabi v novo urejeno trgovsko hišo v Šentjurju, kjer boste v bodoče dobili veliko več:

— v prvem nadstropju bo bogata izbira:
posteljnega perila, odej, pletenin, volne, metrskega blaga, moškega, ženskega in otroškega perila, konfekcije, klobukov, preprog in drugega.

— V adaptirani in razširjeni trgovini s tehničnim blagom boste lahko kupili: posodo, steklo, porcelan, pohištveno in stavbno okovje, gospodinjske potrebščine, TV in radio aparate, gramofonske plošče, kasete, lestence, barve, lake, inštalacijski material, orodje, salonitne izdelke, talne obloge in drugo.

Obiščite preurejeno trgovino MERX — poslovalnica RESEVNA ŠENTJUR, kjer se boste prepričali, da se odslej marsikatera pot v Celje, Maribor in Ljubljano ne izplača.

MI SMO SLOVENSKI PIONIRJI — Ob 30. obletnici Zveze pionirjev Jugoslavije je Občinska zveza prijateljev mladine Celje organizirala kviz oddajo. Pevski zborček (na sliki) je zapel pionirsko himno »Mi smo slovenski pionirji«, nastopil je tudi mladi pevec Franjo Bobinac in drugi. Prireditev je bila izredno prisrčna. Foto: sb

POLNA DVORANA — Tako polna je bila velika dvorana Narodnega doma, ko so se v znanju pomerili po štirje predstavniki petih pionirskih odredov. Tekmovali so na treh področjih: zgodovinski del, literarni del in poznavanje pionirske organizacije. Njihovi sovrstniki so vsak točen odgovor, pozdravili z viharnim ploskanjem. Foto: sb

EXPORT
KOVINOTEHNA
IMPORT
prodajalna GALEB, Stanetova 31
prodajalna KOVINAR, Mariborska 17

Kotli BUDERUS – ZA DINARJE!
Jekleni kotli za centralno ogrevanje:
— s termoglaziranim bojlerjem
— kapacitete 27.000 in 37.000 Kcal
— kurjenje z oljem ali s trdim gorivom
Izkoristek povečan z oljnim gorilcem KOVITHERM!

Mlini in mlinarji

Piše DRAGO MEDVED

OD JOŠTA SOTEŠKEGA

Danes berete zadnji zapis o Joštovem mlinu in z njim končujemo pričevanja o naših mlinih in mlinarjih. S tem pa še nikakor ni izrečena zadnja beseda o teh že zgodovinskih objektih, saj bodo tisti, ki še stoje, s svojo prisotnostjo morda kdaj lahko še precej zgovorni.

Mlin pa je postal žarišče tudi kulturnega življenja. V njem so imeli mladi kulturniki in aktivisti vaje za proslave in druge kulturne prireditve, dokler so še morali nastopati po kozolcih, saj svojega kulturnega doma niso imeli, dokler ni bil zgrajen zadružni dom na Babnem, ki je imel sodobno dvorano z odrom. V njem so nastopali člani kulturnega društva »Milan Zidanšek«, ki so prirejali ljudske igre in skoraj je ni bilo hiše iz okolice, da ne bi kdo nastopal pri društvu pa vse do Grobelnika in Goršiča. Toda to delo je počasi začelo zamirati in zdaj ima v zadružnem domu svoje delavnice podjetje Oprema.

1948. leta je bil nacionaliziran mlinski del zgradbe. Vrata med stanovanjem in mlinom so se zaprla. »Dolgčas bo,« je dejala Darinkina mama. Ta sprememba ni bila lahka. Melča so namestili pri ministrstvu za zunanjo trgovino v Ljubljani in se je moral iz Celja voziti dve leti z vlakom v službo — ob štirih zjutraj gor in ob petih popoldne nazaj. Zemlja, konji, vozovi in druga imovina so se preselili v zadrugo. Tjakaj je šla tudi Darinka, kjer je delala po zadružnih njivah, prav dobro pa je znano, da so bile tiste zadruge kaj slabega spomina...

Časi niso bili rožnati, otroci so bili majhni, Darinkina mama bolna. Toda Melč se je vrnil v Celje, otroci so zrasli in tako se je lahko Darinka zaposlila. Hiša je ponovno oživela, napolnili so jo mladi ljudje. Spet so vsi skupaj posedali ob peči, za zidom pa je mlin prepeval svojo staro prijazno pesem, da so se včasih vprašali: »Ali to v peči buči?« Pravzaprav takrat niti niso pogrešali, da mlin ni več njihov, govorica tega dobrega mlina je bila vedno nekako blagodejna, dokler ni nekega dne utihnila.

Ko je za Veležitarjem prevzelo mlin trgovsko podjetje Merx, so se razširile govorice, da bodo mlin ukinili. Toda temu so se upirali kmetje, domačini. Tudi sam Melč je zaprosil, da bi mu dali mlin v najem za kmečko meljavo, pa tudi za specialne izdelke kot so zdrob, ajdovo moko, kašo, in podobno. Bil je pač mlinar in rad bi opravljal svoj posel.

Toda iz vsega ni bilo nič. Stroje so nekega dne razmontirali in jih odpeljali. Če gre zdaj kdo mimo, nejeverno in začudeno zmajuje z glavo, češ, kako je vse to prazno in temu in onemu se porodi celo misel o družbeni koristi...

In kako je bilo v mlinu med vojno? O Nemcih, ki so med vojno gospodarili v mlinu, Joštovi pravzaprav zelo malo vedo. Mlin so dodelili nekemu Nemcu Moritzu. Pri tem so v listinah ugotovili, da je bilo le zemljišče last izseljenega Melhiorja Jošta, zemljeknjižno pa je bil lastnik mlina še vedno Melčev oče Mihael. Ljudje iz urada za utrjevanje nemštva na Štajerskem so z dr. Skobernetom na čelu šli v Gotovlje k Cesarjevemu očetu: »Sinova imaš v partizanih, mlin je že itak zaplenjen, podpiši, da ga prodaš nemški državi, ali pa...« Kupnine ni nihče videl. Nemška banka je to pisala na račun dolga.

Mlin pa je mlel noč in dan za Nemce. Zato so ga partizani nameravali zažgati, vendar je Peter Stante vztrajal: »Ne, kolikokrat nam je Melčev mlin dajal kruha in še nam ga bo!«

Joštovi so se vrnili v mlin 4. julija 1945. leta.

V Joštovem mlinu se je pričelo kulturno življenje, dokler ni bil zgrajen zadružni dom.

Pogodba o prodaji mlina je bila z uradnim postopkom razveljavljena. Oče je tudi takoj izročil lastništvo sinu Melču, kar je praktično veljalo že od njegove poroke.

Pred nekaj leti pa so klicali Darinko na občino, češ da Moritzovi poizvedujejo za neko kositrno kadjo za sedeče kopeli in neko srnjakovo rogovje. Darinka ni vedela ali bi se smejala ali jokala, ko je pomislila na štiri leta izgnanstva in ponižanj, pa strahu. Pred dobrim letom pa je prišel k Joštovim poizvedovat nek odvetnik z Dunaja kot zastopnik vlade. Namreč, Moritz je tožil državo in zahteval od Avstrije odškodnino za mlin, ki ga je imel v Celju. Iz neznanih vzrokov so v Celju želji ugodili, ne da bi preverili dokumentacijo. Avstrijska vlada pa ni bila voljna plačevati odškodnine za »premoženje« na tak način med Hitlerjevo vojno pridobljeno. Po zamotanih uradnih potih so letos zaplembo pogodno razveljavili. Tako je za Joštov mlin veljala 18-letna zaplemba, kot da je bil nekdanji njegov lastnik sovražnik ljudstva.

Mlin je zdaj prazen, le Joštovi še stanujejo v njem. Nacionalizacija je obveljala, mlin pa je razdrt. Ob tem seveda nihče ni zapisal: Petsto let Joštovega mlina in nikdar več.«

Tako tudi ta mlin, kot večina vsi, odhaja. Njegova burna zgodovina je bila v naših nadaljevanjih zelo skopo podana, pa vendar dovolj jasno, da lahko ugotovimo le to, da bi težko verjeli tistemu, ki bi rekel, da se bodo kolesa v Joštovem mlinu še vrtela.

NOVI TEDNIK 43

NOVI TEDNIK — Glasilo občinskih organizacij Socialistične zveze delovnega ljudstva Celje, Laško, Slovenske Konjice, Šentjur, Šmarje pri Jelšah in Žalec — Uredništvo: Celje, Gregorčičeva 5, poštni predal 161; Naročnina in oglasi: Trg V. kongresa 10 — Glavni in odgovorni urednik: Jože Voltand; Tehnični urednik: Drago Medved — Redakcija: Milan Božič, Edi Goršič, Jure Krašovec, Milan Seničar, Zdenka Stopar, Milenko Strašek, Berni Strmčnik — Izhaja vsak četrtek — Izdaja ga ČGP »Delo« — Tisk in klišeji: ČGP »Delo« Ljubljana — Rokopisov ne vračamo — Cena posamezne številke 1 din — Celoletna naročnina 48 din, polletna 24 din. Tekoči račun: 501-1-167/2 ČGP »DELO« Ljubljana — Tel.: uredništvo 223-69 in 231-05, mali oglasi in naročnine 228-00